

بیشک لہ پر پامہ کافی نور

شکرانہ بربری

بہری ژیان و ثامانجی بہ دیہاتنی بوونہ و ہرانہ

پر دیعوز زمان

سہ عیدی نورسی

دانیارہ

فاروق رہ سول یہ جیا

گردوید بہ کوردی

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پراي دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى اقرا الثقافی)

پژدهزاندن جۆرهها کتیب: سردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

شکرانہ پیری

به شیک له په یامه کانی نور

شکرانه بریری

به ری ژیان و نامانجی به دیهاتنی بوونه وهرانه

به دیعوزره مان

سه عیدی نووری

دایناره

فاروق په سوول په حیا

کردویه به کوردی

تېيىنى بەك:

ئەم كىتېبەي بەردەستى خوينەرى
بەرىز، لە چەند نامىلكە و وردە باسىكى
"پەيامەكانى نور" پىكھاتوۋە، كە
سەرجهمىيان لە ناۋەرۆك و ئامانچ و
سوۋدەكانى شوكرانە بژىرى و، زىانەكانى
ناشكورى و ھەلپە و ئىسراف دەدوین.
مامۇستا نوورسى بۇ خۆى لەو پەيامانە
ھەلى بژاردوون و، بەم شىۋەيە بلاۋى
كردوونەتەۋە. (ۋەرگىپ)

لیږده، له نیوان ښو حیځمه ته زوړانه‌ی که له رږوژوودا هښ و، په روه د گارښی خوی گه وره‌یان ټنډا دهرده که ویت، تنها په ک حیځمه ت باس ده که ین. ښو هښ بریتی په له وهی که:

خوی گه وهی بالاده ست سه رزه ویی کردووه به سفره و خوانیکی پر له نیعمه تی له ژماره به دهر، به جوړیکی وه هایش ناماده‌ی کردووه که مرؤف پی نازانیت و بری به لایدا ناچیت. خوی گه وره ده یه ویت به م شیوه په که مالی په روه د گارښی و میهره بانسی خوی دهر بریت. که چی ښو حه قیقه ته جوانه‌ی که شیوه‌ی سفره و خوانه که زمانی حالیه تی، مرؤف له ژیر په رده‌ی بی ټاگایی و هؤ کاره کاندای نیبیت و له وانه په له بریشی بچیته وه.

به لام له په م زانی پیروژدا ټیمانداران په کسه ر وه ک سوپایه کی ریکوپنکیان لی دیت و کالای به ندایه تی ده پوښن و، پیش به ربانگ هه موو ناماده‌ی ښه بچامدانی ښو فه رمانه‌ی خوی گه وره‌ی خاوه ن توانای ښه زه لی ده بن، که خولکیان ده کات بو سه ر ښو سفره و خوانه پر له که ره مه‌ی خوی و پیان ده فه رموی: "فه رمون!"

ټیر ټیماندارانیش، به م حاله‌یان، له به رامبه ر ښه به زه‌ی و میهره بانسی په گه وره و گشتی په‌ی خوی گه وره وه، به ندایه تی فراوانی گه وره و ریکوپنک دهر ده برن.

جا ټایا ښو که سانه‌ی که له م په رسته شه بلنډ و پزلینانه به رزه‌دا به شداریان نه کردووه، شایانی ښو ه ن ناوی مرؤفیان لی بنریت؟

◆ سه رنجی دووه م

چه ندین حیځمه تی زور له رږوژووی په م زانی پیروژدا هښ، که مرؤف ټارسته‌ی شو کرانه بژیری نیعمه ته کانی خاوه نده ده که ن. ښه مښ به م ښو ونه په‌ی خواره وه روون ده که ینه وه:

بئی گومان ئەو خۆراکە‌ی که خزمه‌تکارێک له خوار‌دنگه‌ی پادشاه‌وه ده‌یه‌ینیت، نرخ‌ی خۆ‌ی هه‌یه (وه‌ک له وت‌ه‌ی یه‌که‌مدا باس کراوه). که‌واته به‌ که‌م پروانین و بئی نرخ‌ زانینی ئەو خۆراک‌ه به‌نرخانه‌ نیشانه‌ی گیلێ‌یه و، نه‌ناسینی به‌خشنده‌ی راسته‌قینه‌شیان له بئی عه‌قلی‌یه‌وه‌یه، له کاتی‌کدا که خزمه‌تکاره‌ که‌ پاداشت بدریته‌وه و خه‌لات بکریت!

هه‌ر به‌م جۆره، ئەو نیعمه‌ته‌ له‌ژماره‌به‌ده‌رانه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ر زه‌ویدا بلاوی کردوونه‌ته‌وه، بێگومان داوای نرخ‌ه‌کانیمان لێ ده‌کات، که‌ ئەویش بریتی‌یه له‌ شوکرانه‌بژێری ئەو نیعمه‌تانه. هۆکاره‌ پرواله‌تی‌یه‌کان له‌ راستیدا بارکیشی ئەو نیعمه‌تانه‌ن، هه‌روه‌ها خاوه‌نه‌ پرواله‌تی‌یه‌کانیشیان وه‌ک خزمه‌تکار وان بۆ پیشک‌ه‌ش کردنی ئەو نیعمه‌تانه‌ی خواوه‌ند. جا ئیمه‌ وه‌ک به‌های پیویست به‌و خزمه‌تکارانه‌ ده‌ده‌ین، منه‌تبار و چاوله‌به‌ریشیان ده‌بین، به‌لکو زیاتر له‌ ئەندازه‌ی خۆیان ریز و سوپاسگوزاری له‌ پروایاندا ده‌نۆین.

به‌لام خۆ به‌خشنده‌ی راسته‌قینه‌ی ئەو نیعمه‌تانه، که‌ به‌و جۆره به‌خشیونی و بلاوی کردوونه‌ته‌وه، گه‌لێ شایانتره‌ که‌ ئەوپه‌ری سوپاسگوزاری و ستایشی بکه‌ین و، له‌ راده‌به‌ده‌ر ره‌زامه‌ند و منه‌تباری بین، که‌ هه‌ر خۆ‌ی - به‌ زیاده‌وه - شایسته‌ی هه‌موو ئەمانه‌یه.

جا پیشک‌ه‌ش کردنی سوپاس بۆ ئەو خواوه‌نده‌ و، ده‌ربرینی ره‌زامه‌ندی له‌ ناستی ئەو نیعمه‌ته‌دا، به‌وه‌ ده‌بێ که‌ بزانی‌ن راسته‌وخۆ له‌ لایه‌ن خواوه‌ند خۆیه‌وه‌ هاتوون و، نرخ‌یان بزانی‌ن و، هه‌ست به‌وه‌ بکه‌ین که‌ پیویستمان پێیانه.

که‌واته‌ رۆژووی مانگی ره‌مه‌زانی پێرۆز کلیلی شوکرانه‌بژێری راسته‌قینه‌ و خاوینه‌ و، شوکر و سوپاسینکی گه‌وره‌ و گشتی‌یه‌ بۆ خواوه‌ند. چونکه‌ زۆربه‌ی خه‌لک له‌ کاته‌کانی تر‌دا تاوا به‌ ناچاری نرخ‌ی زۆربه‌ی نیعمه‌ته‌کان نازانن، له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ نازار و سوتی برسیتی گرفتار نابن. بۆ

نمونه: ئەوانەى كە زۆر تێرن، بە تايهتێ دەولهه‌مه‌ندان، راده و پله‌ى ئەو نيعمه‌ته نازانن كە له خواردنى له‌ته نايئىكى وشكدا ههيه، به‌لام باوه‌رپدارى رۆژووانه‌تى له‌ دەمى به‌ربانگدا هه‌ست ده‌كات كە ئەو له‌ته نانه وشكه نيعمه‌تێكى به‌نرخى خوايه و، به‌هه‌ستى "چه‌شەن" شايه‌تى له‌سه‌ر ئەمه‌ ده‌دات. كەواته ئەوانەى له‌ رهمه‌زاندا به‌ رۆژوو ده‌بن، هه‌ر له‌ پادشاهه‌ تا ده‌گاته بېنه‌واترين هه‌زار، به‌ بۆنه‌ى هه‌ست كردنيان به‌ نرخ و بايه‌خى ئەو نيعمه‌ته گه‌رانه، شوكرانه‌يه‌كى مه‌عنه‌ويى مه‌زنيان ده‌ستگير ده‌بێت و، پېشكه‌شى خواوه‌ندى خۆپانى ده‌كەن.

خۆراگرتنى مرۆف به‌ رۆژگارى مانگى رهمه‌زان له‌ خواردنى ئەو خۆراكانه، و له‌و مرۆفه‌ ده‌كات كە به‌ نيعمه‌تيان بزانن و له‌ جينگاي شياوى خۆياندا داياننن. چونكه ئەو مرۆفه له‌ گه‌ل خۆيدا ده‌دوێت و به‌ خۆى ده‌لێت:

(ئهم نيعمه‌تانه‌ مولكى من نين و من خواوه‌نيان نيم، چونكه له‌ خواردنياندا سه‌ر به‌ست نيم. كەواته‌ مولكى كە سێكى ترن، كە هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه نيعمه‌تى ئەو بوون و هه‌ر ئەويش پى به‌خشيوم، و ائىستاش چاوه‌روانى فه‌رمانى ئەو ده‌كەم بۆ خواردنيان)!

بەم جۆره، شوكرانه‌بژيرى به‌كى مه‌عنه‌ويى ئەو نيعمه‌تانه پېشكه‌شى خواى خۆى ده‌كات.

ئيتير بەم چه‌شنه، رۆژوو له‌ هه‌موو لايه‌ كه‌وه ده‌بێت به‌ كليلى ده‌رگاي شوكرانه‌بژيرى، كە ئه‌ركى راسته‌قينه‌ى سه‌رشانى مرۆفه.

◆ سه‌رنجى سى‌هه‌م

به‌ كێك له‌و حيكمه‌ته زۆرانه‌ى رۆژوو كە روو له‌ ژيانى كۆمه‌لايه‌تیی مرۆف ده‌كات ئەوه‌يه‌ كە: ئەم خه‌لكه له‌ بارى گوزه‌رانه‌وه جياجيا دروست كراون..

له‌بهر ئه‌وه، خ‌وای گه‌وره داوا له ده‌وله‌مه‌ندان ده‌کات که ده‌ستی یارمه‌تی بۆ برا‌هه‌زاره‌کانیان درێژر بکهن. گومان له‌وه‌شدا نی‌یه که ده‌وله‌مه‌ندان به‌ ته‌واوی هه‌ست به‌و حالتی هه‌ژاری‌یه‌ی هه‌ژاران ناکهن، که مایه‌ی بزواندنی به‌زه‌یی مرۆفه‌و، ناتوانن په‌ی به‌ راده‌ی برسی‌تی هه‌ژاران به‌ن وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ژاران خ‌ویان هه‌ستی پی‌ ده‌کهن، مه‌ گهر به‌ه‌وی ئه‌و برسی‌تی‌یه‌ی که له‌ رۆژوودا ته‌وانیش تامی ده‌چیزن و به‌خ‌ویانه‌وه ده‌یبینن!

جا ته‌ گهر رۆژوو نه‌بوا‌یه، زۆر ک‌س له‌و ده‌وله‌مه‌ندانه‌ی که شوینی ئاره‌زووه‌کانیان ده‌کهن، نه‌یانده‌توانی ئه‌ندازه‌ی ئازاری ئه‌و برسی‌تی و نه‌بوونی‌یه‌ی هه‌ژاران و راده‌ی پ‌یوستی‌یان بۆ به‌زه‌یی و میهره‌بانی، تی‌بگهن.

له‌بهر ئه‌وه، به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی مرۆف به‌ هاو‌ره‌گه‌زی خ‌ویدا (که خ‌واوه‌ند ئه‌م به‌زه‌یی‌یه‌ی له‌ ناخی مرۆفدا جی‌گه‌یر کردوه) ده‌ی‌ت به‌یه‌ ک‌یک له‌و بنچینه‌نه‌ی که هانده‌ری سوپاسگوزاری راسته‌قینه‌ن. چونکه هه‌موو که‌سیک (هه‌ر که‌سیک ی‌ت) هه‌رده‌م ده‌توانی‌ت له‌ خ‌وی هه‌ژارتر بدۆزیته‌وه، که له‌ لایه‌ن خ‌وای گه‌وره‌وه ل‌ی‌پ‌ر سراوه بۆ به‌زه‌یی پ‌یدا هاتنه‌وه و ده‌ستگرویی کردنی..

جا ته‌ گهر "ده‌روون" بۆ چه‌شتنی تال‌اوی برسی‌تی ناچار نه‌کرا‌یه، ک‌س چاکه‌ی له‌ گه‌ل که‌سی تر دا نه‌ده‌کرد، که ئه‌مه‌ش به‌زه‌یی به‌یه‌ ک‌دا هاتنه‌وه‌ی نی‌وان مرۆف داخ‌وازیه‌تی. خ‌ۆ ته‌ گهر ئه‌م کاره‌شی ئه‌نجام بدا‌یه، نه‌یده‌توانی به‌ جۆریکی ک‌امل و شایسته‌ ئه‌نجامی بدات، چونکه له‌ د‌ل و ده‌روونی خ‌ویدا به‌ هه‌ستیکی راسته‌قینه هه‌ست به‌و به‌زه‌ییه ناکات.

◆ سه‌رنجی چواره‌م

سه‌باره‌ت به‌ په‌روه‌رده‌ کردنی ده‌روون (نه‌فس)ی مرۆفیش، چه‌ندن ه‌یکمه‌تی‌ک له‌ رۆژوودا هه‌یه.

یه کیك لهوانه ئهوهیه که سروشتی "نفس" ی مرؤف به جزو ریکی وایه
 حهز ده کات له ههموو خۆبه ستنه وهیه که دهر باز بیئت و، ههمیشه خۆی به
 سه بهستی ببینیتهوه. به رادهیه که داوای پهروه رد گاریتی به کی وههمی بۆ
 خۆی ده کات، تا کو به ئاره زووی خۆی بجوولیتتهوه..

"نفس" هه رگیز نایه ویت بیر بکاته وه لهوهی که به نیعمه ته له ژماره
 به دهره کانی خوای گهوره گه شه ده کات و پهروه رده ده کریت. به تایهت
 ئه گه ره له دنیا دا خاوه نی سهروهت و ده سه لات بیئت و، "بی ئاگایی" ش پشتی
 گرتیئت. له بهر ئه وه، وه که ئازه ل - بی پرس - ته پ ده داته سه ر نیعمه ته کانی
 خوا و، ده که ویت هه للو و شینیان.

به لام له رۆژووی مانگی په مه زانی په رۆژدا "نفس" ی ههموو که سیک،
 هه ره له زه نگی نترین ده وله مه نده وه تا نه دارا ترین هه ژار، ده که ویت ه ناسینی
 خۆی و، تیده گات که خاوه نی هه چ شتی ک نی به و، مؤلهت نه دراوه به
 ئاره زووی خۆی په فتار بکات، به لکو مو لکی که خاوه نی هه به و، به نده به کی
 فه رمان به رداره و، به بی ر و خسه ت و فه رمانی خاوه نه که ی نا تو انی ت ده ست له
 بجوو کترین کار وه ریدات، ته نانه ت ده ست بۆ قومیک ئاویش رابکی شیت
 به م جۆره، له خۆبایی بوون و پهروه رد گاریتی به وههمی به که ی "نفس"
 ده شکیت و، کالای به نده به تیی بۆ خوای گهوره ده پۆ شیت و، ئه ر کی
 سه ره کیی سه رشانی خۆی، که شو کرانه بژیری به، راده په رتیئت.

◆ سه رنجی پینجه م

سه بهاره ت به ریک کردنی په فتاره کانی ده روونی یاخی و هانده ری
 خه راپکاری (النفس الأماره بالسوء) و، نه ر مکردن و هاندانی بۆ وازه ینان له
 هه لسو که وته چه و اشه کانی، رۆژووی په مه زان حیکمه تی زۆری تیدایه.
 لیره دا ته نها یه که دانه یان باس ده که مین:

"دەروون"ی مروّف - بە هۆی بئى ئاگايەوه - خۆی لەبىر دەچیتەوه و، ئەو کۆلەوارى يە بئى سنوور و.. هەژارى يە لەرادە بەدەر و، کەمتەرخەمى يە زۆرەى لە ماھىيەتيدان، نە دەيانينيت، نە حەزىش دە کات بيانينيت!

لەبەر ئەوه، لە لاوازی خۆی و، بەرەو نەمان چوونى و، ئەندازەى ئەو کارەساتانەى لە مەلاسدان بۆى، بىر ناکاتەوه. ئەوهشى لە ياد دەچیت کە جەستەى لە گوشت و ئيسکينكى ئەوتۆ پینکھاتووہ کە بە خیرایى دەپرتو کئى و دادەرزیت.. بۆیە هەلسو کەوت و پرەفتارە کانى بە جۆرىکە وەك پئى و ابيت لە پۆلا دارپزراوه و مردن و فەوتانى بەسەردا نايەت! دەبينيت هەلمەت بۆ دنيا دەبات و، بە کۆلتى پرژدى و تەماعکارى يەوه خۆى دەھاويتە باوہ شىەوه و، پەيوەندى يە کى بەتینى لە گەلدا دەبەستيت و بە توندى چنگى لە هەموو شتیکى بەلەزەت و سوودبەخش گير دە کات!

"دەروون" لەم رپيەوه ئەو بەدیهينەرەى لەبىر دەچیتەوه کە بەوپەرې ميهره بانى پئى دە گەيە نيّت و پەروەردەى دە کات. ئنجا لەمەوه بەرەو هەلدیرى بەدپرەفتارى دەخزى و، دوارپۆزى ئەم دنيا و پاشەپۆزى ئەو دنياشى لە ياد دەچیت.

بەلام پۆزووى مانگى رهمهزان و الە بئى ئاگاترين و سەرسەخترين کەسى ياخى دە کات کە هەست بە لاوازی و کۆلەوارى و هەژارى خۆيان بکەن. چونکە هەر کام لەوانە، بەهۆى برسىتى يەوه دە کەويتە بىر کردنەوه لە خۆى و گەدەى بەتالى و، تپدە گات گەدەى پئويستى بە چى يە!

ئيت خۆى بە باشى دەناسيت و ئەندازەى لاوازی و رادەى پئويستى بۆ سۆز و ميهره بانى خواى گەورە، بىر دە کەويتەوه و.. لە ناخى دلەوه - بە مەرچئى بئى ئاگايى چاوى دلئى لە کار نەخستيت - هەست بە تاسە و ئارەزوومەندى يە کى ئەوتۆ دە کات کە بە هەژارى و لارەملى لە دەرگانەى

لیبوردن و میهره بانیی خوای گهوره بدات و، دهست له فیرعو نایه تی نهفس هه لبرگرت.

بهمهش ئاماده ی ئه وه ده بیئت که به دهستی سوپاسگوزاری مه عنهوی له ده رگانه ی به زهیی و میهره بانیی خوا بدات.

◆ سه رنجی شه شه م

له نیوان ئه وه حیکمه ته زۆرانه ی که له پۆزوی مانگی ره مه زانی پیرۆزدا هه ن، سه باره ت به وه ی که قورئانی پیرۆزی تیدا ها تووه ته خواره وه و، ره مه زان گرنگترین کاتی نازل بو و نه تی، ته نها یه ک حیکمه ت باس ده که یه ن:

له بهر ئه وه ی قورئانی پیرۆز له مانگی ره مه زاندا نازل بو وه، ده بی واز له داخوازی یه نزمه کانی "ده روون" به یئریت و، کرداره بی که لک و نابه جیکانی پشتگویی بخرین، تا کو خۆمان بۆ پیشوای لی کردنی ئه وه فه رمایشته ئاسمانی یه - که قورئانی پیرۆزه - ئاماده بکه یه ن..

ئهمهش به وه ده بیئت که نازل بوونی قورئان له م مانگه دا بجهینه وه یادمان و، به واز هینان له خواردن و خواردنه وه چه ند حاله تیکی رۆحانی و مه لائیکه ت ئاسا بۆ خۆمان بره خسینین و، قورئانی پیرۆز به جۆری بخرینین که وا ههست بکه یه ن هه ر ئیستا به گه رمو گوپی و پاراوی ئایه ته کان نازل بووبن..

هه ر به م ههست و نهسته و به وه پری ملکه چی یه وه گوئی بۆ شل بکه یه ن تا کو پله یه کی ئیمانیی بالا و حاله تیکی رۆحانی و به رزمان ده ستگیر بیئت، به جۆریک ئه وه خوینه ره وا بزانیئت که راسته وخۆ له زاری پیغه مبه ره وه ﷺ به لکو له چه زره تی جیبریله وه - دروودی له سه ر بیئت - به لکو له خوای گه وه ی ئه زه لی یه وه، ده بیستیئت.. پاشان له پیناوی روون کردنه وه ی یه کیک له حیکمه ته کانی نازل بوونی ئه م قورئانه دا، ئه رکی فییر کردن و خویندنه وه و را گه یاندنی به کهسانی تر، ئه نجام بده یه ن.

بهائی، له مانگی رهمهزانی پیروزدا جیهانی ئیسلام وه کو مزگهوتیکی لئی دیت.. بهلام چ مزگهوت؟

مزگهوتیک که ههموو گۆشه و سووچیکی به ملیۆنه‌های له‌به‌ر که‌رانی قورئان پر بووه و، ئهو فەرمايشته ئاسمانی‌یه به گویی زهوی نشیناندا دده‌ن و، به شیوه‌یه کی جوان و پروونیش ناوه‌روکی ئایه‌تی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ له پیش چاودا دهرده‌خه‌ن. به‌مه‌ش ده‌یچه‌سپینن که له راستیدا مانگی رهمهزان مانگی قورئانه..

تاك تاكانی که‌سانی تری ئهو کۆمه‌له مه‌زنه‌ش هه‌ندیکیان به‌وپه‌ری سام و شکۆ و ملکه‌چی‌یه‌وه گویی له‌مان راده‌گرن و، هه‌ندیکی تریشیان بۆ خۆیانی ده‌خوینن!

جا ئیتر چی له‌وه ناشیرینتر و شووره‌یی تره بۆ که‌سیک که خۆی له‌م مزگه‌وته پیروزه به سام و شکۆیه داده‌پریت و، به پئی فەرمانی نه‌فسی یاخی و به‌دپه‌فتاری - له‌م مانگه‌دا - به شوین خواردن و خواردنه‌وه‌دا له هه‌لپه و لسکه‌دایه؟ ده‌بی ئهو که‌سه تا چ راده‌یه‌ک مایه‌ی بیژلیهاتنه‌وه‌ی معنه‌ویی کۆمه‌لی ئهو مزگه‌وته گه‌وره‌یه بیټ؟!

حالی ههموو ئهو که‌سانه‌ی که له مانگی رهمه‌زاندا به پیچه‌وانه‌ی رۆزو و گرانه‌وه په‌فتار ده‌نوینن، به‌و چه‌شنه‌یه.. ئه‌وانه - به هه‌مان پله - مایه‌ی پرسوایی و بیژلیکردنه‌وه‌ی معنه‌وین له لایه‌ن سه‌رانسه‌ری جیهانی ئیسلامی‌یه‌وه!

◆ سه‌رنجی حه‌وتهم

مروّف بۆ ئه‌وه هاتووته دنیا تا کو خه‌ریکی کشتو کاڵ و بازرگانی‌یه‌ک بیټ که له‌ودنیا‌دا دروینه‌ی به‌روبوومه‌کانی بکات و قازانجه‌کانی وه‌ر به‌گریت.

مانگي په مهزاني پيروزيش سه بارهت به ده سته كهوته كاني مروّف له م
 پرووه، چه ندين حيكه مته تي زوري تيدايه، ليړه دا تنها يه كيكيان
 باس ده كهين:

"پاداشتي كرده وه كان له په مهزاند ايهك بؤ هه زار زياد ده كرښ."

ناشكرايه كه هه پيټيكي قورثاني پيروز (ده) پاداشتي هه يه كه به (ده)
 چاكه بؤ مروّف ده ژميرويت و، (ده) بهروبوومي به هه شت ده ست
 خوښه ره كه ي ده خات، هه روهك له فهرمووده ي پټه مبهردا ﷺ هاتوه.

به لام له په مهزاند ا له بري ټمو (ده) دانه بهروبوومه (هه زار) بهروبوومي
 دواړو ده گريت و به خوښه راني قورثانيان ده به خشيت و، هه پيټيكي چه ند
 ثايه تيكي تايه تبي وهك: "آية الكرسي" ده رگا له به رده م هه زاران پاداشت و
 چاكه دا ده كاته وه، بؤ ټوه ي له و دنيا له شيوه ي بهروبوومدا پيشكش به
 خوښه ره كه ي بكرښ. ټم پاداشته له روظاني جومعه ي په مهزاند ا له
 زياد بووندا ده بن و، له شوي "قه در" يشدا ده گنه سي هه زار.

به ټي، هه پيټيكي له پته كاني قورثاني پيروز ميه ي ده سته كهوتني سي
 هه زار بهروبوومي هه ميشه ييه، بؤ ټوه ي بيټ به دره ختيكي نوراني وهك
 دره ختي تووباي به هه شت، به جوړيك كه باوه رداران ټم مانگه پيروزه به
 هه ل بزائن و، ټمو بهروبوومه نه پراوه و هه ميشه ييانه يان - كه ژماره يان به
 مليونه هايه - ده سته گير بيټ. فهرموو بؤ خوت سه رنج له م بازرگاني يه
 به سووده بده و، بير له وانه بكه روه كه ريزي شايسته ي ټم پته پيروزانه
 ناگرن و، بزانه چ زهره ر و زيانيكي گه وره يان ټي كه وتوه ۱۹!

به م جوړه ده كهوت كه مانگي په مهزاني پيروز زياتر وهك پيشانگايه كي
 دلرښ و ايه بؤ بازرگاني قيامهت.. يا خود بازاړنكه له و په ري جموجوول و
 قازانجدايه بؤ ټمو بازرگاني يه.. زه وي يه كي به پيټي به راوه بؤ به ره مه پنياني

خهرمانی قیامت.. بارانی نيسانه و گه شه بهو کشتو کاله ده سینیت و فہری تیدہ خات.. جه ژنیکي پر له شادی و پیروژه بۆ پيشاندانی بهرنامه کانی بهندایه تیبی مروّف له بهردهم مهزنیی پهروهر دگاری و عیززه تی خوایه تیبی خوی گوره دا..

له بهر همموو ئەمانه، مروّف ئه رکي پۆزوو گرتنی خراوته ئەستۆ، بۆ ئەوهی لهو کاتانه دا توخنی پیدایستی به ئاژه تی په کانی دهروونی نه که ویت، ئەو دهروونهی که له ئه رکه کانی سهرشانی خۆی بی ئاگیه. وهك بلیی مروّف بهم پۆزوو گرتهی بوو بیت به ئاوینه پهك بۆ رهنگدانه وهی سیفه تی "صمه دیهت" ی خواوه ند. ئەوه تا پشتی له پیدایستی به ئاژه تی په کان هه لکر دووه و، له ناو دۆخیکي مه لایکه ت ئاسادایه. یاخود بووه به که سیکي قیامه تخواز و رۆحیکي بهرجه سته ی ئاشکرا. ئەمهش به هۆی وازه نیانیکی کاتی له پیوستی به دنیا په کانی و به شداری کردنی له بازارگانی په کی قیامه تیدا.

به ئی، رهمزانی پیروژ لهم دنیا فانی و تهمه نه کورت و ژیا نه که مخایه نه دا، بۆ پۆزووانه تی ده بیت به مایه ی ده ستخستن و دایینکردنی تهمه نیکی بهردهوام و ژیا نیکی هه میشه ی.

کهواته، په ك مانگی رهمزان، ده توانیت بهروبوومی تهمه نیکی هه شتا سالی به مروّفی پۆزووانه تی به خشییت. خۆ ئەوهی که قورئانی پیروژه بهاره ی "شهو ی قه در" وه رایگه یاندووه و فهرمو په تی: "ئهم شه وه له هه زار مانگ به فەر و خیرتره" .. به هیزترین به لگه ی ئهم رازه یه!

وهك چۆن پادشا له سهرانسهری ماوه ی فهرمان په وایه تیبی خۆیدا، یان همموو سالیکی ئەو سهردهمه، چ به ناوی چوونه سهر ته خته وه، یان به ههر بۆنه و یادیکي تر، چه ند رۆژیک وهك بۆنه و جهژن بۆ دانیشتووانی ولاته که ی

دەستىنىشان دە كات و، لەو پۇرۇزانهدا پادشا بە پىيى ياسا عادهتى بە كانى لە گەل
پەغىتە دەلسۇزە كانىدا پەفتار ناكات، بەلكو بە خەلات و بەراتى تايىتە
بە ھەر مەندىيان دە كات و، راستەوخۆ لە كۆشك و بارە گای خۇيدا
مىوانداریيان بۇ دە سازىنىت و، سايەى كەرەم و بەخششيان لە سەر
پادە گرىت و، بە چاوى پۇرۇزە بۇيان دە پوانىت ..

خواوەندی بە دە سەلاتى ھەمىشە يىش بە ھەمان جۇر لە گەل بەندە كانىدا
مامەتە دە كات، ئەو خوايەى كە خواوەنى بەخشش و مەزنى بە و، پادشاى
ئەزەل و ئە بەدە و، سولتانى شكۆمەندى ھەژدە ھەزار جىھانە ..

ئەو ھەتا ئەو خواوەندە گەرەپ بە فرمانە پەر لە دانستە بەرزە كانى و قورئانە
پۇرۇزە كەى خۇى - كە پەروى لە ھەزاران جىھانە - لەم مانگە پۇرۇزەدا نازل
كردووە. ئەمەش ئەو دە گەپەنىت كە جىيى خۇيەتى و خواستىكى "دانست" ى
خواوەندە كە مانگى پەمەزان وەك جەژن و بۇنەپە كى شادمان و تايىتە
خوایی و، پىشانگاپە كى دلپەنى پەروەردگار و، كۆرپەكى پۇحانپى بە سام و
شكۆ دانراوە.

جالە بەر ئەو ھەى مانگى پەمەزان لە دەمەنى ئەو بۇنە و جەژنە پەر لە شادى و
خۇشى يانەدا خۇى دە نويىنىت و، بۇ ئەو ھەى خەلكى - تا پادە بەك - لە
سەرقاتى بە نزم و ئازەلى بە كان دوور بن و بە سەرياندا بەرز بىنەو، لە بەر
ھەموو ئەمانە، پىويستە فەرمانى پۇرۇو گرتنى تىدا دە بەركرىت ..

كاملبوونى ئەو پۇرۇزە ھەى بە دەپىت كە ھەموو ھەستە كانى مەرۇف
(چەشنى: چا، گوئى، دل، بىر و ئەندىشە) وەكو "گەدە" ھەرىە كەيان لە
پۇرۇوى تايىتە خۇياندا بن. واتە ئەو ھەستانە لە شتى حەرام و لاو ھەى
پارپۇزىن و، ھەرىە كەيان بەرەو بەنداپەتە تايىتە خۇيان ئاراستە بەكرىن.

بۇ نمونە:

مرؤف "زمان"ی بۇ رۇزوو گرتن له درؤ و غميهت و قسهی نابه جني
 رابهينيت و، به خویندنی قورئان و، یادی خوا و، تهسيحات و، سلاواتدان
 له سهر پیغمهبر ﷺ و، هموو جؤره کانی تری زیکر، زمانی پاراو بکات..
 "چاو"ی له شتی حهرام پباریزیت و، به چاوی په ند وهر گرتن بؤ ههموو
 شتيك پروانیت ..

"گوئی" له وتهی ناشیرین رانه گرت و، قورئانی پیروز و "حق"ی پی
 بیستیت ..

هر بهم جؤره، گشت ههسته کانی تریشی له سهر جؤره رۇزوو گرتنیکی
 تاییه تی رابگریت .

ئاشکرایه ئهو "گهده"یهی که وهك کار گهیه کی مهزن وایه، گهر به
 رۇزوو گرتن له کار بخریت، ئهواله کارخستنی کار گه بچوو که کانی تر زور
 ئاسان ده بیئت |

◆ سهرنجی ههشتم

یه کیک لهو حکمهته زؤرانهی رۇزوی مانگی رهمهزانی پیروز، که
 په یوه ندیان به ژبانی خوئی مرؤفه وه هیه، به کورتی بهم جؤرهی خواره وهیه:
 گرنگترین و کاریگه رترینی جؤره کانی چاره سهر له "پاریز" دایه، چ
 پاریزی ماددی چ معنهوی .

ئهو تا پاریز له زانستی پزیشکیدا چه سپاوه، چونکه ههر کات نهفسی
 مرؤف له خواردن و خواردنه ودا ئهوپه یری سهر بهستی پی بدریت، ئهواله
 ژبانی که سیددا دوو چاری گهلی ژبانی ماددی ده بیئت ..

به ربه ره لایی بۇ ژبانی معنه ویش ههر به ههمان جؤره، چونکه ئه گهر
 "دهروون" بی بیر کردنه وه له حه لال و حهرام ههر چی به کی بیته ری ههلی
 بلووشیت، ئهوا ژبانی معنهوی تیکده چیت و ژاراوی ده بیئت، ههتا وای لی

ديت "دهروون" يٰ ٿيو مرؤف ڳوٺ ڀاڻي "دل" و "رؤح" نايبت و مليان بؤ
 ڪه ڇ ناکات، ٿيتر بؤ خؤي جلهوي خؤي به دهسته وه ده گريٽ و، بهوپري
 سر ڪهي له ڙياندا رهنار ده ڪات و، مرؤف بهرو ٿاره زوه به ده ڪاني
 خؤي راده پيڇيٽ، بيٰ ٿيو هي دهسته لاتي خودي مرؤف ڪهي به سهروه
 بمينيٽ.

به لام له رمه زاني پيرؤزدا "دهروون" به هؤي رؤزو وه له سر جؤره
 پاريزيٽ ڀاڻي و، له پيٺاي پاڪو ونه وه و گه شه ڪرديدا به ليٺرانه وه
 تيده ڪؤ شيٽ و، فيري ڳوٺ ڀاڻي فهرانه ڪان ده بيٽ. ٿيتر تووشي ٿيو
 نه خؤشي يانه نايبت ڪه له پريوني گه ده و، خؤراڪ به سر خؤراڪدا پيدا
 ده بن و، تواناي فهرانه دراري و ملڪه ڇي بؤ فهرانه ڪاني شهرع به ده ست
 ده هيٺيٽ ..

ٽنجا له بهر ٿيو هي ڪه به بؤنه ي رؤزو وه خؤي له خواردي حلال
 پاراستوه، ٿيو له حهراميش خؤي ده پاريزيٽ و، ليده پريٽ تاڪو ڙياني
 مه عنويي خؤي نه شيوٺيٽ و روني به ڪهي نه شله قينيٽ و ليٺي نه ڪات.
 پاشان زؤريه ي ڪه ساني گرؤي مرؤف گه لني جار گرفتاري برسيتي
 ده بن. ڪه واته پيوستيان به خؤراهيٺان هه به برسيتي به ڪه مرؤف له سر
 ٿارامگرتن رابهينيٽ.

جا رؤزو وي رهمه زان بريتي به له راهاتن و خؤراگرتن له سر برسيتي به ڪ
 بازده سهعات ده خايه نيٽ، يا خود بيست و چوار سهعات بؤ ٿوانه ي ڪه
 فرياي پارشيو نه ڪه وتون.

ڪه واته رؤزو چاره سهريڪي ڪاريگه ره بؤ سه راسيمه يي و بيٰ ٿؤقريه ي
 مرؤف، ڪه هؤي پتر ڪردي به لا و گرفتاري به ڪاني مرؤفن.
 "گه ده" ش وه ڪ ڪار گه به ڪ وايه ڪه ڇهندين ڪريڪاري ڪارگوزاري
 هه به و، له مرؤفيشدا گه لني ٿاميڙ هن ڪه له گه ل گه ده دا پهروه ندي يان هه به.

جا ته گهر "دروون" به شيوه په کی کاتي و بؤ ماوهی مانگیك په کی سهرقالتی په کانی خوی نه خات و وازیان لسی نه هیئت، نهوا هموو نهو کارگوزار و کریکارانه به ئیشی خو په وه سهرقال ده کات و، په رستشه تابه تی په کانی خو یانیا ن له بیر ده باته وه و، ده یانخاته ژیر فهران و ده سته لاتی خو په وه. ئیتر بهم پی په سهر لهو ئامیر و هه ستانه ده شویئیت و، به گرم و هورپی جه رو پیچه کانی نهو کارگه یه و چهره دوو که له کی، حهوانه وه و ئاسو و ده بیان له لاهلده گریت و، سهرنجی هه موویان بؤ لای خوی راده کی شیت و، فهران به ری په به رزه کانیان - به جوړیکی کاتی - له بیر ده باته وه.

هر له بهر نه م نه نجامه ش بووه که زور کس له نهولیا و پیاوچا کان خو یان له سهر خوار دن و خوار دنه وهی کم راده هیئا، تا کو به پله کانی "کاملی" دا سهر بکهون و بهرز بینه وه.

به لام به هانتی مانگی رهمهزان، نهو کریکارانه هه ست ده کهن که تنها له پی ناوی نهو کارگه یه دا دروست نه کراون. به لکو نهو ئامیر و هه ستانه ی مرؤف، چهند چیژ و لهزه تیکی به رزی رؤحانی و مه لائیکه ت ئاسایان له م مانگه دا ده ست ده که ویت و، له بری نهو رابوار دنه پی تام و زمانه، روو لهو چیژ و لهزه ته رؤحانی په بهر زانه ده کهن.

هر له بهر نه وه شه که ده بنیت ئیمانداران له مانگی رهمه زانی پیرو زدا چهن دین جوړی نوور و به ره که ت و دلخو شیی معنه وه یان - هر که سه و به پی پله ی خوی - ده ستگیر ده بیئت و، هر له م مانگه پیرو زه دا "دل" و "عقل" و "راز" و لایه نه ناسک و نیانه کانی تری هاوچه شنیا ن، چهن دین پله بهرز ده بینه وه و، پیست و به ره که تیا ن ده ست ده که ویت ..

جا هه رچه نده "گده" له شین و گریاندا بیئت و هه نسک بدات، نه مان به بینگه ردی و میهره بان یه وه پی پنده کهن!

◆ سەرلحی لۆهههه

چهند حیکمه تیک له پۆژووی په مه زاندا هه ن، سه باره ت به وه ی که پهروه رد گاریتی یه وه همی په که ی "دهروون" راسته وخۆ ده شکینیت و، به ندایه تی په که ی بۆ خوا پێ ده ناسینیت و، وای لێ ده کات زه بوونی خۆی له بهردهم پهروه رد گاریتی خوا دا ده ربیریت.

وا ئیمهش په کیک لهو حیکمه تانه باس ده کهین:

"دهروون" نایه ویت خوای خۆی بنا سیت، به لکو ده به ویت له شیوه ی فیرعه ونایه تی په کی سهر که شانده دا لافی پهروه رد گاریتی لێ بدات. ئنجا له سه ره م لاف لیدانه شی تا ئه شکه نجه و ئازار بدریت، سوودینکی ئه وتۆی ناییت و، په گی ئه وه پهروه رد گاریتی په وه همی په ی هه ر تیدا ده مینیت و، هه یج شتیک ئه وه ره گه ناپریت و له لیدانی ناخات و سه ری پێ دانانه وینیت، مه گه ر بر سیتی!

بهه جۆره، پۆژووی مانگی په مه زان مشته کۆلینکی راسته وخۆی جه ره گه ر ده هاوینته سه ره لایه نه فیرعه ونی په که ی دهروون و، به جارێ هه موو که شوفش و لاف و گه زافینکی ده شکینیت و، زه بوونی و لاوازی و هه ژاری په که ی پێ ده رده خات و، به ندایه تی په که ی بۆ پهروه رد گار پێ ده ناسینیت.

له په کیک له په وایه ته کانی فیرمووده په کدا هاتوه که:

خوای گه و ره فیرمووی به "دهروون":

(من کیم و تۆ کییت)؟

له وه لامدا وتی:

(من منم و، تۆش تۆیت)!

خوای گه و ره ش خسته په دۆزه خه وه و ئازاری دا. پاشان هه مان په سیاری

لێ کرده وه، که چی هه ره له وه لامدا وتی:

(من منم و، توش تويت)!

جا ههر چهنده شه شكه بنجه و نازاری جور او جورى ددها، شه ههر وازى له خوويستى خوى نهيننا..

پاشان خواوند به برسىتى نازارى دا (واته به برسىتى هيشتیه وه) ئنجا لىتى پرسى په وه:

(من كيم و تو كيت)؟

دهروونيش وتى:

(تو په وهر دگارى ميه ره بانى منى و، منيش بهندهى زه بوونى توم)!

اللهم صلّ على سيدنا محمد صلاة تكون لك رضاء، ولحقه أداء، بعدد ثواب حروف القرآن في شهر رمضان، وعلى آله وصحبه وسلم.

﴿سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ و ﴿سَلَامٌ عَلَيَّ الْمُرْسَلِينَ﴾
وَأَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿﴾ (الصفات: ۱۸۰-۱۸۲).

آمين.

داواى لىبور دن:

ئهم پهيامم گه لى به په له و تنهها له ماوهى چل ده قيقه دا داناوه! جا له بهر شه وهى من و نووسه رى په شنووسه كه ههردوو كمان نه خوش و ماندوو بووين، شه او دور نى په هه ندئ قسوور و ناتهوواوى له پهيامه كه دا بىست. له بهر شه وه، داواى لىبور دن له برايمان ده كهين و، راست كردنه وهى هه شتيكيشيان به گونجاو زانى تكايه با راستى بكنه وه. (دانهر)

پەيامی دەستپۆه گرتن (الإقتصاد)

(ئەم پەيامە، گرۆی مرۆف بۆ دەستپۆه گرتن و قەناعەت ھان دەدات و،
لە ئەنجام و زیانە کانی ئیسراف و ھەلەخەرجیش بیداریان دەکاتوھ)

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ۳۱)

(ئەم نایەتە پیرۆزە دەرسێکی گەلێ گرنگ دەتێتوھ و، بە
پەوانی و دانایی و لە شتوای نەمر و فەرماندا ڕێنمایی ئادەمیزاد بۆ
لای دەستپۆه گرتن دەکات و، نەھی بەکی راستەوخۆشی سەبارەت
بە ئیسرافوھ تێدایە. ئەم مەسەلە یەش ھەوت سەرئنجی وردی لەخۆ
گرتوھ).

□ سەرئنجی یەکەم:

بەدیھینەری میھرەبان بەرامبەر بەو بەخشش و نیعمەتە زۆرانەیی کە بە
گرۆی مرۆفی بەخشین، داوای شوکر و سوپاسگوزاری پان لێ دەکات.
کەچی "ھەلەخەرجی"ی مرۆف پێچەوانەیی شوکرانەبۆزیری خواوھەندە و،

جوړه گالته کردنيکی به دهه بنجامی زيانبه خشه بهرام بهر به نيعمه ته کانی. به لام "دهسپيوه گرتن" ههروهك پړزنانه لهو نيعمه تانه، به هه مان جوړ ته بنجامه کانیشی بؤ مرؤف به پیت و سوو د به خشن.

به لئی، "دهسپيوه گرتن" ههروهك شو کړيکی معنه وی، به هه مان کاتدا پړزنانشه لهو میهره بانۍ بهی خوای گه و ره که له دوو توپنی نيعمه ت و به خشه کانیدان. ههروهها هؤیه کی بیگومانی به ره که ته و، چه شنی پاريز مایه ی له شساعی به و، پنی گه یشته به عیززه ت و سه ره رزی به بؤ نه ی خو دوور گرتن له رسوایی و زه لیلی سوالي معنه وی و، هؤ کاريکی به هیزه بؤ هه ست پیکردنی لهو تام و چيزانه ی که له ناوه ندی نيعمه ته کاندان و، هؤیه کی گه لئی توندو توژ و پته و یشه بؤ چه شتنی له زه تی هشاردراوی نیوان لهو چه شنه نيعمه تانه ی که به روالت بی تام و بی له زه ت دیارن!

جا له بهر لهو هی "ئیسراف" پیچه وانه ی لهو دانسته ناو براوانه به، لهو ا ناکامی گه لئی زيانبه خشی لئی ده بیته وه.

□ سه رنجی دوو ههم:

به دیهینه ری دانا جهسته ی مرؤفی له شینوه ی کو شکیکی ته او کامل و به چه شنی شاریکی به کجار پیکوپیک به دی هیناوه. ئنجا "ههستی چه شتن" ی ناو ده می لهو ی وهك دهر گاو ان و پاسه وان داناوه و، لولو له و ده ماره کانی له شی لهو یشی به وینه ی ته لی ته له فون و تلگراف دروست کردوه (چونکه هه وال به په کدانی نیوان "هیزی چه شتن" ی ناو زمان و "گه ده" - که له مه لیه ندی قه واره ی مرؤف دایه - له پنی لهو انوه له بنجام ده دریت)..

لهو هه ر شتیك ده چپته ناو ده مه وه به کسه ر ههسته وه ری "چه شتن" به گه ده ی راده گه به نیب و، پنی لهو شتانه ش ده گریب که زيانیان تیدایه و، جهسته ی مرؤف پیوستی پییان نی به. ئیتر پنی بهو شتانه نادات پرونه ناو

گه ده و له شهوه و، ده ریانده کات و، پێیان ده لیت: "چوونه ژووره وه قهده غیه!" ته نانهت هینده ی پین ناچیت به پال پیه نان و بیژ لیکر دهنوه تف له پرووی هه موو ئهو شتانه ده کات که سوودیان بۆ لهش تیدا نییه، چ جای ئهوانه ی که تال و زیان به خشن!

جا مادهم "ههستی چه شتن" ی ناو دم ئه رکی پاسهوانیتی له تهستۆدایه و، له پرووی بهرپوه بردنی جهسته شهوه "گه ده" به فهرمانهروا و سهرگه وه ی لهش داده نریت، ئهوا ئهو دیاری یه ی که پێشکهش به فهرمانهروای کۆشکیک ده کریت، گهر نرخه که ی سه د پله بیت، ته نهها پینجیان ره وایه بهو پاسهوانه بدریت، تا کو له خۆی بایی نه بیت و، کاری تهستۆی له یاد نه چیت و، ده رگا نه خاته سه رپشت بۆ هه ر گیره شیونیک که قورشیکی زیاتر بهرتیلی بداتی!

ئیتسا له سه ر بناغه ی ئهم نهینتییه، وا گریمان ده که یین که دوو پاروومان له بهر ده ستدایه ..

پاروویه کیان له مادهیه کی به پیزی سوود به خشه بۆ لهش - وهك هیلکه و په نیر - و نرخ ی یهك قور شه .. به لام پارووه که ی تریان شیرینی یه که له جۆرنیکی نایاب که بایی ده قور شه ..

له راستیدا ئهم دوو پارووه پیش ئه وه ی پرۆنه ناو ده مه وه یه کسانن و جیاوازی یان نییه. ههروه ها له دوا ی ئه وهش که پۆشته ناو دم و له پتی قورگه وه بۆ ناو گه ده دابه زین، له پرووی گه شه پیدان و خۆراک به خشینیان به جهسته، ههردوو کیان یه کسانن. ته نانهت پارووه په نیره که ی که نرخ ی یهك قور شه له چاو پارووه که ی تر دا گه لتی باشتر خۆراک به لهش ده به خشینت و گه شه ی پین ده دات.

کهواته جیاوازی ئهو دوانه ته نهها له مه ودای چاودیری و پازی کردنی "هیزی چه شتن" ی ناو زماندایه، که نیو خوله کیش ناخایه نیت!

دهبا ئيتر لهم نمونتهيوه په‌ی به‌ پ‌اده‌ی زياني "ئيسراف" بريت و، مه‌ودای
 ټهو بڼی نرخي‌ه‌ش ليک‌بدرت‌ه‌وه که له پيناوای به‌ده‌سټه‌پناني له‌زه‌تنيکی نيو
 ده‌قيقه‌ييدا ده قورش له بريی يه‌ک قورش خه‌رج بکريت!
 گهر به‌م پي‌يه نو هينده‌ی ټهو ديارى‌يانه‌ی که ده‌بڼی به‌ فەرمان‌پ‌ه‌وای
 کوشکه که بيه‌خشرين، به‌ پاسه‌وانی دهر‌گا که بدرين، بڼی هيچ گومانينک
 دوو چاری له‌خوبايی بوون و چاو‌برسيټيی ده‌کات و، له‌ ټه‌نجامدا هاني
 ده‌دات که بلت:

"ته‌ن‌ها هه‌ر خوم فەرمان‌پ‌ه‌وام!"

ئيت‌ر هه‌ر که سيک به‌خشيټيکی زورتر و له‌زه‌تنيکی زياتری بداتڼی، به‌ره‌و
 ناوه‌وه به‌رپيی ده‌کات! به‌م په‌فتاره‌ی ئيره‌شی پيسای ټه‌وي تیک‌ده‌دات و،
 ټاگرپيکی به‌ کلپه و بلتسه‌ی تيدا هه‌لده‌گير سيټيت و، خاوه‌نه‌که‌ی ناچار
 ده‌بيت که هاوار بکات و بلت:

"خيرآ فريام بکه‌ون.. به‌ زوويی. مگه‌يه‌ننه‌ لای پزيشک، تاکو بلتسه‌ی
 سه‌ختی ټه‌م تايه‌م يو بکوژينته‌وه".

که‌واته "ده‌سټپوه گرتن" و "قه‌ناعه‌ت" به‌ ته‌واوه‌تی له‌ گه‌ل دانستی خواي
 گه‌وره‌دا ته‌با و گونجاون، چونکه به‌ وينه‌ی پاسه‌وانينک دهر‌واننه "هي‌زی
 چه‌شمن" و، به‌و روانينه‌مامه‌له‌ی له‌ گه‌ل ده‌که‌ن و، لهم رپيه‌شه‌وه ټهو
 دهر‌گاوانه له‌ سنووری خوی پ‌اده‌گرن و، به‌ ټه‌ندازه‌ی ټه‌رکی ټه‌ستوی خوی
 پاداشتی خه‌لات ده‌که‌ن..

به‌لام "ئيسراف" له‌به‌ر ټه‌وه‌ی به‌ پينچه‌وانه‌ی ټهو دانسته‌وه په‌فتار
 دهنويت، ټه‌وا مروفي هه‌له‌خه‌رج هه‌ر به‌ زوويی زلله‌ی به‌ټازاری ټهو
 هه‌له‌يه‌ی ده‌چيټيت، چونکه له‌ ټه‌نجامي ئيسرافي ټهو که‌سه‌وه خورا که
 جوړاو جوړه‌کان له‌ناو گه‌ده‌دا به‌ چه‌شنيکی ټازاربه‌خش تیکه‌ل به‌ په‌کتری

دهبن و، ئەم ئازارەش ئیشتیهای راستەقینەى خواردن لادەبەن، ئەو کاتەش بە ئیشتیهایە کى درۆینەى دەستکرد خۆراکە جۆراو جۆرە کان دەخوات. ئەمەش دەبیته هۆى ئەوەى که بە قورسى و سەختى ئەو خواردەمەنى یانەى بۆ هەرس بکریت!

□ سەرنجى سى هەم:

نەختىك پىش ئىستا لە سەرنجى دوو هەمدا وتمان:

"هیزی چه شتن ئەركى پاسەوانىتى دراوەتى".

ئەمە گەلى راستە سەبارەت بەو بى ئاگایانەى که هیشتا لە پرووى "گیان" مە پلەیان بەرز نەبوو تەو و، بە پلیکانەى شوکرانەدا سەرنە کەوتوون و، بەرەو پىش نەپۆشتوون.

بەلى، نابى پەنا بۆ "ئیسراف" بەرىت و لە پىناوى لەزەت بەخشین بە "هیزی چه شتن" ی ناو زماندا دە هیندەى نرخی پىویست، بۆ خواردن خەرج بکریت.

بەلام "هیزی چه شتن" بەلای شوکرانە بژیرانى راستەقینە و ئەهلى دل و حەقیقەت و کەسانى خاوەن بینایى پروونەو، بە وینەى چاودیز و پشکنەرىکى چىشتخانە کانى میهرەبانى خواى گەورە وایە (وەك لە بەراوردە کەى وتەى شەمەمدا پروون کراو تەو). چونکە سەبارەت بەوان، ئەو کارەى که "هیزی چه شتن" ئەنجامى دەدات و لە رپى تەرازوو وەرد و هەستیارە کانیهو - که بە ژمارەى خواردەمەنى یەکانن - نرخی و بەهای نىعمەتە کانى خواوەند هەلەسەنگىنىت و، ئاشنای سەرجەم جۆرە جیا جیا کانى دەبیت، تەنها لە پىناوى ئەو دەدايه "گەدە" و "لەش" بە چه شنىك لەو نىعمەتانه ئاگادار بکرینەو که شوکرانەى کى مەعنەوى بگەپەنىت و پىشکەشى خواوەندى بەخشندەى بکەن.

ئهر کی ته ستوی "هیژی چه شن" ته نها به چاودیری ماددی له شه وه به ند
نی به، به لکو حو کمی تهو کاره ی له سر شانی تهودایه گه لئ له هی گه ده
به رزتره و، پله و پایه شی بلند و بالآتره، چونکه چاودیری و سر په رشتی
"دل و گیان و ژیری" شی له ته ستودایه.

جگه له ممش تهو "هیژی چه شن" ه، به مر جی ئیسراف نه کردن و، به
نیازی ئاشنایی و ناسینی جوړه کانی نیعمه تی خوی گه وره و، بو مه به ستی
"ته بنجامدانی ئهر کی شو کرانه بژیړی"، ده تو انیت له به ده سته پنیانی تام و
له زه ته کانیدا به رده وام بیټ، به مر جی تهو نیعمه تانه حال لال و په و ابن و،
هویه ک نه بن بو سوال و زه لیلی و رسوایی..

واته ده تو انین بو نرخ شناسی نیعمه ته کان و بو مه به ستی "شو کرانه بژیړی"
زمان و هیژی چه شتیمان بخینه کار.

وا ئم رو و داوه تان بو ده گپرمه وه که ناماژه بو تهو راستی په ده کات و، به
په کیک له که رامه ته کانی شیخی گه یلانی - قُدَس سِرُه - داده نریت:
پیره ژنیکی هه ست ناسکی دلنه رمی میهره بان کورپکی تاقانه ی هه بوو،
له سر ده ستی شیخی گه یلانی - قُدَس سِرُه - خه ریکی په روره ده و
پنگه پشتن بوو..

روژنیکیان پیره ژنه که روژت بو سر دانی کوره که ی. بینی خه ریکی
خواردنی له ته نانیکی په شه وه بووی و شکه. هیندهش سر گه رمی ته بنجامدانی
وه رزشی روچی په که به جارئ جهسته ی لاواز بووه!

هم دپه نه، شه فقه تی دایکی میهره بانی بزواند و، گه لئ به زه یی به حالیدا
هاته وه. له بهر تهو، روژت بو لای شیخی گه یلانی، تا کو سکا لای حالی
کوره که ی له لا بکات. که گه پشته تهوئ، بینی شیخ خه ریکی خواردنی
میشکیکی برزاوه!

هیندهش ههست نهرم و دل ناسک و زمان شیرین بوو که خوئی پئی
رانه گئرا و، وتی:

"ئهئ شیخی بهرپیزا کورپه کمه وه خته له برساندا بمیریت، کهچی توش وا
خهریکیت مریشک دهخویت"!

شیخیش له بهرچاوی پیره ژنه که دا پرووی له مریشکه برژاوه که کرد و،
پئی وت: "قومی یاذن الله". یه کسه ر خوای گهوره مریشکه که ی سه رله نوئی
زیندوو کرده و، هاته دهره وه ی سینی یه که ی بهردهستی شیخ.

ئهم هه واله له لایه ن گه لئی زانای باوه پئی کراوه وه به تهواتوری مهعنه وی
پیمان گه یشتوو^(۱) و، که رامه تیکی شیخی گهیلانی - قُدس سِرُه -
دهرده خات که له سه رجه می جیهاندا که رامه ته کانی ناوبانگیان هه یه.

یه کیئک له و قسانه ی که شیخی گهیلانی به و پیره ژنه ی وت، ئه وه بوو که:
هه ر کات کورپه که ت گه یشته ئهم پله یه، با ئه ویش مریشک بخوات.
ناوه رۆکی ئهم فه رمانه ی شیخی گهیلانی - قُدس سِرُه - بریتی یه له وه ی
که هه ر کاتیک "گیان" ی کورپه که ت بوو به فه رمانه وه ی "جهسته" ی و،
"دل" یشی جله وی "دهروون" ی به دهسته وه گرت و، "ژیری" شی به سه ر
"گه ده" یدا زال بوو؛ له بهر "شوکرانه پژیری" ی خوای گهوره به دوای
"لهزه ت" دا ده گه را.. ئه و کاته، هه ر خوار دینیکی حه لالی به تام و لهزه ت
دهخوات با بیخوات، نۆشی گیانی بیئت!

(۱) قال الیافعی رضي الله عنه: صحَّ بالسند المتصل إلى الشيخ القطب عبدالقادر الجیلانی رحمه
الله: أن أم شاب عنده دخلت عليه وهو يأكل في دجاجة، فأنكرت أكله الدجاجة وإطعام ابنها
أرذل الطعام، فقال لها: إذا صار ابنك بحيث يقول لمثل هذه الدجاجة: قومي ياذن الله، فقامت
ولها أجنحة وطارت بها حق له أن يأكل الدجاج. (الفتاوى الحديثية لابن حجر ص ۸۰).
(وه رگنیر له کتیبی: "اللمعات" وه ص ۲۱۴ هیناوه تی)

□ سەرئنجی چوارەم:

مرؤفی دەستپۆه گر دوو چاری هەژاری و دەستکورتیی گوزەران نابیت، وەك له فەرموودە ی پیرۆزی: "لا یعول من اقتصد" هوه^(۱) دەر دە کەوێت.. بە ئی، بە لگە ی گومان پری زۆر و زە بە نە دە هە ن لە سەر ئە هوی کە دەستپۆه گرتن هۆ کاریکی ییگومانی نازلبوونی بەرە کە تە و، بناغە یە کی پتە وە بۆ ژیان و گوزەرانی باشتر. لە سەر ئە مەش نموونە یە کتان بۆ دە هیئە مە وە کە لە خۆمدا یینیومە و، هە مو ئە و کە سانەش شایە تن لە سەری کە لە م خزمە تگوزاری یە دا هاو کاریان کردووم و، بە ئیخلاص و ییگە ردی هاو پریم بوون:

هە می شە بە هۆ ی دەستپۆه گرتنە وە، چ من و چ هاو پرێ کام دە قات بەرە کە تمان دە ست دە کە وت. تە نانە ت چە ند کە سیك لە و سەرۆك هۆ زانە ی کە نۆ سال پێش ئیستا^(۲) لە گە ل مندا بۆ شاری "بوردوور" رە هە ندە کرابوون، گە لێ هە ولیان دا و جەختیان لێ کردم کە زە کاتە کانیا ن لێ وە ر بگرم، تا کو لە بەر کە می پاره کە م گرفتاری "نە بوونی" نە بم و، زە لیلیم بە سەردا نە یە ت.

منیش بە و سەرۆك هۆ زە دە و ئە مە ندانە م و ت:

"هەر چە ند پاره کام کە من، بە لām من دارای قە ناعە ت و دەستپۆه گرتنم و، لە ئیو ه گە لێ دە و ئە مە ندترم!"

بە م جۆرە، داخوازی یە دوو پاتبوو ه کانیا م گێرایە دواو ه.

شایانی باسە کە هە ندێك لە و کە سانە ی ویستیان زە کاتیا ن لێ وە ر بگرم، لە بەر ئە هوی پابە ندی "دەستپۆه گرتن" نە بوون، پاش دوو سال "قەرزاری"

(۱) "ما عال من اقتصد". رواه أحمد عن ابن مسعود. بروانه: (كشاف الخفاء ۱۸۹/۲، ۱۵۸/۱).

(۲) واتە: سالی ۱۹۲۶ ز. (وەرگێز)

به خمی پنی گرتن! به لّام نهو پاره که مەهی من - سوپاس بۆ خوا - به هۆی
 به ره که تی ده ستپوه گرتنه وه، تا کو جهوت سالی دواي نهوش به شی کردم و،
 ناوی پروم دانه تکایه خوار و، ناچاری نهوهی نه کردم پیوستی و نه بوونیم
 لای خه لکی بدر کینم و، ده ستووری ژیانیشمی لئی نه شیواندم، که بریتی به له
 "پیوست نه بوونم به خه لکی".

به لئی، هەر که سیك ده ست پنه نه گرت گه لئی نزیکه به ره وه هه لدیری
 زه لیلی بکه و پته خواره وه و، وه خته پییشی بۆ سوال و رسوایی مەعنه وی
 بخلیسکیت!

نهو سامانهی که لهم سه رده مەهی خۆماندا له زیاده روی و ئیسرافدا
 خه رج ده کریت، سه روهت و سامانیکی گه لئی زۆر و زیاده و، هه ندی جار
 شه رف و که رامه تیشی له پیناودا ده دریت به به رتیل! ته نانهت کاتی وا هه به
 موقه دده ساتی ئایینی زهوت ده کریت و له به رامه ریه وه چه ند پارچه دراوینکی
 به دی شووم ده به خشریت. واته نهو که سه، له سه ر حسابی سه دان لیره
 دراوی مەعنه وی، ته نها چه ند قورشیکی ماددی وه رده گرت!

به لّام مرؤف گه ر ته نها بایه خی به پنداویستی به ناچاری به کانی ژیا
 بدایه و، نه م پنداویستی یانه شی که م بکردنایه ته وه و، گشت خه م و بیرنکی به
 چپی و خهستی له و گۆشه به دا جه م بیوونایه، نه وا رۆزی به کی وه های
 ده ستگیر ده بوو که - بئ نه وهی له حسابیشیدا بووینت - ژیا نی بۆ مسؤ گه ر
 بکات، به پنی ناوه رۆکی ئایه تی پیرۆزی: ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرِّزَاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينِ﴾
 (الذاریات: ۵۸). هه ره وه را اشکاوی نه م ئایه ته پیرۆزه ش که ده فەر موئ: ﴿وَمَا
 مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ (هود: ۶) په مان و به لئینکی بی گومانی
 له سه ر نهو رۆزی له نه ستۆ گرتنه، را گه یاندووه.

به لئی، رۆزی دوو به شه:

بەشى يەكەم: پۇزىسى راستەقىنەيە، كە ژىيانى مرۇقى لەسەر بەندە و، بە حوكمى ئەم ئايەتە، پەرورەدگار خستوو يەتپە ژىر چاودىرى و پەيمان و بەلئىنى خۇى. بارودۇخ ھەر چۇنىك بىت و بى ئەو ھوش كە مرۇف ناچار بىت ئايىن و شەرەف و عىززەتى لە پىناودا بدۇرئىت، دەتوانىت ئەم بەشەى دەست بکەوئىت، بە مەرچى وىست و ئىختىيارى ھەلە و سەرەرۇى مرۇفە كە لەو پۇزى يەدا خۇى ھەلنەقورئىت.

بەشى دوو ھەم: پۇزىسى مەجازى يە. ھەر كەسىك بە شىو يە كى ھەلە و خراب ئەم بەشە بە كار بەھىت، ناتوانىت دەست لەو پىندا وىستى يانە ھەلگىرئىت كە سەبارەت بەو ناچارە كى نىن، بەلام لە ئەنجامى گرفتار بوونى بە لاساىى كىردنى خەلگى يەو، بۇ ئەو وە كو پىوئىستى ناچارى يان لىنى ھاتوو.

جالە بەر ئەو ھى ئەم جۇرە پۇزى يە بەلئىنە كەى پەرورەدگار - بۇ خستە ئەستۇى پۇزى - نايگىرئەو، ئەو الەم سەردەمەدا بە نرخیكى گەلىنى گران دەستگىر دەبىت، چونكە دەبى ئەو كەسە بە زەللىلى رازى بىت و لە پىشدا عىززەتى خۇى لە پىناودا بەخت بکات. بەلكو ھەندى جار دەيگە يەنئە رادەى كەوتنە خوارو ھە لە ھەلئىرى سواتى مەعنەوى و دابەزىن بۇ ئاستى ماچكردنى قاچى كەسانىكى نزمى بى نرخی. تەنانەت جارى و اھەيە تاكو موقەدەساتى ئايىنى خۇشى - كە نوورى ژىيانى ھەمىشە يەتتى - بەخت نەكات، ئەو سەرۈت و سامانە بى بەرە كەت و شوومەى دەستگىر نايىت.

پاشان ئەو ئازارەش كە لە پروى ھەست و سۇزى مرۇقىتى يەو كەسانى خاوەن وىژدان دەيچىژن، كاتى بى نەوا و ھەژاران دەبىنن بەدەم ئازارەو دەتلىنەو، لەم سەردەمەدا كە ھەژارى و نەبوونى باتى بەسەر خەلگىدا كىشاو، ئەم ئازارە بى ھىچ گومانىك، ئاوتەى ئەو چىژ و لەزەتە يان دەبىت كە

به پاره و سامانی ناره‌وا پهدای ده‌کهن، بگره‌له‌زه‌ته‌که‌یان پتر لئی تالّ ده‌بیت،
ته‌گهر‌خاوه‌نی ویزدانی زیندوو‌بن.

له‌م‌پرۆژگار و سه‌رده‌مه‌سه‌یره‌دا، ته‌نها‌له‌سنووری‌ناچاریدا‌دروسته
ده‌ست‌بو‌سامانه‌گومان‌لیکراوه‌کان‌بیریت، چونکه‌به‌پنی‌قاعیده‌ی:
"الضرورةُ تُقَدَّرُ بقدرها" ده‌کریت‌هه‌تا‌سنووری‌"زه‌رووره‌ت" - نه‌ک‌زیاتر -
به‌ناچاری‌له‌مالی‌حمرام‌هه‌لبگیریت‌و، مرۆفی‌"ناچار"‌بو‌ی‌نی‌یه‌هه‌تا‌تیر
ده‌بیت‌له‌گۆشتی‌مرداره‌وه‌بوو‌بخوات، به‌لکو‌ته‌نها‌هینده‌ی‌بو‌دروسته‌لیی
بخوات‌که‌له‌مردن‌بیپاریزیت. هه‌روه‌ها‌نابین‌له‌به‌رده‌م‌سه‌ده‌که‌سی‌برسیدا‌به
هه‌لپه‌وه‌په‌لاماری‌خواردن‌بدات!

لی‌رده‌ا‌پوودا‌وینکی‌راسته‌قینه‌ده‌گیرمه‌وه‌که‌به‌لگه‌ی‌ئه‌وه‌یه
"ده‌ستپوه‌گرتن"‌هۆی‌عیززه‌ت‌و‌مایه‌ی‌که‌ماله:

"حاته‌می‌ته‌ی"‌که‌به‌سه‌خاوه‌ت‌و‌به‌خشنده‌یی‌به‌ناوبانگه، پرۆژیکیان
میوانداری‌یه‌کی‌گه‌وره‌ساز‌ده‌کات‌و، گه‌لئی‌دیاری‌به‌نرخیش‌به
میوانه‌کانی‌ده‌به‌خشیت‌و، پاشان‌به‌ره‌و‌ده‌شت‌و‌ده‌ر‌ده‌روات. هه‌تا‌له‌و
بیابانه‌دا‌ده‌بینیت‌پیاوینکی‌پیری‌هه‌ژار‌کۆلئیکی‌قورسی‌دار‌و‌گژو‌گیا‌و
درك‌و‌دالی‌له‌کۆل‌ناوه‌و‌هه‌ندی‌شوینی‌جه‌سته‌شی‌خوینی‌لئی‌ده‌تکیت‌..

حاته‌می‌پنی‌وت:

- مامه‌پیره‌!‌ئه‌م‌پرۆ‌حاته‌می‌ته‌ی‌میوانداری‌یه‌کی‌شکو‌داری‌سازداوه‌و،
دیاری‌به‌نرخیش‌ده‌به‌خشیته‌وه. زوو‌پرۆ‌فریای‌بکه‌وه، به‌شکو‌چه‌ندین
ئه‌وه‌نده‌ی‌کۆله‌قورسه‌که‌ت‌سه‌روه‌ت‌و‌سامانت‌ده‌ست‌بکه‌وینت!

مامه‌پیره‌ی‌ژیر‌و‌ده‌ستپوه‌گر‌پنی‌وت:

- من‌به‌عیززه‌تی‌دلّ‌و‌ده‌روون‌و، په‌نج‌و‌ئاره‌قی‌ناوچاوانی‌خۆم

ده‌ژیم‌و، کۆل‌هه‌لده‌گرم‌و، رازی‌نام‌ژیرباری‌منه‌تی‌حاته‌می‌ته‌ی‌بکه‌وم!

جا رږڙيک له حاتهميان پرسى:

- کيټ دپوه له خوټ مەرد و بهرږيزتر بيټ؟

وتى:

- ټهو مەرده پيره دهسټپوه گرهى که رږڙيک له يباباندا تووشى بووم. به

راستى له من گهلى مەرد و بهرږيزتر بوو^(۱)!

□ سەرنجى پيټجەم:

په کيک له خواسته کانى که مالى به خشندهيى و کهرهمى خواوهند ټهويه که له زه ټى نيعمه ته کانى خوځى به هه ژار ترين کهس ده چيژيټ، کتومت وهک ټهويه که به دهوله مەند ترين کهسى ده چيژيټ. ټهوه تا هه ژار پيش به ويټه ي پادشا تامين ده کات!

به ټى، ټهو له زه ته ي که به هوځى برسټي و دهسټپوه گرتنه وه که سيکي هه ژار له خوار دنى له ته نانپکي وشکي سووتاو ده پيچيژيټ، زور له و تام و له زه ته زياتره که پادشا يا خود مرؤقى دهوله مەند له خوار دنى شيريني په کي ناياب وهري ده گريټ کاتى به بيژارى و ئيشټيها لى نه بوونى ټه بنجامى "ئيسراف" هوه ده پيخوات!

به راستى گهلى جيټي سەرسوور پمانه که هەندى له هه ټه خەر جان که سانى "دهسټپوه گر" به "نزمى" تاوانبار ده که ن! نه خير، هه رگيز وانى په، به ټکو دهسټپوه گرتن عيززهت و کهرهمى راسته قينه و تهواوه ټى په و، نزمى و زه ليليش له ناوه روک و دووتويى ټهو سه خاوه ته رپواله ټى په دان که هه ټه خەر جان ده پيوتين.

سالى دانانى ټهم په يامه، له ژووره که ي خوټ له شارى "ئيسپارته" دا،

به سه رهاتىک رپوى دا، پشتى ټهم راستى په ده گريټ:

(۱) ټهم به سه رهاته له گولستانى شيخى سه عدى دا هاتووه. بروانه: (کليات سعدي، به اهتمام محمد على فروغى، ص ۱۰۵ انتشارات امير کبير. تهران ۱۳۶۹ ه. ش. وه رگير)

یه کنی له قوتایی یه کانم گهلنی پرووی لینام که دهستوری ژیانم^(۱) بژئو بشکینم و، جهختی لئی کردم دیاری یه که ی وهر بگرم که بری دوو هۆقه و نیو ههنگوین بوو^(۲).

ههرچهند ههولم دا بژی پروون بکه مهوه که ده بیی دهست لهو یاسایه ی ژیانم ههله گرم، بی سوود بوو، قه ناعه تی نه کرد. منیش به ناچاری و، بهو نیازه ی سنی که سی تیدا به شدار بکه م که لهو ژووره له گه لمدا بوون، تاکو بژ ماوه ی چل رۆژی شهعبان و په مهزان به دهستپهوه گرتنه وه لئی بخۆن و، خاوه نه به خشه ره که شی پاداشتی دهست بکه ویت و، ئەمانیش لهو ماوه یه دا بی شیرینی نه میننه وه، وه سیتم بژ کردن وهری بگرن. ئنجا من بۆخۆیشم یه ک هۆقه ههنگوینم هه بوو..

جا ههرچهند ئەو سنی هاوڕێبیم له سهر "ئیسیتقامهت" بوون و، به راستی ریزی دهستپهوه گرتیان دهزانی، به لام - به ههر حال - له ئەنجامی ریزنان له یه کتری و چاودیری ههست و نهستی یه کتر و "ئیشار"ی نیوانیان و چهند رهوشتیکی تری باش، ئەو راستی یه ناو براوه یان له یاد چوووه وه و، له ماوه ی تنها سنی شهودا هه موو ههنگوینه که یان تهواو کردا به زه زه ده خه نه وه پیم وتن:

من نیازم و ابوو سی رۆژ، یان زیاتر، ئیوه تامی ههنگوین بچیزن. به لام وا له تنها سنی رۆژدا تهواوتان کرد.. نۆشی گیانتان بیتا که چی ههنگوینه که ی خۆم به دهستپهوه گرتنه وه به شی ههردوو مانگی شهعبان و په مهزانی کردم و، جگه له وهش - سوپاس بۆ خوا - بوو به مایه ی

(۱) مه بهست لهو دهستوره ی ژبانی ئه وه یه که: به خۆپایی هیچ دیاری و شتیکی له کس وهر نه گرتوه. (وه رگێز)

(۲) هه ره که لهو هۆقانه یه کسانه به ۳۸۰ گرام. (وه رگێز)

ده‌سټکه‌وتنی پاداشتیکی زور بوم، چونکه هه‌ریه‌ک له‌و برایانه له‌ ده‌می به‌ربانگدا که‌و چکیکم ده‌دانی^(۱).

جاله‌وانه‌یه که‌سانیک که‌ئو حاله‌ی منیان بینبیت به‌ "نزمی" له‌ قه‌له‌میان دابیت و، حاله‌تی سنی شه‌وه‌که‌ی ئه‌و برایانه‌ش به‌ "عیززه‌ت" و "که‌ره‌م" دابیت!

به‌لام ئیمه له‌ پرووی حه‌قیقه‌ته‌وه بینیمان که له‌ ژیر په‌رده‌ی ئه‌و نزمی‌یه پرواله‌تی‌یه‌دا عیززه‌تیکي به‌رز و به‌ره‌که‌تیکي فراوان و پاداشتیکی زور هه‌شار دراوان.. هه‌روه‌ک له‌ ژیر په‌رده‌ی ئه‌و که‌ره‌م و ئیسرافه‌شدا - ئه‌گه‌ر وازی لئی نه‌هئیرابیت - سوآل‌کردن و چاوتیپ‌پین و ته‌ماع بۆ شتی ناو ده‌ستی خه‌لکی و، حاله‌ته‌کانی تری هاوچه‌شنیان، که‌گه‌لئی له‌و "نزمی"‌یه نزم‌ترن، شارراونه‌ته‌وه!

□ سه‌رنجی شه‌شهم:

مه‌ودا و جیاوازی‌یه‌کی گه‌وره و فراوان له‌ نیوان "ده‌سټپوه‌گرتن" و "نزمی" دا‌هه‌یه. چونکه:

هه‌روه‌ک "ته‌وازوع" که‌ په‌فتارینکی باش و شیرینه، گه‌لئی جیا‌یه له‌ "زه‌لیلی" که‌ په‌فتارینکی هه‌له و خراپه، هه‌رچه‌نده‌ش به‌ شیوه له‌ یه‌ک ده‌چن.. هه‌روه‌ها وه‌ک "ویقار" که‌ په‌وشتیکی په‌سه‌ند و چاکه، له‌ واتا و کاکله‌یدا جیاوازه له‌ "ته‌که‌ببور" که‌ په‌وشت و خوویه‌کی گه‌لئی بئی که‌لکه، هه‌رچه‌ند له‌ پرواله‌تیشدا وه‌کو یه‌ک ده‌رده‌که‌ون..

هه‌روه‌ک ئه‌مانه به‌و جوړه‌ن، "ده‌سټپوه‌گرتن"‌یش که‌ یه‌کیکه له‌ خولقی و خووه به‌رزه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌لکو یه‌کیکه له‌ ته‌وه‌ره‌کانی هه‌لسوورانی ری‌سای دانستی زال و فره‌مان‌په‌وای خوا‌ی گه‌وره له‌ گه‌ردووندا، به‌ هه‌مان

(۱) مه‌به‌ست که‌و چکه‌جای گه‌وره‌به (هی کووب). (دانهر)

جۆره و، هر گیز په یوه نندی به "نزمی" یوه نئی یه که ئاویته یه که له سووکی و زه لیلی و چاو چنۆکی و هه لپه کاری. ته نانهت هر هیچ په یوه نندی یه کیان له نیواندا نئی یه.

وا ئهم پروودا وه تان بۆ ده گیز مه وه که پشتی ئهو راستی یه ده گریت:
 "عه بدوللأ" ی کورپی حه زه تی عومهری کورپی خه تتاب - خویان لئی
 پزازی بیّت - که کورپه گه وری فارووقی ئه عزمی جینشینی پیغه مبه ره ﷺ و،
 یه کیکه له حهوت "عه بدوللأ" ناوه کان و، زانابه کی به ناوبانگ و مه زنی
 نیوان هاوه له به ریزه کانه، پروژیکیان له ناو بازاردا و بۆ مه بهستی پاریز گاری
 له "ده ستپوه گرتن" و "قه ناعهت" و "ئیس تیقامهت" که ته وهری که سابهت و
 بازرگانین، له مامه له ی شتی کدا که قورشیکی نه ده هیئا، که و ته مشتومرینکی
 سه خته وه.

له م کاته دا هاوه لیکتی تر ئه مه ی لئی بینی، وا گو مانی برد که ئهم په فتاره
 "نزمی" بیّت و، به هه له یه کی گه وری "عه بدوللأ" ی ژمارد. چونکه کورپی
 میری موسلمانان و خه لیفه ی سه رزه وی چۆن ده بی ره فتاری به و جۆره ی لئی
 بووه شیته وه؟

پاشان دوور و نزیک شوین "عه بدوللأ" کهوت که به ره و ماله وه
 ده گه راپه وه، تاکو شتی که له هه لسه کهوت و په فتاره کانی تیگات. سه رنجی
 دا له به رده رگا له گه ل هه ژارینکدا ماوه یه که راوه ستا و به نه ر مونیانی و سۆز و
 خۆ شه ویستی یه وه له گه لیدا دوا. پاشان له ده ر گای دووهم هاته ده ره وه و به
 هه مان شیوه له گه ل هه ژارینکی تر دا که و ته گفتو گۆ!

ئهم کاره، سه رنجی تاسه ی ئهو هاوه له ی بزواند تاکو بزانیّت "عه بدوللأ"
 چیی له گه ل ئه واندا کردوه. له بهر ئه وه، به په له خۆی گه یانده هه ژاره کان و
 لئی پرسین:

- ئایا پیم نالین "عه بدوللأ" که راوه ستا چیی له گه ل کردن؟

ههريه كه يان وتيان:

- پارچه يهك زېړی پئی به خشيم!

هاوه له بهر يزه كه له سه رسو وړماندا وتی: "سبحان الله.. ثم كاره چهنده سهيره! له و لاوه له سه ريهك قورش له بازاردا ده كه ويته مشتمر هوه و، كه چي له ماشه وه له مالى خويدا و به رهامه نديي خوي و بي ته وهی كه س پئی بزاييت، سهدان ته وه نده بهم هه ژارانده به خشيت!"

پاشان روست بولای "عه بدوللا" ي كور ي هه زه رته عومهر و ليی پرسى:
- ته ي ئيمام! ثم گير و گرتهم بوشى بكه ره وه: تو له بازاردا به و جوړه ره فطارت كرد و، له ماليشه وه ئاوا و ئاوا؟!
وه لامى دايه وه و وتی:

- ته وه ي له بازاردا پرووى دا ته نجامى ده ستيوه گرتن و ژيرى بوو، بويه له ويډا و اړه فطارم كرد تاكو پاريز گارى له ته مانته و پراستگويى بكم كه بناغه و گياني مامه له و كړين و فروشتن و بازارگانين، ثم كاره هه رگيز به نرمى و ره زيلى دانانريت. ئنجا ته و ره فطارش كه له ماله وه بينيت له سه رچاوه ي دلته رمى و پله ي بهرز و كامليي روجه وه هه لقولاوه. كه واته نه ته و نرمى به و، نه ته ميش ئيسرافه!

ئيمامى ته عزه ميش - ته بوو هه نيفه ي نوعمان - خواى لئى پازى بيت، ئامازه ي بؤ ثم نه ينى به كدووه كاتن فهرموويه تى: "لا اسراف في الخير، كما لا خير في الاسراف!" واته: ههروهك كرده وه ي "خير" و چا كه كارى هه تا زياتر بيت كارنكي باشه و به ئيسراف دانانريت، به هه مان جوړ "ئيسراف" يش هه رگيز به كارنكي باش دانانريت و هيچ خيرنكي تيدا نى به.

□ سه رنجى جهوتم:

"ئيسراف" هه لپه كارى به ره هم ده هينيت و، "هه لپه" ش سئى ته نجامى لئى

ده بيته وه:

یه که میان: قه ناعت نه کردنه.

جاله بهر شهوی نه بوونی قه ناعت، مرؤقی هه لپه کار فییری "سکالا" ده کات له بریی "شوکرانه"، شهوا شهوقی مرؤف له کار و کؤشش دوور ده خاته وه و، ده بهاویته باوه شی ته مه لئی یه وه و، هانی ده دات که واز له مال و سامانی هه رزان و ده سته کوتی جه لال بهینیت^(۱) و، بؤ شه مال و سامانه ناره وایانه بگه رپت که نرک و ماندوو بوونی تیدا شک نابات. بهم جوړه و له م پیناوه دا عیززهت و ریزی خوی ده دؤرینیت.

ته نجامی دووه می هه لپه کردن: نانو میدی و زهره مهندی به!

چونکه به هه لپه کردن نامانجی مرؤفه هه لپه کاره که له کیس ده چیت و، ره زای لای خه لکی قورس ده بیت و، له یارمته و هاو کاری که سانی تریش بئ بهش ده بیت. هه تا وای لئی دیت که ناوه روکی شه م و ته به ناو بانگهی تیدا بهر جه سته بیت که ده لیت: "الخریص خائب خاسر!"

کاریگه ری و ته نجامی "هه لپه" و "قه ناعت" به پئی ده ستوورینکی گشتی و هه مه لایه نگر و بهر ده وام، له جیهانی زینده وه راندا ده ست به کاره.

بؤ نمونه:

○ "رووه که کان" که محتاج و ناچاری رۆزین و به دوایشیدا ناگه رپن، به هزی شه قه ناعت ته سروشتی یه ی که هه یانه، رۆزی یه کانیاں دین بؤ لایان! به لام "گیانداره نازه له کان" که به هه لپه وه به دواى رۆزی یه که یاندا ده گه رپن، زور به زه حمت و که می ده ستگیریاں ده بیت!

(۱) چونکه به هزی دووری له "ده ستپوه گرتن" هه گروى به کار بهر ان (المستهلکون) زور ده بن و بهر هم هینر انیش کهم ده بنه وه و، هه مووان چاو ده پر نه ده رگای حکومت! شه کاتمش یه که به یه کی که ناله کانی: پیشه سازی و بازار گانی و کشتو کال، که ته وه رهی زیانی کۆمه لایه تین، که می و نوشتی ده هین و، کۆمه لیش له ته نجامدا نزم ده یته وه و هه رس ده هینیت و، سهری له نه بوونی و هه ژاری یه وه ده رده چیت! (دانهر)

ئەم دوو دیار دەیش پادە‌ی زیانی گە‌ورە‌ی "هە‌لپە" و، مە‌ودای سوودی مە‌زنی "قە‌ناعەت" مان بۆ دە‌ر دە‌خەن..

○ هە‌روە‌ها مە‌نالە لاواز و ساواکان، بە گشتی و بێ ئە‌وە‌ی خۆیان هیچ حە‌سایێکیان بۆ‌رۆزی کردی‌ت و بزە‌نن لە کوێ‌و دە‌یت، لە ئە‌نجامی ئە‌و قە‌ناعەتە‌ی کە زمانی حە‌لیان دە‌ری دە‌بە‌یت، خۆراکیکی پوخت و نیانی - وە‌ک شیر - لە دە‌میاندا پۆ‌ر دە‌کرێت. کە‌چی ئازە‌تە گە‌ورە‌کان بە هە‌لپە و چا‌و‌چۆ‌کی یە‌و هە‌لمەت بۆ‌رۆزی یە‌کە‌م و چە‌پە‌تە کە‌یان دە‌بە‌ن!

هە‌موو ئە‌مانە، ئە‌و دە‌عوایە‌مان دە‌چە‌سپێن..

○ هە‌روە‌ها حە‌لی ماسی یە‌ دە‌بە‌نگ و قە‌تە‌وە‌کان، کە دارای قە‌ناعەتێکی ئە‌وتۆ‌ن پۆ‌زی یە‌کانیان بە دە‌ست بگە‌یە‌نیت و، دە‌ستە‌وسانی ئازە‌تە‌ زیرە کە‌کانی وە‌ک پێ‌وی و مە‌یوونیش لە بە‌دە‌ست‌هێنانی تە‌واوە‌تی پۆ‌زی یە‌کە‌یان و مانە‌و‌ە‌یان بە لاوازی، هە‌ر چە‌ندە‌ش گە‌لی هە‌لپە و هە‌ناسە‌پێ‌کی بە دوادا دە‌کە‌ن..

هە‌موو ئە‌مانە، پادە‌ی ئە‌و مە‌ندووپی و سە‌ختی یە‌ ئاشکرا دە‌کە‌ن کە "هە‌لپە‌کاری" بە‌رە‌می دە‌هێنیت و، مە‌ودای ئە‌و حە‌وانە‌و و خۆ‌شگۆزە‌رانی یە‌ش دە‌ر دە‌خەن کە ئە‌نجامی "قە‌ناعەت‌کاری" ن..

○ هە‌روە‌ها کە جوولە کە‌کان بە‌هۆی هە‌لپە‌کاری و مە‌مە‌تە‌کردن بە "سو" و، بە‌کار‌هێنانی سە‌خت و فرتوفیل، هە‌میشە ئە‌و پۆ‌زی یە‌ کە‌می مایە‌ی بۆ‌یویان بێت لە پێ‌نگا نامە‌شرووعە کە‌نە‌و و هاو‌دە‌م لە گە‌ل زە‌لیلی و سوو کیدا بە‌دە‌ست دە‌هێنن. بە‌لام ئە‌و گۆ‌ند‌نشینانە‌ی کە خاوە‌نی قە‌ناعەت‌ن، هە‌میشە پۆ‌زی مایە‌ی بۆ‌یویان و ژیا‌نی سە‌ر بە‌رزی و مە‌ردانە‌یان بە ئاسانی دە‌ست دە‌کە‌وت.

ئە‌مە‌ش وە‌ک نمونە‌کانی تر پە‌شتی ئە‌م دە‌عوایە‌مان دە‌کرێت!

○ هر وها ده‌بینین ئەو هه‌له‌په‌یه‌ی که زانایان^(۱) و ئەدیبان^(۲) له‌ پێی زیره‌کی و بلیمه‌تی‌یه‌وه‌ به‌ کاری ده‌هینن، گرفتاری هه‌ژاری‌یان ده‌کات و تهنه‌ا گوزه‌رانی مایه‌ی بژیویان بۆ فه‌راهه‌م ده‌هینیت، که‌چی له‌و لاشه‌وه‌ ده‌وله‌مه‌ندیی زۆربه‌ی که‌سانی ده‌به‌نگ و ده‌سته‌وسان ده‌بینین که‌ به‌هۆی حاله‌تی سروشتیی قه‌ناعه‌ت به‌خشیانه‌وه‌ ده‌ستیان که‌وتوه‌!

هه‌موو ئەم نمونانه‌ی باسمان کردن، به‌ ته‌واوی و بێ گومانی ده‌یچه‌سه‌پینن که‌:

رۆژی "هه‌لال" به‌ ئەندازه‌ی هه‌ژاری و پاده‌ی ده‌سته‌وسانی به‌ مرۆف ده‌به‌خشرین، نه‌ک به‌پێی توانا و ئیختیار! ته‌نانه‌ت هاتنی رۆژی هه‌میشه‌ ییچه‌وانه‌ی توانا و ئیختیاره‌، نابینیت منالان هه‌تا ویست و توانا و ئیختیاریان زیاد بکات، رۆژی‌یه‌ کانیاں که‌م ده‌بنه‌وه‌ و به‌ زه‌حمه‌ت ده‌ستیان ده‌که‌ویت؟! به‌ئێ، "قه‌ناعه‌ت" که‌نجینه‌یه‌ که‌ بۆ خۆشگوزه‌رانی و، مایه‌ی حه‌وانه‌وه‌ی ژیانه‌. به‌لام "هه‌له‌په‌کردن" کانگای نزمی و زه‌ره‌ره‌مه‌ندی‌یه‌، وه‌ک له‌م فه‌رموده‌ پیرۆزه‌دا ده‌رده‌که‌ویت: "القنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَفْنَى"^(۳).

(۱) ئەو شێروانی پادشای دادپه‌روه‌ری ئێران له‌ بوزه‌رجه‌مه‌هری زانای پرسی: بۆچی زانایان له‌ ده‌رگای میره‌کاندا ده‌بینین، به‌لام میران له‌ ده‌رگای زانایاندا نابینین، له‌ کاتێکدا که‌ زانست له‌ ئەمیری به‌رزتره‌؟!

وه‌لامی دایه‌وه‌: ئەوه‌ نیشانه‌ی زانایی زانایان و نه‌زانایی میره‌کانه‌! واته‌: میران نرخێ زانست نازانن، بۆیه‌ ناڕۆنه‌ ده‌رگای زانایان بۆ ده‌سخستنی زانست، به‌لام زانایان به‌های ده‌زانن بۆیه‌ له‌ ده‌رگای میره‌کاندا داوای نرخه‌که‌ی ده‌کن!

دیاره‌ ئەم وه‌لامه‌ ورده‌ ته‌ئویلیکی ژیرانه‌یه‌ بۆ پاساودانی هه‌له‌په‌ی زانایان که‌ هی زیره‌کیانه‌ و، له‌ ئەنجامی‌شدا ده‌یانگه‌یه‌نیته‌ زه‌لیلی و هه‌ژاری. (خه‌سه‌وه‌).

(۲) ئەو دیاره‌یه‌ی که‌ پشتی ئەم فه‌رمانه‌ ده‌گریت، ئەوه‌یه‌ که‌ ئەدیبان له‌ فه‌ره‌نسادا به‌روانامه‌ی "سوالکهری"‌یان ده‌دریتن، چونکه‌ به‌ باشی تیایدا شاره‌زان (سلیمان روشدی).

(۳) حدیث: "القنَاعَةُ مال لَا يَفْنَدُ وَ كَنْزٌ لَا يَفْنَى" رواه الطبراني في الأوسط والعسکري عن جابر. والمشهور: "القنَاعَةُ كَنْزٌ لَا يَفْنَى". (وه‌رگێر)

ته‌نجامی سنی‌هم: هه‌لپه‌کردن ئی‌خلاس ده‌فه‌وتینیت و کاری دواړوژ ده‌شپوینیت.

چونکه‌ته‌گه‌ر ئیمانداري‌خواه‌ن ته‌قوا‌گرفتاري "هه‌لپه‌کاري" بییت، ته‌وا له‌ده‌روونه‌وه‌حه‌ز ده‌کات‌خه‌لکي‌پرووی‌تیبکه‌ن. خو‌دیاره‌هه‌ر که‌سیک‌ته‌م‌ناره‌زووه‌ی‌تیدا‌سه‌ر هه‌لبدات و چاوه‌پروانی‌بییت، هه‌ر‌گیز به‌پله‌ی ئی‌خلاسی‌ته‌واوه‌تی‌ناگات و ناتوانیت‌به‌ده‌ستی‌به‌نییت. ته‌م‌ته‌نجامه‌گه‌لنی‌گرنگه‌و‌شایانی‌تیبینی‌و‌سه‌رنجدانه.

پوخته‌ی‌ته‌مانه‌ی‌پیشوو:

"ئیسراف" هه‌میشه‌بی‌قناعه‌تی (وا‌ته‌تماع) به‌ره‌م‌ده‌هینیت، ته‌ماعیش‌چوست و چالاکی‌شهو‌قی‌کار‌کردن‌کزه‌کات و، مرؤف‌ده‌هاوینته‌تامیزی‌ته‌مه‌لی و که‌مته‌رخه‌می‌یه‌وه و، ده‌ر‌گای‌سکالا و په‌ژاره‌ی‌له‌ژباندا‌لنی‌ده‌خاته‌سه‌ر‌پشت، تا‌دیگه‌په‌نیته‌ته‌و‌را‌ده‌یه‌ی‌که‌هه‌میشه‌له‌ژیر‌نازاري‌سکالا و بیزاریدا^(١) بنالینیت. هه‌روه‌ک ئی‌خلاسه‌که‌شی‌تیکده‌دات و، ده‌ر‌گایه‌کی‌بو‌ریاکاری‌لنی‌ده‌خاته‌سه‌ر‌پشت و، له‌م‌رئی‌یه‌وه‌عیززه‌ته‌که‌ی‌ده‌شکینیت و، رپنی‌سوال و سووکایه‌تی و رسوایی‌پیشان‌ده‌دات.

به‌لام "ده‌ستپوه‌گرتن" هه‌میشه‌به‌ری‌قناعه‌ت‌ده‌گرت و، قناعه‌تیش‌عیززه‌ت به‌ره‌م‌ده‌هینیت، به‌پیی‌فه‌رمایشتی: "عز من قنع ذل من طمع". هه‌روه‌ک له‌رپنی‌کار و کۆششه‌وه‌شهو‌قی‌مرؤفیش‌تیژ‌ده‌کاته‌وه و، به‌ره‌وهول و تیکۆشان‌له‌کار و کۆششدا‌ده‌یداته‌به‌ر. چونکه‌مرؤف‌ته‌گه‌ریه‌ک‌پوژژ‌کاری‌کرد و ئیواره‌که‌ی‌کرپنی‌خوی‌وه‌ر‌گرت، پوژژی‌دوو‌هه‌میش

(١) به‌لنی، ته‌گه‌ر که‌سینکی‌هه‌له‌خه‌رج‌بلوینیت، بی‌هیچ‌گومانیک‌سکالای‌زور و زه‌به‌نده‌ی‌لنی‌ده‌بیستیت، ده‌بییت‌هه‌ر‌چه‌نده‌ش‌ده‌وله‌مه‌ند‌بییت، زمانی‌هه‌ر‌سکالا‌ده‌رده‌پرتیت. به‌لام‌گه‌ر‌هه‌ژارپکی‌قناعه‌تکار‌بلوینیت، جگه‌له‌شوکر و سوپاسگوزاری‌خوای‌گه‌وره‌هیچی‌تری‌لنی‌نابیسیت. (دانه‌ر)

ههولتی کار کردن ده داتهوه. به لام مرقفی ههله خه رجی ئیسرافکار، له بهر نه بوونی قه ناعهت، پۆزی دوو ههم ئه وههوله نادات، خو ئه گهر ههولیش بدات ئهوا بئ هیچ شهوق و جهزیک دهیدات.

بهم جۆره، دهر کهوت که ئه وه قه ناعهتهی ئاکامی "دهستپوه گرتن"ه، دهر گای شوکرانه بژیری له مرقف ده خاته سه پرشت و هی سکا لایشی لئی داده خات و، له سه رانه ری ژیانیدا ده یخاته شوکرانه ی بهرده و امه وه. ئنجبا به هزی قه ناعه تیشه وه ئاور له وه ناداته وه که خه لکی بۆی پروانن و پله و پایه ی بۆ دابنن، چونکه ههست ده کات پنیوستی پینان نی یه و دهوله مه نده بهرام بهریان. به وهش دهر گای "ئیکلاس"ی لئی ده کرینه وه و هی "پیاکاری" شی لئی داده خریت.

به چاوی خوّم ئه و زیانه گه و رانه م به فراوانی و بهرجهسته یی بیننی که دهره نجامی ئیسراف و گوئی نه دانن به "دهستپوه گرتن" ..
واله خواره و هدا بۆتان باس ده کهم:

نۆ سال پیش ئیستا هاتم بۆ شاریکی به پیت و به ره کهت و، وه رزیش زستان بوو، نه متوانی سه رچاوه ی سهروهت و لایه نه کانی به روبوومی ئه و شاره بینم.
موفتی شار - خوالینی خو ش بیّت - پنی وتم:

"خه لکی شاره که مان ده ستکورت و هه ژارن". چه ند جار ئیکیش قسه که ی دوویات کرده وه. ئه م هه واله گه لئی کاری تیکردم و سۆزی بزواندم، تا کو نزیکه ی شهش سال خه م و ئازارم بۆ ده چه شن و، دوعای میهره بانیم بۆ ده کردن.

که پاش هه شت سال له وه رزی هاویندا سه رم له و شاره دایه وه و سهیری باخ و بیستانه کانیم کرد، قسه که ی موفتی خوالیخۆشبووم هاته وه یاد. به سه رسوورمانه وه وتم:

سبحان الله! خو داهاات و به‌روبوومی باخ و بیستانه‌کانی ئەم شاره‌زۆر له پێداویستی‌یه‌کانی هه‌موو خه‌لکی شار زیاترن، ده‌بوو دانیشتووانی ئییره‌گه‌لێ ده‌وله‌مه‌ند بوونایه‌! ماوه‌یه‌ك له‌م سه‌رسوو پرمانه‌دا بووم.

پاشان له‌ پێی "راستی" یه‌كه‌وه (كه‌ پ‌روالته‌ نه‌یتوانی. بمخه‌له‌ تینیت و ئەو راستی‌یه‌م لێ بشاریته‌وه، چونكه‌ حه‌قیقه‌ تیکه‌ هه‌میشه‌ بۆ دۆزینه‌وه‌ی راستی‌یه‌كان ده‌یکه‌م به‌ رابه‌ر و پ‌ینمای خۆم) تیگه‌یشتم كه‌:

له‌ ئەنجامی ئیسراف و ده‌ست پینوه‌ نه‌گرتنه‌وه‌ به‌ره‌ كه‌ت له‌م شاره‌ هه‌لگیراوه‌! بۆیه‌ موفتی - خوالیی خۆش بی‌ت - وتی: "خه‌لکی شاره‌كه‌مان ده‌ستكورت و هه‌ژارن". سه‌رباری ئەم هه‌موو سه‌رچاوه‌ زۆره‌ی سه‌روه‌ت و گه‌نجینه‌ی داهااتیش كه‌ له‌ شاره‌كه‌ياندا هه‌یه‌.

به‌ئێ، به‌ تاقیكر دهنه‌وه‌ و لێكدانه‌وه‌ی چه‌ن‌دین رووداوی له‌ ژماره‌به‌ده‌ر چه‌سپاوه‌ كه‌ زه‌كات ده‌ر كردن و بایه‌خ‌دان به‌ هۆكاره‌كانی ده‌سپینه‌گرتن، هۆی پیت و به‌ره‌ كه‌ت و زیاد بوونی رۆزین. به‌لام ئیسراف و زه‌كات نه‌دان، به‌ره‌ كه‌ت هه‌لده‌گرن.

"ئین سینا" كه‌ ئەفلاتوونی فه‌یله‌سووفه‌ موسلمانه‌كان و، رابه‌ری پزیشكان و، مامۆستای فه‌یله‌سووفه‌كانه‌، له‌ گۆشه‌نیگای پزیشکی‌یه‌وه‌ ته‌فسیری ئایه‌تی پیرۆزی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ ی به‌م دێره‌ شیعرانه‌ی خواره‌وه‌ كردوه‌ كه‌ ده‌ئیت:

جمعُ الطبِّ في بيتين جمعاً	وحسن القول في قصر الكلام
فقلل إن أكلت، وبعد أكل	تجنب، والشفاء في الانهضام
وليس على النفوس أشدَّ حالاً	من ادخال الطعام على الطعام

واته‌: زانستی پزیشكیم له‌ دوو دێری شیعردا كۆ کردووته‌وه‌، دیاره‌ جوانترین وته‌یش ئەو گوفتاره‌یه‌ كه‌ به‌ كورتی و پوختی و اتا به‌ ده‌سته‌وه‌ بدات:

که خوراكت خوارد كه م بخۆ. پاشان خۆت له زیاده خۆری پپاریزه.
چونكه شيفا له وه دایه خۆراك ههرس بكریت..
هیچ شتێك بۆ گه ده له وه سهخت و قورستر نییه كه خواردنی به سههر
خواردندا بۆ رهوانه بكریت^(۱).

﴿سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم﴾.

* * *

تییفی:

واتهم ته و افوق (یهك كه وتن) ه سهر سوور هینهر و
عیززهت به خشهتان بۆ باس ده كه م:
پینج شهش كه سی جیا جیا - كه سیانیان به ته و او ی
نووسین نازانن - په یامی "ده ستپوه گرتن" یان
نووسی یه وه و، سه رنجمان دا: (هه موو په بجا و یهك)
ئه لفه كانی ههر یهك له و نوسخانه ی كه دو عایان تیدا
نه نوو سرا بوو، هه روه ها هه موو (په بجا و سنی) ئه لفیكی
ئه و نوسخانه ش كه دو عایان تیدا نوو سرا بوو، وه كو یهك
دهر چوو بوون. هه رچه ندهش جیگای ئه و نوو سه ره وانه
یهك جیگا نه بووه و، جۆری ده ستخه تیشیان وه كو یهك
نه بوون و، هه رگیز به ریشیان له و ئه لفانه نه كر دبووه و!

(۱) واته: زیانه خستارین كار بۆ لهش له وه به كه مۆله تی چوار پینج سهعاتی به ژمه كانی
خواردن پین نهدریت و، به خواردنی یهك له دوا ی یهك گه ده پپ بكریت. (دانهر)

جا په ککه‌وتن و وه کویه‌ک ده‌ر چوونى ژماره‌ی ئه‌و پیتی ئه‌لفانه له‌گه‌ل میژووی دانانی "په‌یامی ئیقتیصاد" و پاکنووس کردن و له‌بهر نووسینه‌وه‌یدا، که به میژووی رومی په‌نجا و یه‌ک (١٣٥١)ه و، به‌هی کۆچیش په‌نجا و سنی (١٣٥٣)یه، بنی هیچ گومانیک ناکریت بخریته ئه‌ستزی رینکه‌وته‌وه. به‌لکو ئه‌م ته‌وافوقه‌ ئاماژه‌یه که بۆ ئه‌وه‌ی که به‌ره‌که‌تی "ده‌ستپوه‌گرتن" تا پله‌ی که‌رامه‌ت به‌رز بووه‌ته‌وه. به‌راستی شایانی خۆیه‌تی که ئه‌م ساله‌ ناوی: "سالی ده‌ستپوه‌گرتن"ی لئی بنریت!

به‌لئی، هه‌ر له‌ راستیدا رۆژگار به‌ کرده‌وه ئه‌م به‌ره‌که‌تی ده‌ستپوه‌گرتنه‌ی چه‌سپاند، کاتیک‌گرۆی مرۆف، دوا‌ی دوو سال، جه‌نگی جیهانی دووه‌می به‌ خۆیه‌وه‌ بینى. ئه‌و جه‌نگه‌ی که برسیتی و ویرانی و هه‌موو جزیره‌ قیزه‌ونه‌کانی ئیسرافى له‌ گشت لایه‌کی جیهاندا بلاو کرده‌وه و، مرۆفایه‌تی ناچار کرد که له‌ ده‌وری "ده‌ستپوه‌گرتن" کۆ بنه‌وه و ده‌ست له‌ داوینى به‌رنه‌ده‌ن.

بهشی دووهمی مهکتوبی بیست و دووهم:

هه‌له‌کار نائومی‌د و زهره‌رمهنده

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ﴾ (الذاریات: ۵۸)

﴿وَكَايْنٍ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ﴾ (العنکبوت: ۶۰)

ئه‌ی برای باوه‌ردار!

له‌مانه‌وه که باسمان کردن، بۆت ده‌رکه‌وت که "دوژمنایه‌تی" و "پقه‌به‌رایه‌تی" چ زیانینکی گه‌وره به‌جی ده‌هیلن. ئیستاش ئه‌وه بزانه که هه‌له‌کار کردن بۆ زیانی دنیا (الحرص) ده‌ردیکه وه‌ک دوژمنایه‌تی وایه، به‌لکو ئه‌و زیانه‌ی که به‌هۆی هه‌له‌کار دهنه‌وه له‌زیانی ئیسلامی ده‌که‌وئت گه‌لسی له‌زیانی دوژمنایه‌تی زیاتره‌.

به‌لئی، هه‌له‌کار کردن خۆی له‌خۆیدا هۆی نائومی‌دی و په‌جالی‌یه و، نه‌خۆشی‌یه‌کی سامناکه و، تابلئیی سه‌رشۆری و زه‌للیلی له‌دوو‌توئیدا‌یه. هه‌ر هه‌له‌کار دهنه‌ که بایه‌خی مرۆف داده‌گریت و، له‌و شته‌ش نائومی‌د و بی‌به‌شی ده‌کات که هه‌له‌کار بۆ به‌کار ده‌هینئیت!

باشترین شایه‌ت له‌سه‌ر ئه‌م ده‌ره‌نجامه‌ی که "هه‌له‌کار کردن" به‌ره‌می ده‌هینئیت و مرۆفی پینوه گه‌رۆده‌ ده‌کات، ئه‌و زه‌للیلی و ده‌ستکورتی و

پسواپەیی جوولە کە کانه کە بە درێژایی میژوو بەسەر یاندا هات، چونکە ئەوان لە هەموو نەتمووە کانی تر زیاتر هەولتی بێ و چانیان بۆ کۆکردنەوە و دەستخستنی کەرەسەیی بێ نرخیی دنیای فانی دەدا.

هەلپە کردن بۆ ژبانی دنیا، هەر لە گەورەترین بازنی جیهانی بوونەوهرانەو تادە گاتە بچوو کترین دانە و تاك لەناو ئەواندا، شوینەواری خراپیی خۆی دەردەخات. بەلام بە پینچەوانەیی ئەمەو، ئەو هەولەیی کە هاو دەم لە گەڵ "تەووە ککول" دا بۆ رۆزیی حەلال دەدریت، دەبیتە مایەیی دنیایی و حەوانەو، و لە هەموو جینگایە کیشدا شوینەواری بەسوودی خۆی بەجی دەهیلێت.

بۆ ئوموونە:

"رۆووەک و درەخت" کە وەک هەر زیندەوهرێکی تر پێویستیان بە رۆزیی تاپەتیی خۆیان هەبە، هەر چەند لە جینگای خۆیاندا پراوەستان و بە دوای رۆزیدا ناگەرین، کەچی - لەبەر ئەوێ قەناعەت و تەووە ککولیان هەبە - رۆزییەکانیان بۆ دیت، بێ ئەوێ بە دوایدا بگەرین و هەلپەیی بۆ بکەن! تەنانەت لە زیندەوهرە گیاندارەکان زیاتر پەرە دەسین و بەرۆبووم پێشکەش دەکەن..

بەلام "زیندەوهرانی تر" بە هەول و ماندوو بوونیکی زۆر نەبیت رۆزیان دەستگیر نابیت، ئەویش بە ئەندازەییەکی کەم و ناتەواو! هۆی ئەمەش دەگەریتەووە بۆ ئەوێ کە ئەو زیندەوهرانە بە هەلپەو هەولتی بۆ دەدەن.

بەلکو هەر لە خودی جیهانی زیندەوهراندا دەبینین کە بە لێشاور رۆزی بەسەر بچوووە کانیاندا دەباریت و، لە گەنجینەیی بەزەیی خواوهندەووە رۆزیی یە کجار پاک و بینگەردی خۆیان بۆ رەوانە دەکریت. چونکە ئەو ساوا و بچوووانە بە زمانی حالی لاوازی و کۆلەواری و دەستەوسانیان

تهوه ککولیان له سهر خوای خوځیان دهرده بېرن، که چی زېنده وهره درنده کان که به هه لپه وه هیرش ده بنه سهر نیچیره کانیان، به ماندوو بوونیکي زور و هه لندانیکي گه وره نه بی "رۆزی" یان ده ستگیر ناییت!

ئهم دوو حالته، به جوانی بۆمان روون ده که نه وه که "هه لپه کردن" ده بیته به هۆی بی بهش بوون، به لام "تهوه ککول" و "قه ناعه تکرده" ده بنه هۆی ده ستکه وتنی به خشش و میهره بانی.

هه مان شت له جیهانی "ئاده میزاد" یشدا ده بینین. تهوه تا جووله که کان که له هه موو کس زیاتر له هه لپه دان بۆ ژیان (ئیتز ههر جوړه ژیانیک بیته) و، فه زلی ژیانی دنیا به سهر هی قیامه تدا ده دن، به لکو تا راده ی شهیدا بوونیش دنیا یان خووش ده ویت و، له م بواره دا پیش هه موو نه ته وه یه کی تر که وتوو نه ته وه .. ئهم جووله کانه، ههر له دیر زه مانه وه له سهر ده ستی نه ته وه کانی تر دا چه ندین کوشتاریان لئ کراوه و، چه ندان جاریش زه لیلی و رسواییان دهر خوارد دراوه. هه موو ته مانه یان به سه ردا هاتوو له به رامبه ر ته وه ی که سه روه ت و سامانیکي چه په ل و حه رامیان له رپی سوو (الریا) وه ده ستگیر بیته و به هه لئیکي سه رومری زور په یدا ی بکه ن. که به م جوړه ش کۆیان ده کرده وه، به شیکي که م نه بیته هیه چیان لئ کار نه ده کرد. وه ک بلیی کار و کاسی و پیشه یان ته نها ههر کۆ کردنه وه بیته!

ئهم حالته ته ته وه مان بۆ روون ده کاته وه که هه لپه کردن کانگا و سه رچاوه ی زه لیلی و زه ره مهندي و بی نرخی یه.

چه ندین رووداوی له ژماره به ده ر هه ن، هه موویان دهریده خه ن که مرۆفی هه لپه کار هه میشه له زیانه وه نزیکه، به راده یه ک که وته ی: "الحریصُ خائبٌ خاسرٌ"^(۱) بووه به په ند و وه ک حه قیقه تیک سه یر ده کریت.

(۱) واته: مرۆفی هه لپه کار و به تماع، ناو مید و زه ره مهنده. (وه رگبیر)

جا مادهم ئەمه حەقیقەت و ئەنجامی هه‌لپه‌کردنه و، تۆش ئەگەر به پراستی
 حەزت له دەستخستنی مائی دنیایه و دەتەویت به لیشاو دەستت بکەویت،
 ئەوا بزانه که به هه‌لپه‌کردن دەستگیر نابیت، بەلکو له پڕیگای تەوه‌ککوله‌وه
 هه‌ولتی بۆ بده با دەستت بکەویت.

دەتوانین تەشبیهی هه‌لپه‌کاران و قانیعان بهم نمونەیه بکەین:

جاریک دوو کەس دەپۆنه میوانی‌یه‌کی گه‌وره که دەستەلاتداریکی مەزن
 سازی کردبوو.. یه‌کیک له‌و دوانه پڕ به‌دل ئاواته‌خوازی ئەوه‌بوو که جینی
 بیته‌وه. له‌ دلی خۆیدا دەپوت: خۆزگا هەر چۆن دەبوو خواوەنی دیوه‌خان
 جینی دەکردمەوه و له‌ سه‌رمای دەر‌وه‌هه‌ پزگاری دەکردم، من هەر ئەوه‌ندهم
 به‌سه. خۆ ئەگەر له‌ خوارووی خه‌لکه‌که‌شه‌وه جینگایه‌کم بداتنی، ئەوا
 مەردایه‌تیم له‌ گه‌لدا ده‌کات.

به‌لام ئەوی تریان، به‌ پینچه‌وانه‌وه، چه‌ند په‌فتاریکی وای نواند که ئەوه
 بگه‌یه‌نیت مافی به‌سه‌ر خواوەن ماله‌وه هه‌بیت و، پینی واییت ده‌بێ ئەوان به
 ناچاری خزمەتی بکەن و پیزی لێ بگرن! بهم‌ جۆره، له‌ خۆی بایی بوو و، له
 دله‌وه دەپوت: "ده‌بێ خواوەنی دیوه‌خان به‌پزترین و باشترین جینگام بۆ دابین
 بکات". پاشان به‌ هه‌لپه‌ و تەماعه‌وه‌ پۆشته‌ ناو دیوه‌خان و چاوی بۆ شوینی
 باش و لای سه‌رووی مه‌جلیس ده‌گیرا! خواوەنی دیوه‌خانیش که ئەم په‌فتاره‌ی
 لێ بینی، خوارترین جینی له‌ مه‌جلیسه‌که‌دا پیشان دا که تیایدا دابنیشیت! جا
 له‌و کاته‌دا که ده‌بوو سوپاسی پینشکه‌ش بکردایه، که‌چی به‌ پینچه‌وانه‌وه،
 په‌خنه‌ی له‌ خواوەنی دیوه‌خان گرت و، په‌زای خۆی له‌ به‌رچاوی
 دانیشتوواندا قورس کرد.

به‌لام میوانی‌یه‌که‌میان، به‌ خۆنه‌ویستی‌یه‌وه‌ پۆشته‌ ژووره‌وه‌ و، به‌ دوا‌ی
 جینگایه‌کی نزیکه‌دا ده‌گه‌را. خواوەنی دیوه‌خانیش به‌خیر‌هاتنی کرد و پیزی

لئی گرت. که هم تهوازوعه شی لئی بینی، دلی پئی کرایه وه و پئی خوش بوو. له بهر نه وه، نزیککی خسته وه له خۆی و جیگایه کی بهرزی پئی به خشی. هم مرۆفەش ههتا نزیکتر ده بووه وه، سوپاسی زیاتری له پرووی خاوهنی دیوه خاندا ده نواند.

دنیاش بهم چهشنهیه، دیوه خانی میوانداریی خوای میهره بانه.. سهر پرووی زهوی سفره و خوانی پر له میهره بانیی نهو خاوهندهیه.. پله کانی نیعمهت و پرۆزی به کانی سهر نهو سفره یهش، وه کو جیگا جیاجیا کانی ناو مه جلیس و نهنجومهنی نمونه که وان.

کاریگهری و نهنجامی ناهه مواری "هه لپه کردن" هه موو که سیك ده توانیت ههستی پئی بکات، ته نانهت لهو کاروبارانه شدا که زۆر ورد و بچوو کن. بۆ نمونه:

هه موو که سیك ده توانیت له دلی خۆیدا ههست به بیزاری لهو سوالکه ره بکات که به هه لپه و ته ماعه وه یه خه ی ده گریت و به گیری ده هینیت، ههتا وای لئی دیت هیچی ناداتی و دهست به پرویه وه ده نیت.. ههر هه مان کهم بهزه یی بهو سوالکه ره دا دیته وه که به قه ناعهت و بیدهنگی یه وه سوال ده کات، هم بهزه ییهش هانی ده دات که خیری بداتی و دهست به پرویه وه نه نیت! نمونه یه کی تر:

ههر شهوینک خهوت لئی بزپیت و چهزیشته له خهو بیت، گهر بیر له خهوتن نه که پته وه، نهوا هیدی هیدی خهوت لئی ده که ویت.. که چی گهر له سهر نوسن سوور بیت و، بیته خولیا ی سهرت و بلنیت: ده یی که ی خهوم لئی بکه ویت؟ نهوا خه وه کهت به جار ی لئی ده زپیت! نمونه یه کی تر:

کاتیك که چاوه پروانی که سیك ده بیت و خهریکه ئارامت نامینیت و، زۆر سووریت له سهر چاوپیکه وتی، ورده ورده خه فتهت سهرت تیده کات و،

له بهر خۆتهوه دهئیت: "بۆچی نه هات؟ بۆچی دوا کهوت؟!" ههتا له ئه بنجیامی ئهم سوور بوونهت له سهر بینین و چاوپیکهوتنی، ئارامت له لا ههله گهریت و ئهو جینگایه جیده هیلیت. خۆ ههر که تۆ ئهو شونینت به جیهیشت، ئهو که سه دیت و ده گاته ئهو ئی! به لام پاش ئه وهی که مه به ست له هاتنه کهی نه ما و له کیس چوو!

ئهو نهینی و حیکمه تهی که لهم چه شنه روودا وانه دا ههیه، ئه وهیه که: ههروهک "نان" له ئه بنجیامی چه ند کرداریکی یهک له دوا ی یه که وه پهیدا ده بیته، که له کیلنگه و، سهر خرمان و، ئاش و، ته نووردا به جی ده هیئرین، شتانی تریش به هه مان جۆرن.. واته ده بی به پله پله و یهک له دوا ی یهک و بهینی حیکمه تی له سهر خۆبی یینه کایه وه. به لام مرۆفی ههله کار به بۆ نهی ههله کردنه وه چاودیری ئهو پله پله بوون و یهک له دوا ی یهک هاتانه ناکات، که چه ند ههنگاویکی معنه وین و له ریکه خستنی شتانه هه. ئیتر یان ئه وهیه باز ده دات و پاشان ده که ویت! یان ئه وهیه پله یهک له وه پله زۆرانه به جی ده هیلیت و ناگاته ئامانج و مه به سه که ی!

ده سا ئهی ئهو برایانهی که هینه بۆ ژیا نی دنیا به په رۆشن که سه ریا ن لێ تیکچوو و له ههله کردیا نده بۆ دنیا رینگایان لێ ون بووه!
بۆچی ئیوه له بهر ههله کردن بۆ ژیا نی دنیا ئاوا به زه لیلی و سه رشۆری پازی ده بن، له کاتیکدا که ئهم هه موو گهرو گرت و زیانانه شی له دوو تویدا یه؟

بۆچی بهر چه شنه روو له هه موو ما ل و سامان و سهروه تیک ده که ن، بی ئه وهی گو ئی بده ن به وهی که ئایا حه لاله یان حه رام؟

بۆچی له و پینا وه دا چه ند کاروباریکی گه وره و به نرخی ئه وتۆ به خت ده که ن که ژیا نی دوا رۆژتان داخوا زیانه و له سه ری بنده؟ ته نانه ت و اتان لێ

هاتوو که له پیناوی ئەم هەلپەیه‌دا یە کێک لە پایە گەورە کانی ئیسلام (کە زە کاتە) واز لێ دەهێنن.

لە کاتی‌کدا کە زە کات دەرد کردن دەر گایە کێ گەورە ی وایە دەبێتە مایە ی پیت و بەرە کەت و دەولەمەندی بۆ هەموو کەسیک و، گێروگرفت و موسیبه تیشی لێ دوور دەخاتەو؟

ئەوانە ی کە زە کاتی مالتیان دەر ناکەن، بە بێ هیچ گومانیک، بە ئەندازە ی ئەو زە کاتە ی کە دە کەوتتە ئەستۆیان، سامان لە دەست دەدەن و لە شتی پرۆپووج و بێ سووددا لە ناوی دەبەن. یان بە لای موسیبه تیکێ وایان دیتە پێ کە بە زۆر ئەو ئەندازە میان لە دەست دەردەهێنیت و لە ناوی دەبات!

سالی پینجەمی جەنگی یە کەمی جیهانی، لە خەونیکی ئەندێشەیی سەیر و خاوەن حەقیقەتدا، ئەم پرسیارەم لێ کرا:

(ئایا چ نەینی یە ک لەم هەژاری یەدا هەیه کە نەتەو ی ئیسلام گرفتاری بوو و، بۆچی زەرەر و زیانی ئاوا رووی کردوو تە مال و سامانیان؟.. نەینی ئەو ئەشکەنجە و تازارەش چی یە کە جەستەیان لە ژیریدا دە نالینیت؟) هەر لەو خەونەدا وەلامی ئەم پرسیارەم بەم جۆرە دایەو:

(خوای گەورە لەو مال و سامانە ی پینی بەخشیوین، لە هەندێکیاندا یە ک لە دەو، لە هەندێکی تریشیاندا یە ک لە چلی بە فەرز لە سەر داناوین کە لەو مالە دەری بکەین و، بیدەین بەو کەسانە ی کە خوای گەورە خۆی بۆی دەستیشان کردووین، تا کۆ لە لایە کەوێ خیری ئەو دوایانە مان دەستگیر بێت کە لە زاری هەژارانەو دەردەچن و، لە لایە کێ تریشەو لە رقی و کینە و حەسوودی دەروونیان پزگارمان بێت..

بەلام ئیمە لەتاو هەلپە کردمان بۆ کۆ کردنەو ی مال و سامانی دنیا، دەستمان نووقاند و زە کاتمان دەرنە کرد..

خوای گهورهش ئه‌و زه کاته‌ی به‌رێزه‌ی (سی له‌چل) و (هه‌شت له‌ده) لێ وەر‌گرتینه‌وه..

هه‌روه‌ها خوای گهوره داوای لێ کردین که له‌ پیناوی ئه‌ودا ته‌نها په‌ک مانگ له‌ سالی‌کدا بر‌سیتی بچێژین و به‌رۆزوو بین، که ئه‌مه‌ش نزیکه‌ی هه‌فتا حی‌کمه‌ت و سوودی بۆ ئێمه‌ تێدا‌یه..

به‌لام ئێمه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌روونی خۆمان زۆر به‌لاوه‌ ئازیز بوو، به‌زه‌ییمان پێدا هاته‌وه‌ و، نه‌مانویست ئه‌و بر‌سیتی‌یه‌ کاتی‌یه‌ی پێ بچێژین.

خوای گهوره‌ش له‌ سزای ئه‌مه‌دا پینج سالی په‌به‌قی په‌ک له‌ داوی په‌ک به‌ سزای جوژه‌ بر‌سیتی و رۆژوویه‌ک گه‌ڕۆده‌ی کردین که نزیکه‌ی هه‌فتا موسیبه‌تی بۆ ئێمه‌ تێدا بوو..

هه‌روه‌ها خوای گهوره داوای لێ کردین جوژه‌ فه‌رمان و ته‌علیما‌تیکی نوورانی و، به‌رز و، په‌روه‌دگاری‌یا نه‌ له‌ ماوه‌ی په‌ک سه‌عاتی ئه‌و بیست و چوار سه‌عاتی شه‌و و رۆژدا به‌جێ به‌ینین..

که‌چی ئێمه‌ له‌ به‌جیه‌ینانی ئه‌و زی‌کر و دوعا و نوێژانه‌دا ته‌مه‌لیمان نواندو، ئه‌و سه‌عاته‌شمان له‌ گه‌ل سه‌عاته‌کانی تر‌دا له‌ده‌ست چوو.

خوای گهوره‌ش له‌ که‌فاره‌تی ئه‌و خراپ‌کاری و که‌مه‌تر خه‌می‌یا نه‌ماندا ناچاری به‌جیه‌ینانی جوژه‌ په‌رستش و نوێژیکی تایبه‌تی کردین، که بریتی بوو له‌ به‌جیه‌ینانی ته‌علیما‌ت و، مه‌شق و، هێرش و، بگه‌ره‌و به‌رده‌ی جه‌نگ له‌ ماوه‌ی پینج سالی په‌به‌قی په‌ک له‌ داوی په‌کدا!

به‌لێ، له‌و خه‌ونه‌دا وام‌وت..

پاشان که‌ پێدار بوومه‌وه‌، سه‌رنج‌م دا و گه‌یشتمه‌ حه‌قیقه‌تیکی گه‌رنج که له‌و خه‌ونه‌دا هه‌بوو. که ئه‌مه‌ی خواره‌وه‌یه:

دوو "وشه" هه‌ن سه‌رچاوه‌ی هه‌موو نزمایه‌تی و دو‌اکه‌وتنه‌ ره‌وشتی‌یه‌کانی مرۆفایه‌تین. هه‌ر ئه‌م دو‌انه‌شن که ده‌بنه سه‌رچاوه‌ی بارودۆخه ئالۆز و شله‌ژاوه‌کانی ژییانی کۆمه‌لایه‌تییه‌ی مرۆف.

له‌وته‌ی بیست و پینجه‌می کتییی و ته‌کان (واته په‌یامی موعجیزاتی قورئانی) دا له‌ باسی ئه‌و به‌راورده‌ی که له‌ نیوان شارستانییه‌ی نوی و فرمانه‌کانی قورئانی پیرۆزدا ساز کراوه، ئه‌و دوو وشه‌یه‌مان چه‌سپاندوو و رووگان کردوو نه‌ته‌وه. دوو وشه‌که‌ش ئه‌مانه‌ن:

وشه‌ی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که ده‌لێت:

"من خۆم تیر یم چش له‌ خه‌لکی، با له‌ برساندا بمرن!"

وشه‌ی دوو هه‌میشه‌ ئه‌وه‌یه که ده‌لێت:

"تۆ بیکه‌ و، من ده‌بخۆم!"

دوو شتی تریش هه‌ن، به‌رده‌وامی و مانه‌وه به‌م دوو وشه‌یه‌ ده‌به‌خشن که بریتین له‌:

بلا‌وبوونه‌وه‌ی "سو" (الربا) و.. نه‌دانی "زه‌کات".

تا‌قانه‌ چاره‌سه‌ر و ده‌رمانی شیفا به‌خشی ئه‌م دوو نه‌خۆشی‌یه‌ له‌ وه‌دایه‌ که "زه‌کات" به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی له‌ کۆمه‌لدا فه‌رز بکریت و، "سو" یش به‌ ته‌واوی لا‌بری‌ت و حه‌رام بکریت..

چونکه‌ گرنگی زه‌کات ته‌نها بۆ چه‌ند که‌س و کۆمه‌لێکی دیاری کراو نی‌یه، به‌لکو زه‌کات پایه‌یه‌کی گرنگه‌ له‌ بنیاتنانی به‌خته‌وه‌ری و شادمانی تیکرای مرۆفایه‌تیدا. به‌لکو ستوونێکی ره‌سه‌نی ئه‌وتۆیه که ژییانی راسته‌قینه‌ی مرۆفایه‌تییه‌ی پێ راگیر ده‌کریت..

ئه‌وه‌تا له‌ناو کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تیدا دوو چین هه‌ن که پێیان ده‌وتری‌ت: (چینی عه‌وام و چینی خه‌واص). زه‌کاتیش به‌زه‌یی و چاکه‌کاری چینی

خه واصل بۆ عهوام و، پیز و ئیحتیرامی چینی عهوامیش بۆ خه واصل دهسته بهر ده کات..

دهنا کوته کی زولم و ستمکاری و خو سه پاندنی خه واصله کان به سه ر عهوامه کانداهه باریت و، ئه و رقی و کینه ههش که له دهروونی عهوامه کانداهه به بهرام بهر دهوله مه ندان، ده ته قینه وه و ده رده په ریت. ئیتر ئه م دوو چینه هه ر به و جو ره له مملانی و زورانیکی به رده وام و رقه به رایه تی به کی دژواردا ده مینه وه، تا ورده وای لئ دیت به رهنگاری به کتری بینه وه و به رام بهر به کتر رابوو هه ستن و له سه ر "ده سمایه" و "کار" ده ست بده نه به خه ی به کتر، وهک ئه وه ی له رووسیادا رووی دا!

ده سا ئه ی سه خا وه ئه مندانه و چاکه خوازان و خاوه ن ویزدانان!

ئه گه ر ئه و خه ی و چاکه و ده ستگروییانه ی ده یانه خه شن، نییه تی زه کاتیان لئ نه هینن، ئه وای سنی زیاتان لئ ده که ویت، به لکو ئه وهش که به خه شیواتانه بئ ده سته و تئ هیچ خه ی و قازانج و سوودیک له ده سته تان ده رده چیت. چونکه ئه گه ر ئه و چاکه به ی ده به خه شن، به ناوی خوا و له پیناوی خوا دا نه بیت، ئه وای - بئ هیچ گومانیک - مه نت و پیاوه تی به سه ر ئه وانه دا ده نوینن که پینان ده به خه شن، هه رچه ندهش به ئاشکرا ئه م مه ته ده رنه پرن. به م کارهش ئه و هه ژاره ده که نه دیلی مه نت و ده به سته وه. پاشان له نزا و دوعای پاک و بئگه ردیان بئ بهش ده بن.

ئه مه سه ره رای ئه وه ی که خوتان به "خاوه ن مال" ده زانن و ئینکاری نیعمه ت ده که ن. که چی له راستیدا ئیوه له ئاستی دابه شکردنی مالی خوا به سه ر به نده کانی دا له "جینشین" زیاتر هیچی تر نین.

به لآم ئه گه ر چاکه و به خه ششه کانتان له پیناوی خوا و به ناوی زه کاته وه بیت، ئه وای پاداشتیکی گه لئ گه و ره تان ده ستگه ی ده بیت. به م کاره شتان

شوکرى ٺهو نيعمه تانه دهرده برن كه خواى گهوره پٽى به خشيون و، دوعا و نزاى گيرائى ٺهو ههژارانه شتان دهست ده كه وٽ. چونكه مادهم بهو جوړه به خشيون تانه، ٺهويش ناچارى ترس و پيا نايٽ و، كه رامه تى خوى ده پاريزٽ و، ٺنجا نزا كانشى بيگه رد و خاوين دهرده چن، هر له بهر ٺهوش گيرا ده بن.

به لټى، ٺهوه له كوئى و.. ٺمه له كوئى؟

ٺهوه له كوئى كه به ٺه نذازهى زه كات - به لكو زياترئش - له مال و سامان سهرف بكرئٽ، به لام زيانكي زورى وهك پيا و ناوبانگى تيدا بٽ و، خه لكيش زه ليل و منه تبار بكات..

ٺمهش له كوئى كه ٺهوه زه كات و چاكه و به خششانه له پټناوى خوادا ببه خشرين و، خاونه كهى به دهره تى به جيهټناني يه كيك له فهرزه كاني خواى بزانيٽ و، پاداشتى خواى گهورهى دهست بكه وٽ و، ٺيخلاس و دوعاى گيرائشى دهستگير بيٽ.

به لټى، جياوازى به كى گه لټى زورى ان له نيواندايه!

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللهم صلِّ على سيدنا محمد الذي قال: "المؤمن للمؤمن كالبنيان المرصوص يشد بعضه بعضاً"^(۲) وقال: "القناعة كنز لا يفنى"^(۳) وعلى آله وصحبه أجمعين. آمين.. والحمد لله رب العالمين.

(۲) رواه البخاري ومسلم والترمذي عن أبي موسى الأشعري. (وهو ركعتي)

(۳) رواه الطبراني في الأوسط عن جابر بلفظ: "القناعة مال لا ينفد وكنز لا يفنى". (وهو ركعتي)

ههروهه ها ئه شو شیره پوخت و خاوپنه ی که وه که رۆزی بهک له مههمکی دایکانهوه بۆ منال و بیچوان و، له نیوان خوین و سیخووری زیندههوه ردا - بئ تیکه لیبون - هه لده قوئییت و، هاتنی به پوختی و خاوپنی و، خوڕ بوونه وه ی به ره وه ده می ئه شو ساوا و بیچوانه، زۆر به توندی گریمانی "رینکهوت" پووچهل ده کاته وه و، هاتنه دیی به شو شیوه بیگومانه روونی ده کاته وه که ئه شو کاره نه بنجانی ده ستوورینکی به شهفه قه ته که له لایه ن رۆزیده رینکی زانا و میهره بانه وه دانراوه.

ئیت بۆ خۆت زیندههوه ران و گیانله به رانی تر بۆ سه ر ئه م دوو نمونه یه قیاس بکه و، به م پیره لیکیان بده ره وه.

کهواته له راستیدا هه ریهک له "ئه جهل" و "رۆزی" ده ستنیشان کراون و، له تۆماری شتانی ته قدر کراودا نووسراون. به لام به روالهت و اده رده کهوئیت که له پشت په رده ی غه بیه وه شاررا بنه وه و خۆیان به تاله ده زووه نادیاره کانی په نهانیدا هه لواسیبیت و، وایشان ده دن که ده ستنیشان نه کرابن، وهک بلیی به سترابن به "رینکهوت" هوه..

هه موو ئه مانه، له بهر حیکمه تیکی تا بلیی ورد و له هه مان کاتیشدا تا بلیی گرنکه، که ئه مه ی خواره وه یه:

ئه گه ر به ئاشکرا و به چه شننی ئاوا بوونی خوڕ کاتی "ئه جهل" دیار بوایه، ئه وا مرؤف نیوه ی په که می ته مه نی به بئ ئاگایه کی ته وا وه تی به سه ر ده برد و، ئه م به شه ی ژبانی به زایه ده دا و، پشتی له ئاخیرهت هه لده کرد. نیوه که ی تریشی به ترس و بیم ده برده سه ر و، وه کو ئه که سه ی لی ده هات که هه موو رۆژیک هه نگاوینکی نوئ به ره و داری سیداره که ی بنیت! دیاره ئه شو کاته ش موسیبه تی "ئه جهل" به سه دان جار دووباره ده بووه!

ہر لہبر ہم نہینی یہ وردیہ کہ ٹو موسیبتانہی ہر دم لہ ژیاندا دینہ
رینی مرؤف، لہ ژیر پردہی غییدا داپوشراون. تہنانت ٹہجہلی دیناش
- کہ قیامتہ - خوای گہورہ بہ میہرہ بانینی خزی و لہبر ہمان ہؤ، لہ
پشت پردہی غیبہوہ شار دوویہ تیہوہ.

ہرچی "رؤزی" شہ ٹہوا لہبر ٹہوی کہ لہ دوای نیعمہتی "ژیان" بہ
مہز نترین گہنجینہی ٹہو تو دادہ نریت کہ پرہ لہ نیعمہتہ کانی تر و، بہ پست ترین
سہر چاوہیہ کہ حمد و شوکری لئی ہلڈہ قولیت و، گشتی ترین کانی
بہ ندایہتی و پارانہوہ و، جؤرہ کانی ہیوا و ٹومیدہ. ٹہوا بہ پروالتہ و پیش
چاو خراوہ کہ نادیار بیٹ و، بہ "رینکھوت" ہوہ بہ سترایت، ٹہمش بؤ ٹہوہی
کہ ہیچ کات دہر گای پارانہوہ لہ رؤزیدہری بہ خشنندہ و، دہر گای تکا و
لالانہوہی ٹاویتہی حمد و شوکری خوای گہورہ، لہ پرووی مرؤفدا
دانہ خریت..

چونکہ ٹہگر بہ وینہی کاتی ہلہاتن و ٹاوا پرونی خؤر "رؤزی" ش
دہستیشان کراوہ بواہ، ٹہوا حقیقت و ماہیہتہ کہی بہ تہواوی دہ گؤرا و،
ہموو دہر گاکانی ہیوا و ٹومید و، گشت پہنجہرہ کانی لالانہوہ و،
پلیکانہ کانی دوعا و نزای ٹاویتہی شوکرانہ و پڑامہندی، لہ بہر دم مرؤفدا
دادہ خران. تہنانت سہر جہمی دہر گاکانی بہ ندایہتی پڑلہ خشوع و
لالانہوہی بہ کول، بہ تہواوی، لہ پرویدا دہ بہ ستران!

له پاشكۆزى دووهمى ئەمىر داغەوہ:

ئەو شارستانىتى يەى كە مروفائىيە تىي ھەژار خست

(مامۆستا نورسى لە نامە يە كيدا ئەم بۆ قوتايانى ئەم راستى يەى
پوون كوردو ھەتو ھە كە تايەتە بە دەستپو ھە گرتن و قەناعەت و
ھەتخەرجى)

پرسىار:

پىش ئىستا كە تۆ بە ناو تىرە و ھۆزە گوندنشىن و خىلە كى يە كانى
خۆر ھە لات (كوردستان) دا ھە گە رايت و، گە شتت ھە كەرد و، سەرت
لیدە ھە دان، داواى ژيانى شارستانىيانەت لى ھە كەردن و، بە شەوق و
تاسە مەندى و ھە زىكى زۆر ھە بەر ھە ژيار و پىشكەوتن لە بوارە كانى
گوزەران و ژياندا ھانت ھە دان..

ئەدى بۆچى وا نزيكى چل سالە خۆت لە ژيانى شارستانىتى سەردەم
بە دوور گرتو ھە و، ئەم شارستانىتى يەى پوژگار ت بە (دەنيەت) نەك
(مەدەنيەت) - واتە بىن ميم - لە قەلەم داو ھە و، لە ژيانى كۆمەلایەتى دوور
كەوتو ھە و، خۆت تىرچاندو ھە تە گوزەرانى دوور ھە پەرىزى و
گۆشە گىرى؟

و ھە لام:

ئەم شارستانىتى يەى خۆر ئاوايى ھە ئىستا، لە بەر ھە ھە كى پىچەوانەى
ياسا و دەستوورە ئاسمانى يە كانى گرتو ھە تە بەر و، بە پەفتارە كانى لە دزى ھە

یاسایانه راده وهستیت، ئەو تای تەرازووی خراپه کانی به سەر چاکه کانی و، زیانه کانی به رامبەر سووده کانیدا قورس و زال بووه! ئەو تەبەهۆی ئەو شارستانیتی بهیوه، ئاسایش و ئارامیی خەلکی شلە ژاوه و، حەوانە وهیان شیواوه و، بەختەوهریی راستەقینەشیان هینده گەنیوه که بۆگەنی به هه موو لایه کدا بلأوبوو تەوه و، بهم پێیه ئامانجی راستەقینەیی "ژیانی شارستانیتی" تیکچوووه و له شوینی خۆی ترازاووه..

دهستپێوه گرتن و قەناعەتیان گرتوو تەوه و، مهیل و ئارەزووی تەمهلی و پالئادانه وهش له مرؤفدا، کار و کۆششی له پیش چاوه خستوووه..

ئەم شارستانیتی بهی، پۆشاکێ هه ژاری به کی سهخت و بهرگینکی ترسناکی تەمهلی و پال لیدانه وهی به بهری مرؤف پۆشیوه.

جال بهر ئەوهی "په پامه کانی نوور" ئەو دهستوورەیی قورئانی پیرۆزیان پروون کردوو تەوه که پروو له گرووی مرؤفایه تی ده کات و، له بانگه وازیکی بهرز و بلنددا پێیان ده ئیت:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الأعراف: ٣١).

ههروهها:

﴿وَأَنْ لَيْسَ لِللِّسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ (النجم: ٣٩).

ئەو ئەو په پامانه، له بهر تیشکی پرووناکی و پینمایی ئەو دوو ئایه تە پیرۆزه دا، ئامازه یان داوه به وهی که "بهختەوهریی ژبانی مرؤفایه تی" بهنده به:

◆ دهستپێوه گرتن و ئیسراف نه کردن..

◆ هاندان و وروژاندنی هیممه ته کان بۆ ههول و کار و تیکۆشان.

ههروهها پروونیان کردوو تەوه که تەنها بهم دوو مه رجه ده توانریت "هاوکاری" و "له گەل په ک گونجان" بخزیته نیوان ههردوو چینی "خه واصل" عهوام"ی مرؤفایه تی بهوه.

له بهر ئهوهی "په یامه کان" ئه مه یان پروون کردوو تهوه، ئهوا لیژهدا تهنها دوو مهسهله و سه رنجی ورد و ناسک ده خه مه پروو:
 په که میان:

مرۆف له قو ناعی ده شته کیتی و خیلایه تیدا "سئ" یان "چوار" دانه شتی پیویست بوو بۆ گوزهران و ژبانی. ئنجا له ده که سدا تهنها دوو کهس هه بوون نه یانده توانی هه ر سئ، یان هه ر چوار شته کان به ده ست بهینن..
 به لأم له م سه رده مه دا و له ژیر پاله په ستۆی خۆ سه پینه ری شار ستانیتی خۆر ئاودا، که شه قل و نیشانه جودا که ره وه کانی بریتین له چه ند سیفه تیکی وهك:

وروو ژاندنی لایه نی به کارهینانی هه لئه و خرابی ده سک ه و ته کانی ژبان و..
 هاندانی خه لکی بۆ هه لئه خه رچی و..
 هه ژاندنی هه وا و ئاره زوو ه کانی ده روون و..
 له قه له مدانی شتانی ناپیویست، به چه ند شتیکی په کجار پیویست و ناچاره کی..

ئال له سه رده مه دا، به پاله په ستۆی ئه و شار ستانیتی په ی که ئه م خالانه هه ندیکن له تایبه تکاری په کانی، مرۆف له پرووی "چاولیکه ری" و "خوو پیوه گرتن" هوه، له بریی چوار دانه پیویستی، بۆ بیست دانه ناچار کراوه!

خۆ مه گه ر له ناو بیست که سدا تهنها دوایان بتوانن له سه رچاوه یه کی چه لال و به شیوه یه کی موباح ئه و بیست دانه پنداویستی یانه بۆ خۆیان به ده ست بهینن، به لأم هه ژده که سه که ی تریان هه ر به هه ژاری و ده ستکورتی ده مینه وه!

که واته ئه م شار ستانیتی په ی ئیستا، به ته واوی مرۆف گه رۆده ی هه ژاری و ده ستکورتی به رده وام ده کات. ئه وه تا له ریی هاندانی خه لکی په وه بۆ

به دهه ستهینانی نمو پێداویستی به داسه پاوانه، نمو شارستانیتهی، گرۆی مرۆفی به ره و حهرام خۆری زیاتر و، جزره ها پیشیل کردنی حق و، چه ندین نارپه وایی دایه بهر و، چینی "ههزاری عهوام" ی بۆ ململانی و دهسته ویه خه بوونی بهردهوام هان دا له گهڵ چینی "خه واص" دا، بههۆی پشتگویی خستنی نمو یاسا بنه په تهی بهی که قورئانی پیروز دایر شتوو و بریتی به له واجب کردنی "زه کات" و حهرام کردنی "سوود". که ته گه ره نمو یاسایه له ژياندا جیهه جی بکرایه، ته واپزنی "عامه" ی خه لکی بۆ "خه واص" و سۆز و میهره بانی خه و اصیش بۆ عامه ی خه لکی دایین ده بوو..

به لام به پشتگویی خستنی نمو یاسا بنه په تهی به، شارستانیتهی نوئ بۆرژوازی به کانی هان دا ستم له ههزاران بکه ن و، به نارپه و مافیان بخۆن و زهوتی بکه ن، ههروه ها ههزارانی شی ناچار کرد که له بورژوازی به کان هه لگه پرینه وه و له دژیان راپوه ستن.. ئیتر نمو شارستانیتهی به - له م پرینه وه - خه وانه وه و به خته وه ریی له بهری مرۆف دامالی و، ئارامی و ئاسایشی لئ تیکدا و، گرفتاری نمو باره ی ئیستای کرد که پنه وه ی ده تلپته وه.

سه رنجی دوو هه میان:

نمو کاره ده راسایانه (خوارق) ی که شارستانیتهی نوئ له بواری زانستدا به ده ستهی هیناون، له راستیدا چه ند نبعمه تیکی گه وه ری په روه ردگاری به خشنده ن و، داخوازی نمو که مرۆف له به رامبه رپانه وه شو کرانه بژی ریی خاوین و بنگه رد پیشکesh بکات و، به چه شنیکی شایسته و گونجاو له پیناوی سوود و به رزه وه ندیی مرۆفدا به کاریان به یینیت..

به لام نمو که ئیمه له م رۆژگاره دا ده یینین پێچه وانه ی نمو داخوازی به ناوبرا وه یه. ده یینین نمو کاره ده راسایانه که سانیکی بایه خدار و گرنگیان له ژياندا به ره ته مه لتی و هه رزه یی دا وه ته بهر، چونکه هه رده م ئاگری هه وای ده روون داده گیر سین و، ئاره زوو ه کانی ده ورووژینن، به مهش پتر مرۆف له

ههول و کۆشش دوور ده خه نه وه و، له شهوقی کار و تیکۆشانیش سارد و سستی ده که نه وه و، له پێی بێ قه ناعه تی و ده ست پێوه نه گرتیشه وه به ره و هه زهیی و، هه له خه رجی و، ستم و، حه رام خۆری ده بیه ن.

والیره دا ئه و نه یه که بۆ ئه مه ده هینمه وه (وه که له په یامی "کلیلی جیهانی نوور" دا باسکراوه):

"رادپۆ" نیعمه تیککی مه زنی خوای گه وره یه که به گرۆی مرۆفی به خشیوه. جاله کاتیکدا که ده بوو شوکرانه ی مه عنه و یمان له سه ره ئه و نیعمه ته پیشکesh به خوا بکردایه، به وه ی که له به رژه وه ندیی سه ره جمی مرۆفایه تیدا به کارمان بهینایه، که چی ده بینین چوار له سه ره پینجی به کارهینانی ئه و نیعمه ته له وروژاندنی هه و ا و ئاره زووه ده روونی په کان و، چه ندین شتی بێ نه رخدا - که هه یج سوودیکیان بۆ مرۆف تیدا نی یه - به کارده هینرین!

ئنجاده بینین ئه م به کارهینانه هه له و خراپه ی رادپۆ، شهوق و حه زی مرۆف بۆ کار و کۆشش له بنج و په گدا ده ره دهینیت و، گرفتاری ته مه لئی و پالده نه وه ی ده کات به مه به سستی حه وانه وه و له زه ت برده نه وه ی گوئی لئی رابگریت، به راده یه که مرۆف به خۆیه وه سه ره قالد ده کات که به چیت له و پیناوه دا و از له کارمه ندی و ئه رکی راسته قینه ی سه ره شانی ژیا نیشی بهینیت، ته نها له به ره ئه وه ی که ئه و له زه ته ی له کیس نه چیت!

واته له کاتیکدا که پێویست بوو به شیککی زۆری ئه و هۆکار و به ده ستهاته ده راسایانه له پیناوی به رژه وه ندیی راسته قینه ی مرۆف و، له پێی هه ول و کار و کۆششدا بۆ خه یڕ و قازانجی مرۆفایه تی به کار بهینرایه و، پیناویستی په کانی بێ نه هیلرانا به و، گه ره گرفته کانی شی له و پێوه چاره سه ره بکرانا به .. که چی هه ره به چاوی خۆم بینیم که له نیوان ده دانده تا ته نها په که دوانیکیان بۆ هینانه دی و دا بپنکردنی خواست و پیناویستی په کانی مرۆف

بە کار دەهێنرێن و، هەشت بەشە کە ی تریان لە کاری گالتهوگەپ و، پێی
 ڕاکیشان لە ورووژاندنی هەوا و ئارەزووی دەر وون و، تەمبەلی و، پال
 لێدانهوه و، کات کوشندا بەسەر دەبرێن!

هەزاران نمونە ی تری وەك ئەم دوو نمونە بچوو کە هەن.

پوختە ی ئەم قسانە:

شارستانییتی ئیستای خۆرئاوا، بە تەواوی گۆی لە ئایینە ئاسمانی یە کان
 ڕاناگریت. لەبەر ئەوه، مرۆفایەتی بە هەزاری یە کە گەلێ سەختەوه
 تلاندوو و تەوه و، داخوازی و پێداویستی یە کانیشی بە چەندین قات لەسەر
 زیاد کردوو.

ئەجایز لە ورووژاندنی ئاگری هەلەخەرجی و، هەلپە کاری و،
 تەماعیشدا پێی ڕادە کیشیت، پاش ئەوه ی کە بناغە ی دەستپێوه گرتن و
 قەناعە تی هەلته کاندو، ڕینگا کانی ستم و حەرامکاری و حەرام خۆری ی لە
 بەردەمدا و الا کرد.. زیاد لەمانەش - بەو هۆکارانە ی کە ڕابورد - ئەم مرۆفە
 هەزار و دەستکورتە ی هاویشته ناو باوه شی تەمبەلی و دەست بەتالی یە کە
 ڕووخی نەر و بێ بەر هەمهوه، دوا ی ئەوه ی کە بەرەو هۆکارە کانی "هەرزەبی"
 هانی دا و پالی پێوه نا.

بەم چەشنە، شەوق و حەزی کار کردنی لە مرۆفدا ڕەواندەوه.

مرۆفیش لەم ڕێهەوه تەمەنە بەنرخە کە ی خۆی لە دەست دا و، بە مفتحە لە
 شوپنکەوتنی هەرزەبی و، گالتهوگەپ و، هەوا و ئارەزووی شارستانییتی
 سەردەمدا، لە ناوی برد.

جگە لەمانەش، شارستانییتی ئەم ڕۆژگارە، مرۆفی هەزار و دەست بەتالی
 دوو چاری چەندین نەخۆشی و بيماری کردو، لە ڕێی ئیسراف و
 بە کارهینانی هەلە و خرابی دەسکەوتە کانیهوه، چەندەها دەرد و پەتای لەناو
 گرۆی مرۆفی سەرانسەری گۆی زەویدا بلاو کردەوه!

په‌یامی شوکر

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ (الإسراء: ٤٤)

قورئانی پیروز، به‌پروونکردنه‌وه‌ی ئیعجاز‌به‌خشی خو‌ی، له‌گه‌لسی
ئایه‌تیدا باسی شوکرانه‌پژیری کردوه و خه‌لکی بۆ هان داوه، که ئه‌مانه‌ی
خواره‌وه هه‌ندیکن له‌و ئایه‌تانه:

﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ (یس: ٣٥)..

﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾ (یس: ٧٣).

﴿وَسَجَّزِيَ الشَّاكِرِينَ﴾ (آل عمران: ١٤٥).

﴿بَلِ اللّٰهُ فَاَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (الزمر: ٦٦).

قورئانی پیروز له‌م ئایه‌تانه‌دا ده‌ری ده‌پریت که مه‌زنترین کرداریک
به‌دیهینه‌ری میهره‌بان له‌بهنده‌کانی داوای ده‌کات بریتی‌یه له‌"شوکر".
چونکه به‌راشکاوی و ئاشکرا خه‌لکی بۆ شوکرانه و سوپاسگوزاری بانگ
ده‌کات و، بایه‌خیکی تایه‌تی ده‌داتی، به‌وه‌ی که ده‌ری ده‌خات پشت
هه‌لکردن له‌شوکرانه‌پژیری - له‌راستیدا - به‌درۆخسته‌وه و دان‌نه‌نانه به
نیعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌دا!

هروههاله سوورهتی "الرحمن" داله پنی ئایهتی: ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَان﴾ هوه، به شیوازیکی ترسناک سی و یهک جار هه په شهی توندوتیژی ناراسته ی گرو ی ئاده می و جیننی کردوه و، ده ری خستوه که پشتگویی خستنی شوکرانه ی خوای گه و ره ی نیعمه تبه خش له راستی و ناوهرؤ کدا به درؤ خستنه وه و ئینکاری و ملنه دانه بؤ ئه و نیعمه تانه ی خواوه ند.

ئججا ههروهک قورئانی پیروژ پرونی ده کاته وه که "شوکر" ئاکام و ئامانجی به دیهینانی بوونه وهرانه.. به هه مان جوژ "گهردوون" یش، که وهک قورئانیکی مه زنی بهرجهسته وایه، ده ری ده خات که گرنگترین ئه بنجای به دیهینانی بوونه وهران بریتی په له "شوکرانه بژی ری". چونکه ئه گه ر به وردی سه رنجی بوونه وهران بدریت، ده رده که ویت که:

روخساری گهردوون و شتانی ناوی به شیوه یهک نه خشه یان کیشراوه و، به چه شنیکی ئه و تو دار پیژراون که "شوکر" بهرهم بهین و، ئه بنجای شته کانیش به ره و شوکرانه بژی ری بهن. ئه وه تا هه موو شتیک - له پرویه که وه - پرووی له شوکرانه یه، ته نانهت گرنگترین به ری دره ختی به دیهاتوان شوکرانه بژی ری یه، بگره سوپاسگوزاری و شوکرانه کردن نایابترین و به نرخترین ئه و کالایانه یه که کارگه ی گهردوون بهرهمیان ده هیئت، چونکه ئیمه ده بینین که:

بوونه وهرانی ناو ئه م جیهانه به شیوه و تهرزیک نه خشه یان کیشراوه و ری و شوینیان بؤ دیاری کراوه که وهک باز نه یه کی مه زن وابن.. ئججا "زیان" یش به چه شنیک به دی هیئراوه که چه قه خالی ئه و باز نه یه بنوینت. ده بینیت سه رجه می بوونه وهران له خزمه تی "زیان" دان و پرویان لییه تی و سه رپرشتی و چاودیری ده که ن و، گه شه پیدانی که ره سه و په ره پیدان و دابین کردنی پیداو یستی په کانی "زیان" ده خه نه ئه ستوی خو یانه وه. که واته به دیهینه ری گهردوون له نیوان به دیهینراوانی خویدا "زیان" هه لده بژی ریت..

پاشان که تماشای جیهانی زینده وهران (واته خاوهن ژیانه کان) ده کهین، ده بینین له شیوهی باز نهیه کی فراواندا به دی هیئراون و، "مرؤف" یش له چهقی ئه و باز نهیه دا پلهی بو دیاری کراوه و، سه رجه می ئامانج و مه به سه کانی زینده وهران له ودا جه م بوون و، به دهیپنه ری به خشنده هه موو شتانی له دهوری مرؤفدا کۆ کردو و تهوه و، له بهر مرؤف و له پیناوی خزمه تگوزاریی ئه ودا ژیربار و گوپرایه لی کردوون و، مرؤفی به سه ردار و فه رمانه روه ای ئه وان داناوه. که واته به دهیپنه ری گهردوون له نیوان خاوهن ژیانه کاندا "مرؤف" هه لده بژیریت و دهیکات به جیی و یست و ئیختیاری خۆی..

پاشان جیهانی مرؤف و ته نانه ت جیهانی زینده وهرانی تریش - به هه مان جۆر- له شیوهی باز نهیه کی تر دا ده بینین که له چهقی ئه و باز نهیه دا "رۆزی" دانراوه. ئنجا تاسه و شهوقی "به ده سه تهینانی رۆزی" ش له ناخی مرؤف و سه رجه م زینده وهرانی تر دا جیگیر کراوه، ئه و ته ده بینین که هه ر هه موویان - به م شهوق و تاسه مه ندی به یان - بوون به خزمه تگوزار و ملکه چ و گوپرایه ل و ژیرباری "رۆزی". چونکه "رۆزی" فه رمانه روه ایانه و به سه ریاندا زال و ده سه لاته داره..

ئنجا ده بینین خودی "رۆزی" یش کراوه به گه نجینه به کی مه زن و فراوانی ئه و ته و که ئه گه ر گشت جۆر و نیعه مه ته کانی تی دا جه م ببن و په چاو بکری ن ئه و هینده زۆر ده رده چن که له ژماره نه یه ن. (ته نانه ت ده بینین هه ر ته نها "هیژی چه شن" له ناو زماندا، به ئه ندازه ی ژماره ی خوار ده مه نی به کان، وردیله کۆ ئه ندام و ته رازووی هه ستیاری مه عنه و یی تی دا دانراوه که تامی هه موو چیژه کانی رۆزی به جۆر او جۆر و زۆر و زه به نده کانیان پێ بزانی ت).

که واته "پاستیی رۆزی" سه رسوور هینه رترین و به پیتر تین و سه یر و نامۆترین و شیرینترین و گشتی ترینی پاستی به کانی ناو گهردوونه..

پاشان ههروهك هه موو شتان له دهوری "رۆزی" كۆبوونه تهوه و چاویان تیپریوه، دهیینین خودی "رۆزی" ش (به مادده و، ناوهرۆك و، له حال و مهقامدا و، به گشت جۆره كانیهوه) پابهندی شوكره و، به شوكرانهوه پهپهسته و، له رینی شوكرانه بژیری بهوه دهست ده كهویت و، شوكرانهش بهرهم دههینیت و، دهیخاته پروو. چونكه حمز و تاسه و شهوقی زیندهوه ر بۆ "رۆزی" جۆریکی سروشتی شوكرانهیه، تهنا ته لهزهت چهشتیشی لهو رۆزی به ههر به شوكرانه بژیری داده نریت، به لام به شیوهیه کی ناههستی (غیر شعوری). دهیینیت سه رجهمی زیندهوه ران لهم شوكرانه یه دا به شداران، جگه له مرۆف كه به تنها خۆی له ناو ئهواندا رپیه کی جیاواز ده گرته بهر و، به شوینكهوتنی كوفر و گومرایی ماهیه تی ئه و شوكره سروشتی به ده گزریت و، له پلهی بلندی "شوكرانه بژیری" بهوه به ره و قوولایی بنکی "شیرك" خۆی ده هاویته خواره وه.

پاشان دهیینین هه موو نیعمه ته كان - كه رۆزی زیندهوه رانن - به چه نندین وینه رهنگین و ناوازه و قه شهنگ رازاونه ته وه .. بۆن و بهرامه ی عهترین و خۆش به دهوری خۆیاندا پهخش ده كهن و .. دارای گهلی تام و چیژ و لهزه تی زۆر و زه بهندهن ..

هه موو ئه م دیاردانه ی كه به نیعمه ت و رۆزی به كانه وه ن - له راستیدا - چه ند ده لال و پری پيشانده رپكن كه زیندهوه ران به ره و "شوكرانه بژیری" رپنمایه ده كهن! چونكه تاسه و شهوق له زیندهوه راندا ده ورووژین و، به ره و جۆریکی رپزلینان و قه درزانی و نرخ شناسی رۆزی به كان هانیان ده ده ن و، شوكریکی مهعنه وی یان تیدا جیگیر ده كهن و، سه رنجی خاوه ن هه ستانیش بۆ تیپرامان و بیر كرده وه له و نیعمه تانه راده كیشن و، ده یانخه نه بارپکی ئه و تۆوه كه ئه و نیعمه تانه یان به لاوه گهلی جوان و قه شهنگ ییت و، سه رسوورمانی

خوځيان له ئاستياندا ډه‌ر بېړن و، به‌ره و رېژناني شاهسته و گوښاو له و نيعمه‌تانه، هه‌ليانده‌نيڼ و هانيان ډه‌ده‌ن.

که‌واته ئمو نيعمه‌تانه، سه‌رجه‌می خاوه‌ن هه‌ستان به‌ره و شوکرانه‌بژی‌ری (به‌کردار و گوډتار) شاره‌زا و رېنمایی ډه‌که‌ن و، ډه‌يانځه‌نه رېزی شوکرانه‌بژی‌رانه‌وه و، له‌ناوه‌ندی ئهم شوکر و سوپاسگوزاری‌به‌شدا به‌نرخ‌ترین و خاوين‌ترین و به‌تام و چيژ‌ترین له‌زه‌تيان ډه‌ر خوار ډه‌ده‌ن! چونکه بؤ خاوه‌ن هه‌ستاني ډه‌ر ډه‌خه‌ن که‌ئمو نيعمه‌ت و رېوزی‌به‌خؤش و به‌تامانه له‌زه‌ت و به‌هره‌يه‌کی رواله‌تی و کاتين و، هسی ماوه‌يه‌کی کورت و که‌م خايه‌نن، به‌لام ئه‌گه‌ر شوکرانه‌يان له‌سه‌ر بکريت، ئه‌وا به‌و شوکرانه‌يه، بيري مرؤف بؤ "ئاورليدانه‌وه‌ی ميه‌ره‌بانيی خاوه‌ند" بي‌دار ډه‌که‌نه‌وه که‌له راستيدا تام و چيژ‌يکی بي‌گه‌ردی راسته‌قينه و هه‌ميشه‌یی و نه‌پراوه‌يه..

واته له‌به‌ر ئه‌وه‌ی "رېوزی" به‌م شوکرانه‌بژی‌ری‌يه، ئاورليدانه‌وه‌ی خاوه‌ندی به‌خشنده و خاوه‌نی گه‌نجينه‌کانی ميه‌ره‌بانيی فراوان يادی مرؤف ډه‌خاته‌وه (ئمو رېژلينان و ئاوردانه‌وه‌يه‌ی که‌تام و چيژ‌يکی نه‌پراوه‌ی بي‌سنووری تيدايه) ئه‌وا به‌م هه‌ست و بيرکرډنه‌ويه و، هه‌ر له‌م دنيايه‌دا چيژ و تاميکی معنه‌ويی به‌هه‌شتی هه‌ميشه‌یی به‌مرؤفی شوکرانه‌بژی‌ر ډه‌به‌خشن.

جا هه‌روه‌ک به‌هؤی شوکرانه‌بژی‌ری‌يه‌وه "رېوزی" ډه‌بيټ به‌گه‌نجينه‌يه‌کی گشتی و فراوانی گه‌لئ به‌بيټ و به‌ره‌که‌ت و به‌تام و له‌زه‌ت، به‌وازه‌ينانيس له‌و شوکرانه‌بژی‌ری‌يه و گوئ پېن نه‌دانی، له‌و پله‌بلنده‌ی خوځی ډه‌ترازيټ و به‌ته‌واوه‌تی ډه‌که‌ويټه‌ خواره‌وه.

له "وته‌ی شه‌شم" ډا‌روونمان کرډوه‌ته‌وه که‌:

ئه‌گه‌ر کار و ئه‌ر کی هه‌سته‌وه‌ی "تام چه‌شتن" ی ناو زمانی مرؤف پرووی له‌خوای گه‌وره‌بيټ و، له‌پيناوی په‌زنامه‌ندیی ئه‌ودا خرايټه‌کار، واته له‌به‌ر ئه‌نجامدانی ئه‌ر کی "شوکرانه‌بژی‌ری معنه‌ويی" پرووی له‌"رېوزی" کرډبيټ،

ټوا هه ست و هیزى تام چه شتنى ناو زمان له حوكمى سه پرهر شتيكارى كى شوكرانه بژيرى و بهرپوه بهرنيكى سوپاسگوزارى خاوه ن پړز و ويچار و پايه داردا دهيت به سهر خوار دنگه كاني ميه ره بانيى بى سنورى خواى گه ورده!

به لام هر كات كار و ټركى سهر شاني دهر وون بؤ مه به ستي تير كړنى ټاره زووه كاني بيت، واته بى هيچ بير كړ د نه ويه ك له "نيمه تبه خش" پروى له وړوزى و نيمه تانه كړد، ټوا "هيزى چه شتنى" ناو زمان له و پله و پايه بهرز و بلندهى خزيه وه - كه پلهى سه پرهر شتيكارى ده سټاك و ټمينه - بهره و پلهى دهر گاوانى "كار گهى سك" و پاسه وانى "پشتيرى گه ده" داده به زينه خوار!

جا هه روهك ټم خزمه تگوزارهى وړوزى (واته هيزى تام چه شتنى ناو زمان) بهم پشت هه لكر د نهى له شوكرانه بژيرى، بهره و پلهيه كى ټاوا نرم شوړر ده بيته وه.. به هه مان جوړ، ماهيه تى خودى "وړوزى" و سهر جهم خزمه تگوزاره كاني تريشى، به هه مان پړزه، له بلن د ترينى پايه و پله يانه وه بهره و بنكى نرم ترين پلهى "نرمى" ده كه ونه خواره وه، ته نانه ت گرفتارى بارى كى هينده نرم ده بن كه به ته واوتهى جياواز و دووره له "دانست"ى به ديه پنه رى مز نه وه.

پوه و نيشانهى شوكر: قه ناعه ت و، ده سټپوه گرتن و پازى بوون و، منه ت زانينى نيمه تبه خشه.. به لام نيشانه و پيوه رى ناشكورى و گوئى نه دان به سوپاسگوزارى: هه لپه و، ټيسراف و، قه در نه زانى و، هه لئووشينى هه رمه كيبى هه موو شتيكه بين پرسينه وه له جه لال و جه رام!

به لټى، هه لپه كارى هه روهك له لايه كه وه برى تى به له گوئى نه دان به شوكرانه بژيرى و پشت هه لكر د نهى له سوپاسگوزارى.. له لايه كى تره وه هوى بى به شى و سووكى و پرسوايشه! ته نانه ت "ميرووله" كه گياندار و ميروويه كى موباره كه و خاوه نى ژيانى كى كؤمه لايه تى به، له پيناوى هه لپه ي

تونډوتیژی بؤ پړوزی و، له نه بجمی لاوزی قناعه ته که به وه، "ژېر پی" ی رېواران ده که ویت و ده پلېشیته وه! چونکه له کاتیکدا که چنده دهنکه گه غمیک سهروزیادی پوښتی سالتیکی ته وای ته وه، که چی قناعه تی نی یه و، هر به دواي پړوزیدا ده گه پیت و، گه ر بتوانیت هزاران دهنکه گه نم بؤ ته و سالتی کزده کاتوه، تاله و پناوه دا تیا ده چیت!!

به لام "هنگ" که میروویه کی قناعه تکاری ته واره، به وینه ی ته و نی یه، چونکه قناعه ته که ی هینه بلندی ده داتی که له و به رزایه وه بال بگریته وه و له سهرووی ناستی "سه ر" ی خه لکی یه وه بفریت و، به دواي پړوزیدا بگریته! تیر قناعه ت به پړوزی یه که ی خوی ده کات و، به فرمانی خوی گه وره ش چا که مان له گه لدا ده نوینیت و، هه نگوینیکی پوخت و ینگه رد ده کاته دیاری و پشکه شی گرؤی مرؤفی ده کات!

به لتی، ناوی "الرحمن" ی خوی گه وره، که یه کیکه له ناوه هره مه زنه کانی و، راسته و خو له دواي ناوی "الله" وه دیت، که ئیسمی ته عزم و ناوی "عه لم" ی زاتی خاوین و ینگه ردی خوی به .. ثم ناوی "الرحمن" ه، "پړوزی" ده خاته ژېر چاودیری خوی به ..

له بهر ته وه، مرؤف ده توانیت به و شوکرانه بژیړی یه که له دوو تونی پړوزیدا هیه، بگات به نووره کانی ثم ناوه مه زنه ی خوی گه وره. ده بی ته وه ش بزاین که ناشکر اترینی و اتا کانی "الرحمن" بریتی یه له "الرزاق".

پاشان "شوکرانه بژیړی" چه ندین جوړی جیا جیای هیه. به لام گشتی ترین و همه کی ترینی ته و جوړانه و پېرسته گشتی یه که یان بریتی یه له "نوږ" ا هروه ها شوکرانه بژیړی "ئیمان" یکی ساف و خاوین و، "ته وحید" یکی ینگه ردی له دوو توږدا یه، چونکه ته و که سه ی "به ناوی خوا" وه سیوږک ده خوات و له کو تاییشدا "الحمد لله" ی له سه ر پشکه ش ده کات، به م شوکرانه بژیړی یه، رایده گه یه نیت که ته و سیوه یاد گار یکی گه وره ی

راسته‌وخۆی ده‌ستی توانستی خوای گه‌وره‌یه و، دیاری‌یه که به کسه‌ری له گه‌نجینه‌ی خواوه‌نده‌وه ده‌رچوووه..

که‌واته ئەو که‌سه - بهم و ته و باوه‌په‌ی - سه‌رجه‌می شتانی هه‌نده‌کی و هه‌مه‌کی، راسته‌وخۆ به ده‌ستی توانستی خواوه‌نده‌سه‌پیرت و، په‌ی به ده‌روشانه‌وه‌ی میه‌ره‌بانیه‌ی خوای گه‌وره‌ له هه‌موو شتی‌کدا ده‌بات و، له‌م رپیه‌وه "ئیمان" یکی راسته‌قینه و "ته‌وحید" یکی بی‌گه‌رد ده‌رده‌خات. و الی‌زه‌دا ته‌نه‌ها له یه‌ك‌ پرووی ئەو زیانه‌ زۆرانه‌ ده‌دوین که به ناشکوری و بێ نه‌زانیه‌ی نیعمه‌ته‌کان مروّفی بێ ئاگا دوو‌چاریان ده‌ییت:

ئه‌گه‌ر که‌سه‌یك نیعمه‌تی‌کی به‌له‌زه‌تی نۆشی و شوکرانه‌ی په‌روه‌ردگاری له‌سه‌ر پیشکesh کرد، ئەوا به‌و شوکرانه‌بۆی‌یه‌ نیعمه‌ته‌که‌ی بۆ ده‌ییت به‌ نووری‌کی پرووناکی به‌خش و به‌ریکی به‌هه‌شت له‌و دنیای هه‌میشه‌ییدا..

ئنجا وێرای ئەو تام و له‌زه‌ته‌ش که‌ لێی به‌رخوردار ده‌ییت، هه‌ر له‌م دنیایه‌شدا، کاتی بێر ده‌کاته‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ ئەو نیعمه‌ته‌ ئاسه‌واریکی ئاور لیدانه‌وه‌ و ریزلینانی میه‌ره‌بانیه‌ی خوای گه‌وره‌یه، هه‌ر ته‌نه‌ها ئەم بێر کردنه‌وه‌یه، له‌زه‌تی‌کی مه‌زنی به‌رز و بێ سنووری بێ ده‌به‌خشیت..

بهم بێ‌یه، مروّفی شوکرانه‌بۆی‌ر ئەم چه‌شنه‌ کاکله‌ خاوی‌ن و، پوخته‌ ساف و بێ‌گه‌ردانه‌ و، ئەم ماده‌ و که‌ره‌سه‌ معنه‌وه‌ی‌بانه‌ به‌ره‌و ئاستیکی بلندی وه‌ك ئەو پله‌ و پایانه‌ ده‌نیرت و، ئنجا تو‌نک‌ل و ماده‌ بێ سووده‌ کانیشیان، که‌ ئه‌رکی ئەسته‌ویان ته‌واو کرد و کاری خۆیان ئەنجام دا و مروّف پێوستی پێیان نه‌ما، ده‌بن به‌ چه‌ند زب‌ل و پاشه‌پۆیه‌ك که‌ بۆ تو‌خمه‌ به‌ره‌تی‌یه‌ کانیاان ده‌گه‌رینه‌وه‌.

به‌لام گه‌ر ئەو که‌سه‌ شوکری نیعمه‌تی پیشکeshی په‌روه‌ردگار نه‌کرد، بگه‌ر به‌لایه‌وه‌ نه‌نگی بوو که‌ سوپاسگوزاری له‌ پرووی خوادا بنوینیت، ئەوا

هەر ئەو لەزەتە کاتییە، لە دوای خۆی، بە نەمانە کەمی ئازاری مرۆف دەدات و، خەم و پەژاری نەمانی بۆ جێدەهێڵیت و، بۆ خۆشی دەبیت بە پاشەپۆیەکی چەپەل..

بەم چەشنە، ئەو نێعمەتە ئەلماس ئاسا و گرانەهایە دەگۆریت و هێندە بێ نرخ و بەها دەر دەچیت کە وەک خەلووزی بێ باوەختی لێ دیت!
 کەواتە پۆزییە فانی و لەناو چوووە کان، بە بۆنەی "شوکرانه بژیری"یەو، چەندەها تام و لەزەتی بەردەوام و بەروبوومی هەمیشەیی بەرھەم دەهینن..

بەلام ئەو نێعمەتەنە کە شوکرانهیان لەسەر نە کراوە، لە شیوێ و دەمەنە بەرز و جوانە کەیان لادەدەن و، وێنە کە نزمی بیزلینکراوی چەپەل دەگرە خۆیان. چونکە مرۆفی بێ ئاگای ناشوکر بێ وایە کە ئەو پۆزییە - دوای لەزەت لێردنی - جگە لە پاشەپۆ هیچ ئەنجامینکی دیکە نییە!

بەلێ، ئەو "پۆزی"یە شوکرانه بژیری لەسەر کراویت، وێنە کە هێندە روونە کە شایانی عیشت و خۆشویستەن، دەنا عیشت و هەلپەیی بێ ئاگا و گومرایان بۆ "پۆزی" جگە لە ئازەلتی هیچی تر نییە!

بۆ خۆت بێر لەمە بکەرەو بە مەودای زەرەری گومرا و بێ ئاگیان بزائیت و، پادەیی زیانیان هەلبەسەنگینیت.

لەناو سەر جەمی زیندەوەر اندا تەنھا "مرۆف"ە کە پتر لە هەموویان پێوستی بە پۆزییە، چونکە خواوەندی مەزن مرۆفی لەسەر شیوێ ئاوێنەبە کە دروست کردوووە کە سەر جەمی ناوە جوانە کانی خۆی تێدا دەر خستوووە و، وەک موعجیزە کە ئەوتۆش بەدیی هیناوە کە بەلگەی توانستی پەهای ئەو بێت، ئەواتە چەندەها کۆئەندامی وەهای پێ داوە کە بەھۆیانەو دەتوانیت هەموو نێعمەتە پاشە کەوت کراوە کانی ناو گەنجینە کانی میھرەبانیی فراوانی خۆی گەورەیان بێ هەلبەسەنگینیت و بیاناسیت..

هروړه ها له شیوهی ټو جینشینه زه ویدا دروستی کردووه که خاوه نی
هینده ټامیری ههستیار و کژمه ندامی وه هایه بتوانیت له ریانه وه وردترینی
ورده کاری په کانی دره و شانه وهی ناوه جوانه کانی خویان پین لیکیدا ته وه ..

جاله بهر هه موو ټه مانه، خوی گوره له م مروځه دا "ه ژاری" په کی پین
سنووری داناوه و محتاجی گشت جوړه له سنوور به دهره کانی "پوژی" ی
ماددی و معنه ویی کردووه، ټنجا ټو تاکه هوکار و ته نیا ریگایه ش که
ده ترانیت له ناوه ندی ټو "هه مه لایه نی" په ی ماهیه تی مروځدا بو مه ز نترین پله،
که پایه و مه قامی ﴿اَحْسَنُ تَقْوِمٍ﴾، ټاده میزاد سه ربخات، بریتی په له:
"شوکرانه بژیری"!

خو ټه گهر "شوکر" له گوړیدا نه ما، مروځیش بهرو زمترینی پله نزمه کان
پینی ده ترازیت و لهو پایه و مه قامه وه ده که وپته خوار و، له م ریانه وه ستمیکی
گه لی مه زن له خوی ده کات!
پوخته ی قسه:

"شوکر" مه ز نترینی ټو چوار بناغانه په که ریواری مه ز نترین ریگا
ده یگریته بهر، که پینی "به ندایه تی و .. خو شوپسین له بهر خوا و ..
مه جبوویبیه ت" ه.

ټو چوار بناغانه ش به م شیوه یی خواره وه ته عبیر کراون:
"در طریق عجز مندی لازم آمد چار چیز:
عجز مطلق .. فقر مطلق .. شوق مطلق .. شکر مطلق ..
ای عزیز! ^(۱)" .

(۱) واته: ټه ی برای ټازیزی ده ستوسان! له پینی "کوله واری و ده ستوسانی" دا ده پینی چوار شت
ټه نجام به دیت: کوله واری و ده ستوسانی په ها .. ه ژاری په ها .. شوق و تاسه مه ندیی په ها ..
شوکرانه بژیری په ها .. (وه رگبیر)

بابی دووهمی بریسکه‌ی بیست و نۆهه‌م:

سوپاسگوزاری نیعمه‌تی ئیمان

ئه‌م باسه‌ تاییه‌ته به (الحمد لله) هوه. نۆ سوودی نیعمه‌ته
له‌ژماره‌به‌ده‌ره‌کاتی ئیمانی تیدا روون ده‌که‌ینه‌وه، له‌وانه‌ی که
ده‌مانخه‌نه شو کرانه‌بژی‌ری به‌کی به‌رده‌وامه‌وه.

● خالی به‌که‌م:

پێویسته سه‌رنجی خوینه‌ر بۆ دوو تییینی گرنگ را‌بکێشین:
به‌که‌م: فه‌لسه‌فه‌ی ماددی (پان بیر کردنه‌وه‌ی ماددی) جگه‌ له
چاویلکه‌به‌کی ره‌ش هه‌چی تر نی‌یه؛ که مرۆف ده‌یکاته چاوی هه‌موو شتی
ناشیرین و سامناک ده‌بینیت..

به‌لام "پاستیی ئیمان" چاویلکه‌به‌کی ورشه‌دار و روون و نوورانی‌یه؛
مرۆف به‌هۆیه‌وه هه‌موو شتی‌ک و هه‌موو کاری‌ک جوان ده‌بینیت و به‌هاوده‌می
خۆی ده‌زانیت.

مرۆفیش به‌پێی به‌کاره‌ینانی هه‌ر کام له‌و دوو چاویلکه‌به‌، بارودۆخ و
به‌دییه‌نراوانی ده‌ورو به‌ری خۆی ده‌بینیت و هه‌ستیان پێ ده‌کات!

دوو هه‌م: مرۆف به‌سروشت به‌دیها‌توویه‌کی کۆمه‌لایه‌تی‌یه و، گه‌لێ
په‌یوه‌ندیی پاسته‌و‌خۆ و ناراسته‌و‌خۆی چه‌شنی وه‌رگرتن و، به‌خشین و،
گوفتار و، په‌یوه‌ندی کردن و، هاوسه‌ی‌یه‌تی له‌گه‌ل گشت بوونه‌وه‌رانی

دهور و بهريدا ههيه. له بهر ئه ميه كه مرؤف بووه به خاوهنى (شهش لايهن) كه هه ميه شه پهبه ندى به كاني پهبانه وه به سزاون، كه ئه مانه ن: لاي راست و چه پ (واته رابوردوو و داهاتوو) پشت و پيش (واته سه ره تا و ئه نجام) سه ر و خوار (واته ئاسمان و زهوى).

□ لاي راست كه "رابوردوو" ه:

چاويلكه ماددى به كه و امان پيشان ده دات كه هه موو نشينگه كاني پيشين پروو خاون و، باب و باپيرانيش له "بوون" دا نه ماون و تيكرا به فه نادا چوون. به م چاويلكه به جگه له تاريكيي چروپر و سامناك هيجى تر له م لايه نه به دى ناكه يت و، وهك ديمه نى گوزرستانى كى گه و ره و به رين و داروخوا ده پختاه پيش چاوت.

بئ گومان مرؤف به م جوژه پروانينه، دوو چارى نا ئوميدى و گرفتارى تر سى كى هه ميه سيبى ده بيت.

به لام كاتى نوورى ئيمان ديت و ده بيت به هاوده مى مرؤف، ئه و تاريكاييه سامناكه ده ره و نيتته وه و ده لتى:

به لتى راسته نشينگه ئاوه دانه كاني پيشوو، پروو خاون و له "بوون" دا نه ماون، به لام بئ هيج زيانى كى گيانى! چونكه له راستيدا دانىشتوو ان و كار مه ندايان بؤ جيهانى كى پرووناك و هه ميه سيبى به كجار جوان و په رنگين گويزراونه ته وه.

ئه م گوزرانه ش كه له م لاو له ولا ده يانبينن و به هه موو جئ به كى جيهاندا بلا بوونه ته وه، له راستيدا، چه ند تونيل و رپگايه كن له ناو زه ويدا، پياياندا گوزه ره ده كه ين تاكو به و جيهانه فراوانه شاد و به ره مه مند بين.

ئا له م ئيمان وه، خؤشى و شادى و حه وانه وه و دلتيايى - كه هه ر به كه يان نيعمه تى كى گه و ره ن - به ره و ده روونى مرؤف ده كشين و، ئاسوده يى پئ

دەبەخشەن و، ھانی دەدەن کە لەبەر خۆیەو ھەزاران جار (الحمد لله.. الحمد لله) دووپات بکاتەو.

□ لای چەپ، واتە "داهاتوو":

بە گۆڕە ی بینینی ماددی، ئەم لایە بە "مردن" و چالێ تارێک و سامناکی "گۆر" کۆتایی پێ دێت، کە چالێکە دەمی کردوو تەو ە بۆ ئەو ی قوومان بەدات. ئنجا چەندین دووپشک و مارێش لەوی ئامادە و چاوەر وان، تا کو تەرمی جەستەمان بۆن و دامان پەرزێن.

ئەمە پروانینی ئەو کە سەیه کە لە نەعمەتی ئیمان بێ بەشە. چەندە پروانینیکی ناشیرین و بیزلیکراو ۱۹

بەلام ئەو داهاتوو ی کە لای ئیماندار بە نووری ئیمان پروناک بوو تەو، بریتی بە لە چەندین باخچە ی رازاو ی ئامادە کراو و میوانداری میهرەبانی درێز خایەن، کە بە تامزینی خۆرا کە جۆراو جۆرە کان و خۆشترینی ھەموو چەشنە خوار دنەو ە خاوین و بە نرخە کانی تێدایە و، خوای گەورە ی بە دیھنەری میهرەبان بە چاکە و بەخششی خۆی بۆ مروفی ئامادە کردوو.

ئەم پروانینە، ھاتمان دەدات کە بە ھەزاران جار "الحمد لله" لەسەر "نەعمەتی ئیمان" دووپات بکەینەو.

□ لای سەرەو "ناسمان":

وا دابنێ یە کێک بە چاویلکە رەشبینە کە ی ماددی یان بۆی دە پروانیت. دەبینیت:

ئاسمانیکە ملیۆنەھا ئەستێرە و ھەسارە ی تێدایە؛ لە بۆشایە کی بەریندا مەلە دە کەن و، بە خێرایە کی یە کجار زۆر، دین و دەروۆن و، دارای چەندەھا بزووتن و جموجوولی جۆراو جۆرن، بەلام بێ هیچ ئامانج و مەبەستێک! بێ هیچ رینکخەر و کار سازێک! وە ک گومان دەبەن.

ئەمەش بیر کردنەو و پروانینیکە ترس و بیم دەهاوێتە ناو دلتی مروۆفەو و، کارئی دە کات بە بینینی سامی لئی بنیشیت و، هیچ هاودەمی و خۆشوێستنیکی تێدا بەدی ناکات. بەلام ئەو چرا گەش و هەلواسراوانی که بە ئاسمانەو و، بە زەر دەخەنەو بەمان دەروان و، بە خیراییەکی جوان و پیکوینک لە خولگە کانیاندا دین و دەپۆن، پروانینی ئیمانیانە هەموویان دەخاتە ژێر چاودێری و کارسازیی که سینکی زانای دانا. ئەم پروانینەش هاودەمی و خۆشوێستی دەهاوێتە دلتی ئەو ئیماندارەو، لەبری ئەو سام و بیمی که پروانینی پێشوو دەبێستە دلتی بابای ماددی بەو.

کەواتە، ئەگەر هەزاران جار بە وتنی: "الحمد لله" سوپاسمان پێشکەشی خوای گەورە بکەین، هێشتا سوپاسگوزاری کهمان نواندوو لە بەرامبەر نیمه‌تی ئیمانەو که ئاسمانی لە سەر ئەم شیوێ شادی بەخشە پێشان داین.

□ لای خوارەو، واتە "زەوی":

ئەو که سەمی بە چاویلکە و بۆچوونی ماددی یەکان سەیری زەوی دەکات، گۆی زەوی بە زادهی دەستی "پیکەوت" دەبینیت و، لای وایە بەری بۆ بەرە لا کراو و، هەلسووران و کاروباریشی نە لە دەستی خۆیدا یە و نە لە دەستی هیچ که سینکدا..

هەر وەها لای وادەبیت که بە هەر پەمەکی و بێ هیچ مەبەست و ئامانجیک بە دەوری خۆردا دەسووپتەو و، چەشنی کەشتی یەکی پئی لئی ونبووی بێ کەشتیوان وایە لە ناو پراستی دەریادا.. ئەو کەسە که زەوی بەم جۆرە دەبینیت، دوو چاری سەرسامی و وپی و شلەژاوی دەبیت و، هیچ شتی تێناگات..

ئالەم کاتەدا نووری ئیمان بە چەشنی چرا دیت و، بە پرووناکی یەکەمی خۆی سەرسامی و شلەژاوی ئەو مروۆفە ناهیلیت و، گۆی زەوی دەکات بە

که شتی به کی په روره دگاری یانہی گوپړایه ل و پر له چه ندین جوړی تام و له زت و خوړاکی خوښ، که خوای گه وره بؤ مروؤف و زینده وهرانی تر پام و گوپړایه لئی کردووه، بؤ نه وهی مروؤف برواته سهر پشستی و، خواوه نندی گه وره ش به ناو همموو شوین و لا و جیگا کانی ولاته که ی خویدا بیگی پیت و، گه شتو گوزاری پی بکات.

پاشان.. ثایا تم نبعمه ته ی که له ئیمان هوه پهیدا بووه و سهر چاوه ی گرتووه، ئیماندار هان نادات که همیشه "الحمد لله" دوویات بکاتوه؟!

□ لای پتشموه، واته "نه نجام و دواړوژ":

مروؤفی ماددی و ا ده بینیت که همموو زینده وهران، چ مروؤف و چ نازهل، تیکړا به خیرایی و کاروان له دوا ی کاروان به ره و نه و نه نجام و پاشه پوژه ده پون، تا کو همموو، پی گه پانه وه، له پشت تاریکایی نه بوون و نه مانه وه ناوا ده بن. به دلنایی نه وه ش دوزانیت که پوژنیک دیت خویشی به ره و نه و نه نجامه ده روات و، یه کی که له به شداران ی نه و کوچه ناکامه. تم بیر کردنه و په شعی له گه لدا ده بینیت تا کو گرفتاری په زاره و شله ژاوی و ورینه ی ده کات.

به لام ئیمان داری دلنیا، ده بینیت که نه و گه شته به "نه بوون" و "نه مان" کو تایی پی نایهت و، مروؤفایه تیش وه ک ده شته کی په کوچه ری یه کان و ان؛ له م سهوزایی بؤ نه و سهوزایی و، له م خانه ی فه نا و نه مانه وه بؤ نه و خانه ی مانه وه و نه مری و، له م شوینی کار و خزمه تگوزاری یه وه بؤ شوینی پاداشت وهر گرتن و، له مهیدانی ټرک و نازاره وه بؤ پله ی میهر و پاداشتدانه وه، ده گوپړینه وه..

تیر ئیماندار به وپه ری دلنایی و نومیده وه بؤ نه نجام و پاشه پوژنی خو ی ده روانیت و، هرچی ټرک و نازار و ماندووبوونی وه ک: "مردن و گوپړ و هاوچه شنیان" له م ریبه دا هن لای ئیماندار ده بن به به خته وهری و له زت و

ناسایش و دښایي. چونکه گومانی له وه دانی په که نهو پړیښی مروځ به جیهانی پروناکی ده گیه نیټ، به گوردا تپه ر ده بیټ و له وپوه گوزهر ده کات ..

هروه ها ده شزانیټ که به خته وه ری په مه زنه کان نه بجمی گپرو گرفته مه زن و نازار به خشه کانن. هر له بهر نه وه ش بوو که حه زره تی یووسف - دروودی خوای له سر بیټ - هه تا براکانی هه لیان نه دایه ناو بیر ه وه و، پاشتریش به بوختان و پیلانی هاوسه ری عه زیزی میسر به ند نه کرا، پله ی "عه زیزی میسر" ی بؤ نه ر ه خسا. هروه ها مروځ هه تا ته نگانه و ژانی له دایکپوون نه بیټ، به خته وه ری ژیانی ده ست ناکه ویت.

که واته به هه میشه و به رده وامی "الحمد لله" ده لیټین و دوو پاتی ده که ینه وه له سر نه وه ی که "نووری ئیمان" هه موو ده رگاکانی به خته وه ری بؤ خستووینه ته سر پشت.

□ لای پشته وه "سهره تا":

بابای ماددی ده پرستی:

تایا هم نه وه و وه چه زور و هه میشه زیاد بووانه و، هم زنده وه رانه چین؟ له کوپوه هاتوون؟ بؤ کوئی ده رون؟ بؤ چی؟

جاله بهر نه وه ی "بیټی ناگایی" به ته وای هر شه شده ری له و گرتوه، نه و ناتوانیټ وه لآمی پر سیاره کانی بداته وه. له بهر نه وه، له سر سامی و دوو دلیدا ده مینټه وه، پاشان هم سر سامی و دوو دلټی په شی ده بن به تاریکی په کی وه ها که دل و گیانی هم مروځه داده پوښن، نجا به توندی هه ست به شله ژان و ترس و بیمیکي به رده وام ده کات ..

که چی ئیماندار به هزی نووری نېعمه تی ئیمان ه وه ده بیټیټ که نه و لایه سه ره تای دروستبوونی مروځه و، خواوه ند له وپوه نار دوو په تی و، له مخانه ی

تاقیکردنموہی دنیا دا کار و نمر کینکی پی سپاردووہ. بؤ ئوہوش پھوانہی کردووہ تا کو لایہنہ سہرسورہینہر و ناوازه کانی موعجیزاتی توانستی پھروہردگار بینیت کہ لہ پیشانگای گہردووندا پیش چاوی خستون. ئنجا پاش تہواو بوونی ئم جیہانہ ہر ئم خواہندہ مرؤف بؤ جیہانی خہلات و پاداشداندہوی خؤی دہنیریت، کہ لہویدا ہموو مرؤفیک بہ ئندازہی فام و تیگہیشتنی لہ خویندہنووہ و موتالا کردنی کتیبی گہردوون، لہ ماوہی ژیانی سہرزو پیدا و، پادہی ئہجامدانی کار و نمر کہ دیاریکراوہ کانی سہرشانی، پاداشت دہدریتہووہ.

چہندہ ئیمان بہ نرخہ! کہ چہندین نیعمہتی لہ ژمارہ بہدہری ئاوامان پی دہبہخشیت. ئہمش ہانی مرؤف دہدات کہ لہسہر نیعمہتی ئیمان، بگرہ ہموو نیعمہتہ کانی تریش، بہ ہمیشہ و بہردہوامی "الحمد لله" دووپات بکاتہووہ.

* * *

لہ پروانگہی ئم راستی پھووہ و، بہم جؤرہ بیر کردنہووہ ئیمانی یانہ، "الحمد لله" کردن لہسہر نیعمہتی ئیمان، کہ تاریکی ہر شہش لاکانی بؤ پھواندینہووہ، خویشی نیعمہتیکی مہزنی دیکہیہ و داخوازی "الحمد لله" ی ترہ! چونکہ تہنہا بہ "الحمد لله" کردن مرؤف لہ پلہ و مہقامی ئم نیعمہتہ تیدہ گات..

کہواتہ:

"الحمد لله" لہسہر "الحمد لله" بہ زنجیرہیہ کی بی کؤتایی پیکہاتووہ لہ:

"الحمد لله رب العالمین!"

● خالی دووهم:

ئیمه‌ی ئیماندار پیوسته سوپاسگوزاری بۇ خوای گه‌وره پېشکەش بکه‌ین له‌ سەر نېعمه‌تی ئه‌و ئیمانیه‌ی که‌ هەر شەش لاکانی بۇ رووناک کردینه‌وه. جا‌ه‌روه‌ک به‌ لابرندی تاریکاییه‌ کانی ئه‌و لایانه‌ و، له‌ پرووی "دوور خسته‌وه‌ی به‌ لاکانه‌وه" ئیمان به‌ نېعمه‌تیکی مه‌زن داده‌نریت..

به‌ هه‌مان جۆر، له‌ پرووی "گه‌یاندن و به‌خشینی سووده‌ کانیسه‌وه" نېعمه‌تیکی مه‌زنی تره‌، چونکه‌ ئه‌و لایانه‌ی رووناک کرده‌وه.

هه‌روه‌ها مرؤف سوو‌دینکی تر له‌ نېعمه‌تی ئیمان وه‌رده‌ گریت، چونکه‌ مرؤف په‌یوه‌ندی به‌ هه‌موو به‌دیه‌نراوانی گشت جیگایه‌ کی گه‌ردوونه‌وه هه‌یه‌ و، له‌م رووه‌وه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ی که‌ هه‌موو شوینیکی گه‌ردوونی به‌ زایه‌له‌ی زولالی خۆی پر کردووه‌: ﴿فَإِنَّمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهَ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۱۱۵) دیت و هه‌موو شوین و لایه‌ک بۇ ئیماندار ی ریز لینگیرا و رووناک ده‌ کاته‌وه. چونکه‌ ئیماندار روو له‌ هەر لایه‌ک بکات رووناکی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ روو به‌ پرووی ده‌بیته‌وه، به‌ راده‌یه‌ کی واکه‌ ده‌ئیی ئیماندار خاوه‌نی ته‌مه‌نیکی مه‌عنه‌ویی ئه‌و تۆیه‌ هەر له‌ سه‌ره‌تای دروستکردنی به‌دیه‌نراوانه‌وه‌ تا کۆتایی جیهان، به‌رده‌وامه‌. چونکه‌ سه‌ره‌تای ئه‌و ته‌مه‌نه‌ به‌فه‌ر و به‌پیت و پیرۆزه‌، له‌ رووناکیی ژیان و په‌یوه‌ندی بوونه‌وه‌یه‌ به‌ کاروانی ئیماندارانه‌وه‌، که‌ ئه‌ویش له‌ یه‌که‌م موسلمان ی سه‌ر پرووی زه‌وی‌یه‌وه‌ ده‌ستی پیکردووه‌.

به‌م چه‌شنه‌، ئه‌م نووره‌ی ئیمان، جیهانه‌ ته‌سکه‌ قه‌تیس بووه‌ که‌ی نیوان سنووری "کات" و "شوین" ده‌ گۆریت به‌ جیهانیکی هه‌وینته‌ری به‌رفراوان و، گشت کاته‌ کانیس، به‌ رابوردوو و ئاینده‌یانه‌وه‌، له‌ دل و گیانی ئیماندار دا ده‌ کات به‌ کاتی ئیستای، چونکه‌ دووری‌یه‌ کانی نیوان ئه‌و کاتانه‌ لاده‌بات. به‌م پێ‌یه‌، ئه‌و جیهانه‌ فراوانه‌ ده‌بیته‌ به‌ خانه‌ و لانه‌ و نشینگه‌ی ئیماندار.

● خالی سئەم:

"الحمد لله" کردن له سەر نىعمەتى ئيمان پيوستە. چونكه ئيمان دوو خالى گرنكى تىدايه كه بریتین له خالى (پشت پى بەستن) و خالى (يارمەتى لى وەر گرتن).

بەلئى، له بەرئەوهى مروف.. يە كەم: تابلىنى دوژمنى زۆره و، دوو هەميش: تابلىنى كۆلەوار و دەستە پاچەيه، ئەوا ئەوپەرى پيوستى بە (خالىكى پشت پى بەستن) هەيه، تاكو بۆ دوورخستنهوهى شەر و ئازاوهى دوژمنه زۆره كانى هەميشه هانای بۆ بيات.

ئىجا له بەر ئەوهش كه پىداويستى و ئاواته كانى يە كجار زۆرن و، هەتا يىشلىنى هەزار و دەستكورتە، ئەوا دەبى (خالىكى يارمەتى وەر گرتن) يە هەيىت، تاكو ئەو پىداويستى يانەى بۆ مسۆگەر و هينانه دىي ئاواته كانىشى بۆ داين بكات.

دەسا كاكى مروف!

بزانە كه "خالى پشت پى بەستن" ت له كار و كۆششتدا، تەنها "باوەر بووتە بە خواى تاك و تەنيا" .. "خالى يارمەتيدانى" گيان و دەروونىشت "باوەر بووتە بە پوژى دوايى".

هەر كەسنى لەم دوو خالە بى بەش بىت، بى هيج گومانىك، له دل و گيانى خۆيدا هەست بە بىزارى دەكات و تروسكاييان تىدا شك نابات، دەروونىشى هەميشه ئەشكەنجەى دەدات و بە سۆى ئازارى سەختەوه دەپتلىيىتەوه..

بەلام ئەو كەسەى كه پال بە "ئيمان بە خوا" بداتەوه و، له دوو هەميش "ئيمان بە دواپوژ" يارمەتى وەر بگريىت، بى هيج گومانىك، له قولايى و ناخى دل و گيانيدا هەست بە چەندىن چيىژ و لەزەتى مەعنىهوى دەكات و،

هاوده می (أنس) به کی دلتیایی به خش - به تهواری - ئه و دل و گیانه ده حه وینیته وه، به چه شننی که دهروونی پنی دلتیا ده بیئت و دلشی به شادمانی و به خته وه ری به کی ئه و تو ده گه شیته وه که جگه له خوئی کهس پنی نازانیت، ته نانهت به خه یالیشدا نایهت.

● خالی چواره م:

به ریک به دره خته که ی نه زانریت، تامه که ی ته نها له و به ره دایه، چونکه هه ته نها به خوار دنی، له زه ته که شی ته و او ده بیئت و تامی نامینیت و، خه م و په ژاره دوای خوئی به جی ده هیلیت. به لام ته گه دره خته که ی بز انریت، ئه و ا نازار و په ژاره ی پاش خوار دن و نه مان پروونادات، چونکه ئه سل و بناغه یه کی پیژانراوی هه یه که له پاش ئه و به ری تر به ره م ده هیلیت!

"نووری ئیمان" یش هه موو ئه و نازارانه ناهیلیت که هی نه مانی تام و له زه ته حه لاله کانن، چونکه ئیمان هاووینیه ی ئه و له زه تانه ی پیشان ده دات و، دلتیای ده کات که له گه بنجینه ی میهره بانیه ی خواوه نده وه هی تری بۆ ره وانه ده کریت..

"ئیمان" به رده و امیه نيعمهت و که م نه بوونه وه ی، بۆ ئیماندار مسۆگه ر ده کات، به وه ی که سه رچاوه ی گه بنجینه په ره و ردگاری به کانی گشت نيعمهت هه کانی پیشان ده دات..

"ئیمان" به پیشاندانی له زه تی تازه بوونه وه ی هاوچه شننی تام و له زه ته کانی پیشوو، نازاری جودایی و لیکدا بران له دهروونی ئیمانداردا لا ده بات. چونکه ته نها بیر کردنه وه له نه مانی تام و له زهت، چه ندین نازاری زۆر ده ر خواردی دهروونی مرؤف ده دات، ته نها به "نووری ئیمان" ئه و نازارانه ده توینه وه و، ته و او بوونیشیان ده بیئت به مایه ی ده ستکه وتنی چه ندین به رو بوومی نوئی بئ کۆتایی.

تهنگانه ترین و خه مناکترینی حالته ته کانی گیانی مرؤف ئه وانه ن که له نازاری جودایی و حه سرهت و په ژاره ی لیکندا پرا نه وه دوو چاری ده بن..
 خوای گه ورهش کاریگه ری به کی وه های هاویشته و ته ناو "نووری ئیمان" ه وه که ئه و نازارانه نه هیلت و، به رده و امیی تازه بوونه وه ی هاو وینه و، به په ک گه یشتنه وه ی، پیشان ده دات..

گومانیش له وه دا نی په که تام وله زه تی نوئی له نوئی بوونه وه ی له زه تدا هه به و، نوئی بوونه وه - له خۇیدا - له زه تیکه بو خۆی و، هه موو شتیکی نویش له زه تیکی نوئی هه به.

● خالی پینجه م:

ئه و شتانه ی که مرؤف له ده وره بردا ده یانینیت و به وه همی خۆی وه کو "دوژمن" و "مردوو" ی بی گیانیان داده نیت، ئیمان به خۆشه و یست و، برا و، زیندوو و، هاو ده م و، به نده ی ته سبیحات گوزار و زیکر خوینی خوا وه ند پیشانان ده دات!

چونکه مرؤفی بی ئاگا که سه یری بوونه وهرانی جیهان ده کات به دوژمنیان ده بینیت و، هه میشه له مشتومردایه له گه لیاندا و، له هه موو شتیکی بیزاره و، هه ر که ئاو پر ده داته وه خۆی له نیوان چه ندین شتی نامۆی وادا ده بینیته وه که ده روونیان له دوژمنایه تی ئه م پر بووه و نیازی خراپیان له دلدایه به رامه یری..

چونکه له پروانگه ی گو مپرایانه وه په یوه ندیی برایه تی له نیوان کاته کانی "رابطوردوو" و "ئاینده" دا پچراوه و، ئه و برایه تی به - به لای ئه وانه وه - ته نها له کاتیکی که م و سنوورداری ئیستادایه، خۆ ئه گه ر برایه تییان زۆر بخایه نیت هه ر ته نها وه کو چه ند خوله کیکی دیاریکراوه.

به لام برايې تېي ئيمانداران شه وهنده دريژ خايه نه كه هر له سه ره تاي رابورد ووه ده گرېته وه، تاده گاته كو تاي داهاتوو.

له كاتېكدا گومرایی و شويڼكه وتواني، "بوونه وهران" به مردووی سامناك ده بينن، ئیمان و ئيمانداران به چند به ديهاتوويه كي خاوه ن گيان و ژيانيان ده بينن و، چه شني هاوهل و هاو ده م دليان پييان ده كرېته وه و، به زماني خو شه ويستی و ئیمان و فيزهت مامه له له گه له يه كتر دا ده كهن. چونكه "هه ريهك لهو بوونه وهرانه - وهك ثايه تي پيروژ تامازه ي بو ده كات - نويز و ته سبيحاتي خو ي ده زانيت" ^(۱) و، "هيچ شتيك ني يه كه ته سبيحات و سو پاسگوزاري خوانه كات" ^(۲). هه موو شتيك به پي خوي و به گوپره ي تواناي، داراي ژيانكي تايه تي يه.

كه واته سام و ترس و بيم ناتوان جي خويان له به رده م پوانيني ئيماندا بكه نه وه.

كاتې "گومرایی" سه رجه مي "زينده وهران" و "به ديهينراواني بوونه وهر" به لاواز و كو له وار ده بينيت و، وا داده نييت كه به تاو اته كانيان ناگه ن و، كه سيك ني يه بيانريزيت و، خوي له لايان خو شه ويست بكات و، خاوه نيكي دلسوزيان ني يه سه رپه رشتيكا ريان نييت، به لكو هه موويان له تاو كو له واري و په ژاره و نا ئوميدي، چه شني هه تيو فرميسك هه لده پريژن..

تا له م كاتهدا "نووري ئیمان" دييت و، هه موو بوونه وهره بي گيانه كانيش وهك گياندار و هاو راز و هاو ده م پيشاني مرؤف ده دات.. شه و شتانه ي كه خوي گه وره به هره ي "بوون" و "ژيان" ي پي به خشيون، به هه تيوي دل

(۱) ﴿كُلُّ قَدْ عَلِمَ صَلَاحَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ (النور ۴۸).

(۲) ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا لَيْسَ بِمُحْمَدٍ﴾ (الاسراء ۴۴).

شکاوی چاو به فرمیسکیان نابینیت، به لکو به چند به نده به کی کار پی سپر راوی فەرمانبری دم به زیکر و ته سبباحتگوزاری خوابان ده زانیت.

● خالی شه شه م:

نووری ئیمان "دنیا و قیامت" وهك دوو سفره ی راخراوی پر له جوړه کانی نيعمهت پيشان دهدات، که ئیماندار به دهستی ئیمان و ههسته ئاشکرا و په نهان و لایه نه ناسکه مه عنه وی و گیانی به کانی سوودیان لسی و هره گریت و لییان به هره مه مند ده پیت..

به لام له روانگه ی گو مپراښه وه، سوود و هر گرتنی زینده وهران له دوو سفره به نه و نده بچوک ده پیته وه که تنها له باز نه ی تام و چیر ه مادیه کانداه مینته وه. که دیاره نه مانه ش کۆتاییان پی دیت و نامینن. هم نه مانه شیان تامی نه و له زه تانه تال و لیل ده کات.

که چی نووری ئیمان باز نه ی نه و سوود و هر گرته نه و نده فراوان ده کات که دوره ی ئاسمان و زه وی، بگره دنیا و قیامت دهدات. به راده به كه که ئیماندار "خۆر" وهك چرایه كه ده بینیت و "مانگ" یش به پروناکیی خانووه که ی داده نیت و، هم دوانه سه باره ت به و ده بن به نيعمهت و، به دوو هاوړپی کار و هاوده می سه فهران داده نیت.

بی گومان باز نه ی نه و نيعمهتانه ی که به مرؤف به خشر اون گه لسی فراوانتره له بیر کردنه وه و بۆچوونی ئیمه. چونکه قورئانی پیروزی خاوه ئی عجاز ده فهر موی:

﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ (ابراهیم: ۳۳)..

ههروه ها ده فهر موی:

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ

بأمره﴾ (الحج: ۶۵).

قورئانی پېرۆز له م چه شنه ئايه تابه دا به په وانبېژي په پره ننگينه که ی خوئی
ناماژهی بۆ ئه م جوړه چاکه کاری په ده راسایانه کردووه، که له ئیمانوه
په یدا ده بن.

● خالی حوتهم:

ئیماندار به نووری ئیمان که ی ده زانیت که گه ورتیرین نېعمه ت له بووندا
"ناسینی خواپه". چونکه هیچ نېعمه تیکی تر له سه روویه وه نی په و،
سه رچاوه ی هه موو جوړه کانی تری نېعمه ته بی کو تاییه کان و چاکه کاری په
به رده وامه کان و چه شنه کانی به خششه بی سنووره کانی خواوه نده..

که واته به ئه ندازه ی گه ر دیله کانی جیهان پیویست ده کات "الحمد لله" له
سه ر ئه م نېعمه تانه ی ئیمان بکه ی ن. چونکه "أل" ی "ئیس تیغراق" ی "الحمد"
هه موو ئه و نېعمه تانه ده گریته وه که داخوازی سو پاس له سه ر کردن.

په کئی له و نېعمه تانه ئه وه په که خوا "ره حمان" ه. ئه مه ش ئه وه نده نېعمه تی
تیدایه به ئه ندازه ی ژماره ی هه موو ئه و شتانه ی که په یوه ندی یان به سۆز و
به زه یی هاتنه وه هه په به زینده وهراندا. چونکه مرقوف په یوه ندی به هه موو
زینده وهرانه وه هه په و، به سه روشتیش و ا به دیه ینراوه که به به خته وه ریی ئه وان
ئه م به خته وهر ده بی ت و، به ئازاریش یان ئازار ده چوژیت. که واته نېعمه تیك بۆ
یه ك که س، له راستیدا نېعمه ته بۆ هه موو خه لکی به گشتی..

په کئیکی تر له وانه ئه و نېعمه ته په که خوا "ره حیم" ه. ئه مه ش نېعمه تیکی
هینده فراوانه که به ئه ندازه ی ژماره ی ئه و منالانه ی وان له ژیر سایه ی
نېعمه تی سۆزی دایکانیاندا، نېعمه تی گرتووه ته خو و هه ر هه موویان
داخوازی سو پاس و ستایشن.

به لئی، هه ر که سیك دارای سه روشتیکی ساغ بی ت، گریانی منالی هه تیو
کاری تیده کات و ئازاری ده دات، هه ر ئه و که سه تامی ئه و میسه ره بانئ و

سۆزهش ده چیۆیت که دایکان له پرووی جگر گۆشه کانیاندا دهینوینن. ئەم تام و چیۆانهش نیعمه تیکی مهزنن و داخوازی شوکر و ستایشن..

یه کینکی تر له وانه ئەو نیعمه تهیه که خواوهند "حکیم" و اتا دانایه. ئەمهش نیعمه تیکی ئەوتۆیه که به ئەندازهی ژماره‌ی تاك تاك و جۆره کانی بوونی "دانایی" له ناو هه‌موو بوونه‌وه‌ران و تیکرپای گه‌ردووندا، داخوازی سوپاس و شوکرانه بڙیری یه. چونکه هه‌روهك "ده‌روونی مرۆف" نیعمه‌تی نووره "په‌حمانی یه‌کان" و "دل" یشی هی دره‌وشانه‌وه "په‌حیمی یه‌کان" ده‌چیۆن، "ژیری" یش به‌هه‌مان جۆر تامی لایه‌نه ناسکه کانی "دانایی" خواوهند ده‌چیۆیت.

که‌واته پر به‌دهم و دل و ده‌روون و ژیری، سوپاس بۆ خوای گه‌وره‌ی میهره‌بانی دانا.

هه‌روه‌ها سوپاسینکی ئەوه‌نده زۆر پیشکه‌شی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ین که زایه‌له‌که‌ی بۆشایی ئاسمان پر بکات، له‌سه‌ر نیعمه‌تی ئەوه‌ی که ئەو خوایه "حفیظ" و اتا: پارێزه‌ره. چونکه "به‌رده‌وامی نیعمه‌ت" گه‌لنی له‌خودی نیعمه‌ته‌که‌ مه‌زنزه و "مانه‌وه‌ی له‌زه‌ت" گه‌لنی له‌تام و له‌زه‌ت به‌له‌زه‌تزه و "مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی ناو به‌هه‌شت" یش نیعمه‌تی‌که‌ زۆر له‌به‌هه‌شت - خۆی - به‌رزتره.

جا نیعمه‌تی ئەوه‌ی که بزاین خواوه‌ند "پارێزه‌ره"، چه‌ندین نیعمه‌تی زۆر و زیاتری له‌هه‌موو جۆره‌ کانی نیعمه‌تی ناو بوونه‌وه‌ری له‌دوو تویدا یه.

هه‌ر به‌م چه‌شنه، بۆ خۆت ناوه‌ جوانه‌ کانی تری خوای گه‌وره‌ له‌گه‌ل ئەم ناوانه‌ی "الرحمن و الرحیم و الحکیم و الحفیظ" دا قیاس بکه، چونکه هه‌ریه‌ك له‌ناوه‌ کانی خوای گه‌وره‌ چه‌ندین نیعمه‌تی له‌ژماره‌به‌ده‌ریان تیدا یه، داخوازی سوپاسگوزاری به‌رده‌وامی بێ کۆتاین.

به کینکی تر لهو نیعمه‌تانه، نیعمه‌تی "ئیسلام" و "قورئانی پیروژ" ه که سه‌چاوه‌ی هه‌موو نیعمه‌ته ماددی و معنه‌وی به‌کانیان بۆ ته‌قاندینه‌وه. خۆ دیاره‌ ته‌مه‌ش داخوازی سوپاسگوزاری به‌کی نه‌براهه و هه‌میشه‌یه.

یه کینکی تر لهو نیعمه‌تانه "حه‌زهرتی محمه‌ده" ﷺ که ده‌بئی شوکرانه و سوپاسگوزاری به‌کی بئی کۆتایی پیشکه‌ش به‌خوای گه‌وره‌ بکه‌مین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌م پیغه‌مبه‌ره ئازیزه‌ی ﷺ بۆ ناردین. چونکه‌ ته‌نها ئه‌و بوو به‌هۆی ده‌ستکه‌وتنی نیعمه‌تی ئیمان و، کردنه‌وه‌ی ده‌رگای گه‌نجینه‌کانی هه‌موو نیعمه‌ته‌کانی تر..

که‌واته ئه‌م پیغه‌مبه‌ره ﷺ نیعمه‌تیکه‌ گشت مرؤ‌قایه‌تی قه‌رزاری سوپاس و ستایشی هه‌تاهه‌تایی ئه‌ون.

● خالی هه‌شتم:

سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خواوه‌نده‌ی که:

ئه‌م کتیبه‌ گه‌وره‌یه‌ی "گه‌ردوون" و "قورئانی پیروژ" ی - که روونکه‌ره‌وه‌ی کتیبی گه‌ردوونه - به‌چه‌شنی خستوه‌ته‌ پیش‌چاو که به‌ ده‌رخستن و پیشاندانی وه‌سفه‌کانی جوانی و که‌ماتی ئه‌و، سوپاس و ستایشی خۆیانی پیشکه‌ش ده‌که‌ن.

ئه‌م کتیبه‌ی "گه‌ردوون" به‌هه‌موو باب و فه‌سله‌کانی و، به‌گشت لاپه‌ره‌کانی و، ئه‌و و اتایانه‌ی له‌توئی دێر و وشه‌ و پسته‌کانیدان، هه‌ریه‌که‌یان به‌گوێره‌ی خۆیان و، هه‌ر له‌بچوو‌کترین تا گه‌وره‌ترین نه‌خشونیگار که‌ له‌ ناریاندایه - تیکرا - سوپاسی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن و، به‌ده‌رخستن و پیشاندانی وه‌سفه‌کانی شکۆمه‌ندیی خواوه‌نده‌ گۆیا و تاک و ته‌نیا و سه‌مه‌ده‌که‌یان، ته‌سبیحاتی خۆیانی پیشکه‌ش ده‌که‌ن..

ہممو پیتیکیشی، به پیشاندانی نووری وه سفه کانی جوانیی نووسره
 "په حمان و په حیمه که یان" ستایشی ده که ن..

هرچی نوخته و نه خشی ناو گهر دوونیش ههن، چهند ئاوینه یه کن تیشکی
 ناوه کانی ئه و که سه ده دهنه وه و دهری ده خهن که خواوه نی ناوه جوانه کانه،
 که خواوه ندی شکۆمه ندی بی هاوتا و بی هاوبه شه.

● خالی توهم:

الحمد - من الله بالله على الله - لله، بعدد ضرب الكائنات من أول الدنيا
 إلى آخر الخلق، في عاشر دقائق الأزمنة، من الأزل إلى الأبد.

الحمد لله على نعمة القرآن والإيمان عليّ وعلى إخواني بعدد ضرب
 ذرات وجودي في عاشر دقائق عمري في الدنيا وبقائي في الآخرة.

﴿سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم﴾.

﴿الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله لقد جاءت

رسل ربنا بالحق﴾.

اللهم صل على سيدنا محمد بعدد حسنات أمته، وعلى آله وصحبه
 وسلم. آمين. والحمد لله رب العالمين.

مەسنەۋى نوورى

پاشكۆى پەيامى "حَبَّة":

تۆى مرۆف ملوانكەى ھەموو نىعمەتە كانىت!

بزانه كه:

تۆ له "نەبوون" ھوھ ھىتراوېتە "بوون" .. پاشان بەدېھىنەرە كەت لە نزمترین پلە كانى "بوون" ھوھ بەرزى كردووېتە ھوھ تا بە چاكە و نىعمەتى خۆى گەبانددووېتە وېنە و شىۋەى "مرۆفلى مۇسلمان" ..

جا ھەموو يە كىك لەو مەنزىگە زۆر و زەبەندانەى كە دە كەونە نىوان سەرەتەى ھەنگاوانتە ھەتا ئىستات، ھەموو يان نىعمەتى خواوھەندن بە سەر تەوھ و، لە ھەموو يە كىكى ئەو نىعمەتانەدا "بەر" و "رەنگ" يكت گرتووه، ئىتر ھەك ملوانكە و ھىشوبەكت لى ھاتووه كە بە دەنك و دانەى نىعمەتە كان ھۆنراپنەوھ و، ھەر لە تەوقى سەر تەوھ ھەتا پەنجە كانى پىت و پىنەى گوئە گەنمىكى رىكخراو دەنوئىت، دەلىنى پىرستىكىت بۆ گشت چىنە كانى نىعمەتە كانى خواى گەورە.

جا لە بەر ئەوھى لە لای ھەموو ژىرى يە كان ئەو پىرپارە چەسپاۋە كە:

"بوون" داخوازى بوونى ھۆكارىك دەپىت بىھىنەتە بوون، بە پىچەوانەى "نەبوون" ھوھ .. ئەوا لە ھەموو يە كىكى مەنزىلە كانى پەيدا بوونت – ھەر لە گەردىلە ھوھ ھەتا عەدەم – بەرپىر سيارىت و، پىر سيارىشت لە بارە ھوھ دە كرپت كە:

ئایا چۆن بهم نېعمه ته گه‌یشتیت و، به‌چی شایسته‌یی ئه‌وت به ده‌ست هینا؟
هه‌روه‌ها لیت ده‌پر سریت که:

"ئایا شوکرانه‌ت له‌سه‌ر پېشکه‌ش کرد؟"

خۆ دياره که سېک که خاوه‌نی تۆز قالیک ژیری ییت، هه‌رگیز سه‌باره‌ت
به به‌ردیک ناپرسیت: بۆچی نه‌بوو به دره‌ختیک و، له‌باره‌ی دره‌ختیکیشه‌وه
ناپرسیت که: بۆچی نه‌بوو به مروڤیک؟!

ده‌سا ئه‌ی سه‌عیدی هه‌ژاری له‌خۆبایی!

تۆ "خالیک" ییت له‌ناوه‌ندی زنجیره‌ی بوونه‌وه‌رانا. که‌واته به‌ئهندازه‌ی
ژماره‌ی پله‌کانت، هه‌ر له‌پله‌کانی خوار خۆته‌وه تا ده‌گاته "نه‌بوون" ی
ته‌واوه‌تی، نېعمه‌تت پێ دراوه‌ و، له‌شوکرانه‌ی هه‌موویان به‌رپرست..

به‌لام پله‌کانی سه‌رووی خۆت، نه‌تۆ و نه‌هیچ که‌سێک مافی ئه‌وه‌ی نی‌یه
که‌ به‌رسیت: (بۆچی نه‌گه‌یشتووینته‌ پله‌یه‌کی به‌رزتر له‌وه‌ی تیا‌یدا‌یت)؟ به
چه‌شنی "گه‌ردیله" که‌ مافی ئه‌وه‌ی نی‌یه‌ بلیت: (ئای.. بۆچی نه‌بووم به
خۆر!) به‌وینه‌ی "هه‌نگ" یش که‌ بۆی نی‌یه‌ به‌به‌دیهینه‌ری خۆی بلیت:
(بۆچی له‌شیه‌ی دار خورما‌یه‌کی به‌ر‌داردا به‌دیت نه‌هینام)؟!

چونکه‌ پله‌کانی خواره‌وه‌ی خۆت بریتین له‌: "وقوعات". واته‌ چه‌ند
پله‌یه‌کی واقیعین و دارای "بوون" ن..

به‌لام هه‌رچی ئه‌و پلانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی خۆتن "عه‌ده‌مات" ن، واته‌: چه‌ند
شتیکێ "نه‌بوو" ی وه‌هان که‌ هه‌رچه‌نده‌ش گریمانی به‌ده‌سته‌ینانی "بوون" یان
بۆ دابنریت، به‌لام له‌راستیدا له‌چه‌شنی شتانی "مومته‌نیع" ن، که‌ "بوون" یان
پێ نابه‌خشریت!

هيمای يه كهه له مهقامی يه كهمی

مه كووبی بیست و چوارهه:

به دیهینهری مهزن هه موو به دیهینهراویکی کردوو به غوونه له سهر توانستی خوئی

له باسه کانی کوژی و تهی بیست و شه شه مدها و تمان:

وه ستایه کی پیشه سازی کارامه، بو ئه وهی لیهاتن و کارامهیی خوئی له
"پیشه" کهیدا بخته پروو، مرؤفیکی کریکاری هه ژار به کریه کی گونجاو
ده گریت، تا کو وهك غوونه (مؤدیله) یك بیخاته کار و ههلی بسورینیت و،
به رگیکی قه شهنگی نایابی له جوانترین ئارایشته و رازاوهیی پی له بهر
بکات..

بو ئه مه مه بهسته، تاویك بهر گه کهی به درژی به بهر ده پریته و، تاویکی تر
مه سستی تیذه بات؛ کورتهی ده کاته وه و، هه ندی جاریش بهو بهر گه وه
دایده نیشینیت و هه ندی جاری تر ههلی ده ستینیته سه رین.. بهم جوژه له
چه ندین شیوه و بارو دوخی جیا جیادا بهو بهر گانه وه ههلی ده سوورینیت..

جا ئایا ئه مه که سه هه ژاره ی که بهر امبه ر کریه که ئه مه کارانه ی پی ئه بجام
ده دریت، مافی ئه وه ی هه به به وه ستا پیشه سازه که بلیت:

بوچی تاویك دامده نیشینیت و، تاویکی تر هه لمده سینیت و، حه وانه وه مه
لئ تیکده دهیت؟ دیاره نه خیر.

خواوه ندى دروستكهر و به ديهينه رى مه زنىش - والله المثل الأعلى - به هه مان جزره . چونكه ماهيه تى هه موو به كيك له جزره كانى بوونه وهرانى وهك پئوره و نموونه يهك به دى هيناوه و ، ئنجا بهر گيكي به به رى هه موو يه كيكيان برپوه كه به ههسته وهره كان ئه و بهر گه رازاندوو ته وه و ، به قه له مى قه زاء و قه ده رى خۆى چه ندين نه خشونى گارى تيدا كيشاوه و ، دره و شانوه وى ناوه جوانه كانى خۆيشى تيدا دره خستوه ..

هه موو ئه وان ههش به مه به ستى پيشانندان و خستنه پرووى "كه مالى سنعه تى خۆى" له رپى نه خشونى گارى ناوه جوانه كانيه وه . جگه له وهى كه ئه و خواوه ننده ، كه مال و له زهت و بههره يهك ، به هه موو به كيكى ئه و بوونه وهرانه ده به خشيت و ، ئه مانه شيان بۆ ده كات به كرئ و پادا هشتى شياو به رامبه ر ئه بنجامدانى ئه و ئه ر كانه ئى ته ستۆيان .

جا تايا ههچ كاميكى ئه و بوونه وهرانه مافى ئه وهى هه يه به و به ديهينه رى خۆى (كه خواوه نى هه موو مولكيكه و بۆى هه يه هه ر چۆنيكى ده وئيت له مولكى خۆيدا ره فتار بكات) بليت :

"تۆ ماندووم ده كه يت و هه وان وه م ده شيونيت ؟"
نه خير .. نه خير !

بوونه وهران - به ههچ جزريك - بۆيان نى به له به رامبه ر خواوه ندى "واجب الوجود" وه داواى ههچ مافيك بكه ن . بهلكو ده بى ئه وان به رامبه ر به مافى "به خشينى پله كانى بوون" كه ئه و خواوه ننده پيى به خشيون ، هه ميشه له شوكرانه و سوپاسگوزارى به رده و امدا بن ..

چونكه هه موو پله كانى "بوون" كه به بوونه وهر به خشراون ، برتئين له "وقوعات" و پيوستيان به هۆكارىك ده بيت كه بوونيان پيى بهه خشيت . به لام ئه و پلانه ئى "بوون" كه به بوونه وهران نه به خشراون "ئيمكانات" ن . خۆ

ئىمكاناتىش برىتىن لە "نەبوون" و، ھىندە زۇرن كۆتاييان پى نايەت. ئىنجا
 ەدەمىش پىويستى بە ھۆكارىك نى بە ھەتا بىكات بە ەدەم، شتى بى
 كۆتايىش بە ھەمان جۆرە.

بۇ نمونە:

"كانزاكان" مافى ئەو ەيان نى بە سكالادە رىپرن و بلىن: بۇچى نە كراين بە
 رپووەك؟ بەلكو مافى ئەو تەنھا لەو ەدايە سوپاسى بەدیھینەرى مەزنى بكات
 لەسەر ئەو ەى كرددو ەتى بە كانزاو، نىعمەتى "بوون" ى پى بەخشيوە..

ھەر ەھا "رپووەك" مافى سكالانى نى بە و، ناتوانىت بلىت: بۇچى نە بووم
 بە زىندە ەرىكى ەك ئازەل؟ بەلكو مافى ئەو برىتى بە لەو ەى كە شوكرانەى
 ئەو خواو ەندە بكات كە "بوون" و "زىان" ى پىكەو ە پى بەخشيوە..

ھەر ەھا "ئازەل" مافى سكالانى نى بە و، نابى بلىت: بۇچى نە كرام بە
 مرؤف؟ بەلكو مافى ئەو لەو ەدايە كە شوكرانە پىشكەشى خواى گەورە
 بكات لەسەر پىبەخشىنى نىعمەتى "بوون" و "زىان" و "گيان"، ئەو گيانەى
 كە گەو ەرىكى ەمىشەيە.

ھەر بەم پىورە بۇ خۆت ەموو شتىكى تر پىو ە لىكى بدەرەو ە.
 ئىنجا تۆيش ئەى مرؤفى سكالاکەرا بىر بکەرەو ە.. تۆ لە "ەدەم" دا
 نەماو ەت، بەلكو نىعمەتى "بوون" ت لەبەر كراو ە تامى "زىان" ىشت پى
 چىژراو ە. تەننەت نە كراو ەت بە بوونەو ەرىكى پى گيان، ياخود زىندەو ەرىكى
 ەك ئازەل! بەلكو بە "مرؤف" دروست كراو ەت و بە نىعمەتى "ئايىنى
 ئىسلام" بەختەو ەر بوو ەت و، لە تەنگ و تارىكىى گومرايىدا نەماو ەتەو ە،
 سەربارى ەموو ئەمانەش بە ەرەمەندى نىعمەتە كانى: لەشساغى و.. بى
 و ەبى و.. ەتد... كراو ەت.

ئەى ئەو كەسەى نوقمى ناشكورى بوو ە!

تایا دوای ئەم هەموو نێعمەتە، هێشتا پێت وایە کە مافت بە سەر خواى
گەر وەرە هەبێ؟

خۆ تۆ شوکرانەى نێعمەتە خاویڤن و بێگەرە کانی "پلە کانی بوون" ت تا
ئێستا پێشکەش نە کردوو کە خواوەند پێی بە خشیویت..

ئەو تا دەچیت سکاڵای لە دەست دە کەیت، لە سەر ئەوێ چەند
نێعمەتێکی پێ نە داویت لەوانەى کە لە جۆرە کانی "ئیمکانات" ن، لە
راستیدا هەموویان "عەدەم" ن، و توانات بە سەریاندا ناشکیت و، شایانیشیان
نییت.. بەم چەشنە، تا دەتوانیت لە هەناسە پر کێ و هەلپەى نارەوادایت بە
دوایاندا و، ناشکوریى نێعمەتە کانیش دە کەیت!

تایا گەر پیاویک تا سەر لوتکەى منارەیه کى بەرز پلە پلە سەر بخریت و، لە
هەموو پلەیه کیشدا دیاری یە کى بە نرخی پێشکەش بکریت هەتا دە گاتە
بەرزترین شوێنى لوتکەى منارە کە.. تایا مافی ئەوێ هەبێ سوپاسی خواوەنى
ئەو دیاری و نێعمەتە نە کات و، هێشتا بە دەم خەم و پەژارەو بەلێت:

بۆچی توانای سەر کەوتنم پێ نە درا تا کۆ لەمەش بەرزتر سەر بکەوم؟!
تایا گەر پەفتاری ئاوا بنوینیت چەندە کارە کەى نارەوا دەبێت و، خۆى
دەهاوێتە کەندەلانى "ناشکوریى نێعمەت" و، چەندەش خۆى گەرفتاری
گومراییە کى بیزلینکراو دە کات!

ئەمە دەر نجامینکە تەنانەت کە سانی گیلێش پەبى پێ دە بەن.

ئەى هەلپە کارى بێ قەناعەت!

ئەى هەلە خەر جى دەست پێو نە گرا!

ئەى مرۆڤى بێ ئاگای بە ناحەق سکاڵاکرا!

بەو پەرى دنیاییهو بەزانه کە:

"قەناعەت" شوکرانەىە کى سوودبەخەش و بەپیتە و، بە پێچەوانەشەو
 "هەلپە کارى" کافرى و ناشکورىیە کى زیانبەخەشە..

هەر وەها بزانه کە "دەستپنۆه گرتن" رێزنانە لە نىعمەت و، کارىکى
 بەسوود و جوانە. بەلام "ئىسراف و هەلەخەر جى" بێ رێزىیە و، پێ نەزانىنى
 نىعمەتە و، زیاندەر و بێ کەلک و ناشىرینە.

جا ئەگەر تۆ مرۆڤىکى ژىریت، ئەوا فەرموو خۆت لەسەر قەناعەت
 رابھێنە و، هەوڵ بدە بگەیتە پلەى "رەزامەندى".

خۆ ئەگەر ئەو هەشت لە توانادا نەبوو، ئەوا بێت: "يا صبور!"
 ئنجا کالای ئارامگرتن بە بەرت بېرە و، بەو مافەى خوای گەرە پێى
 داویت رازى بە و، هەر گىز توخنى سکالامە کەو و، باش بېر بکەرەو و،
 بزانه کە تۆ "لە دەست کنى" و "لە لای کنى" سکالامە کەیت!
 کەواتە هەتا دەتوانیت لایەنى بێدەنگى بگرە.

خۆ ئەگەر لە گەل ئەمەشدا هەر ناچارى سکالامە بویت، ئەوا تەنها
 سکالامە "دەر وون"ى خۆت بۆ لای خوای گەرە بێ! دنیابە هەموو
 کەمو کوورىیە کە هەر لەو "دەر وون"ەو یە!

* * *

یاسای دادگەری خواوەند داخوازی "دەستپۆھ گرتن" ە

دەسا ئە ی مرۆفی ھەلە خەرجی ستمکار و چەپەل! باش بزانه کە "دەستپۆھ گرتن" و "خاوینی" و "دادگەری" چەند یاسایە کە خوایی ئەوتۆن کە لە سەرانسەری گەردووندا دەست بە کارن و، چەند دەستوورینکی و ھاشن کە سەرجمی بوونە وەران لە دەوری کۆبوونەتەو و، جگە لە تۆی بەدبەخت هیچ شتیک نی یە ملکە چ نەبیت بۆ ئەو یاسا و دەستوورانە. خۆ تۆیش بەم جیابوونەو ھیەت لە بوونە وەران لەو ھادا کە بەپێی ئەو یاسا ھەمەلایەنگرانە دەپۆن، خۆت گرفتاری بیز و نەفرەت و رقی ئەو بوونە وەرانە دە کەیت و شایانی ئەو دەرەنجامە شیت..

ئایا پشت بە چی دەبەستیت و ا رقی سەرجمی بوونە وەران لە دزی خۆت دەور و ژینیت کاتێ کە تاوانی ستم و ھەلە خەرجی ئەنجام دەدەیت و، گوێ بە ھاوسەنگی و پا کو خاوینی نادەیت؟

بەلێ، ئەو دانستە گشتی یە ی کە بەسەر گەردووندا زالە و، لە دەرەوشانەو ی ناوی (العدل) ی خوای گەورەو ھە سەرچاوە ی گرتووە، لە راستیدا ھاوسەنگی ھەموو شتان بەرپۆھ دەبات و، داوای ھێنانەدیی (دادپەرەری) لە مرۆف دە کات.

بەلێ، ھەر وە ک "ئیسراف" لە هیچ شتیکدا نی یە، بە ھەمان جۆر "ستەمی راستەقینە" ش لە هیچ شتیکدا و "تەرازووبازی" ش ھەر گیز لە تەرازووی گەردووندا نی یە. لەمەو ھە بزانه کە حەقیقەت و دەستوورە کانی قورئان وە ک: (دادگەری و، دەستپۆھ گرتن و، خاوینی) چەندە بە ناخی ژبانی کۆمەلایە تیدا پۆچوون و، دارای دامەزرایی و پەسەنایە تین.

به "دهست پیوه گرتن" و "بهره کت" ده ژیم

پرسیار:

ته هلی دنیا ده پرسن و پیم ده لئین:

به چی ده ژیت؟ چۆن به بنی کار و که سابهت گوزهرانت بۆ
هه لده سوورپیت؟ ئیمه له ولاته که ماندا جیی ئهو ته مبه لانه ناکه پنه وه که پالیان
لئى داوه ته وه و له سهر حسابی رهنج و کۆششی که سانی تر ده ژین؟!
وه لام:

من به "دهست پیوه گرتن" و "بهره کت" ده ژیم و، جگه له خوای
پۆزیده رم منتهی هیچ که سینک هه لئا گرم و، بریاریشم داوه له درێژایی ژیاغدا
منتهی کس هه لئه گرم.

به لئى، ئهو که سه ی که به سه د "پاره" به لکو به چل پاره^(۱) بژی، هه رگیز
نایه ویت خۆی بخاته ژێر منتهی که سانی تره وه!

هیچ کاتیک چه زم له ده ر خستنی ئهم مه سه له یه نه کردووه و
ئاره زوو مه ندی لیدوانی نه بووم، نه بادا و اهه ست بکریت که له خۆم بایی
بوو بیتم و دارای خۆ په رستی م. چونکه زۆرم پین ناخۆشه بیدر کینم و له سه ر
"دل" م گه لئى قورسه باسی بکه م. به لام له بهر ئه وه ی ته هلی دنیا گو مان و
دوودلی له ده روو نیاندا دروست ده بیت کاتنی ئهم په رسیاره م ئاراسته ده که ن،
ئهو ناچارم که بلینم:

(۱) چل "پاره" ده کاته به ک "قورش" ده قورشیش ده کاته به ک له ره ی تورکی! (وه رگیز)

- دهستوری سهرانسهری ژیانم بریتی به له: وهرنه گرتنی هیچ شتیك له كهسانی تر، ههر له منالیمهوه هیچ شتیكم له خهلكی - تهنانهت زه کاتی مالیشیان - وهرنه گرتوه.

پاشان مووچه وهرنه گرتن و دهست نام به پرووی مانگانهی حکومهتهوه، جگه لهوهی که دهولت بۆ ماوهی دوو سال بۆی پریبومهوه و هاوړئیانم گهلئ پروویان لئ نام بۆ وهر گرتنی، کاتی ئەندامی "دار الحکمة الاسلامیة" بووم.. ههروهها ملنه داتم بۆ هه لگرتنی منتهی خهلكی له هیچ پیداو یستی به کی ژیان و گوزهرانمدا..

هموو ئەمانه، ئەو دهستورهی ژیانم پروون ده که نهوه. خهلكی شاره کم و ئەوانهش که له شاره کانی تر دا له نزیکهوه دهمناسن، به باشی ئاگاداری ئەم لایهنه ی ژیانم.

له ماوهی ئەم پینج ساله ی رهه نده بیمدا زۆر کهس له هاوړئیان به چه ندین ههوتی جوړاو جوړ ویستیان دیاری به کانیان لئ وهر بگرم، به لام دهستم به پرووی گشت ههوله کانیانهوه نا.

جا ئە گهر لیره دا پرسیار بکریت و بوتری: کهواته به چی ده ژییته؟ ده لیم: به "به ره کهت" و "پزلینانی خوابی" ده ژیم! چونکه ههر چه نده دهروونی به دخوازم شایانی هه موو سوو کایه تی و نزمایه تی به که، که چی له مه سه له ی "پنی به خشین پزوی" دا هه میسه به ره که تم ده ستگیر ده ییت، که پزلینانیکی خوا بیسه و، وهك که رامه تیکی خزمه تگوزاری قورئانی پیروز به خزمه تگوزاره که ده به خشریت.

جا بۆ ئەوهی شوکرانه بژیری معهنهوی به رامهر بهو نیعمه تانه ی خواوه ند ده ربیرم که به هۆیانه وه پزوی لئ ناوم و.. بۆ مه بهستی جئ به جئ کردنی فرمانی ئایه تی: ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الضحی: ۱۱) وا چه ند غوونه بهك

لهو بهره کت و رېزلیتانه خویایانه باس ده کهم، هر چه ندهش دترسم ئەم شوکرانه معنوی به شتیکی له "رپا" و "غرور" تیکه ل بیټ و ئەو بهره کته خاویڼ و پهروه دگارییانه پووجه ل بکاتهوه و بیانسپرتیهوه. چونکه دهرخستنی بهره کته تی شاروه به شیوه یه ک شانازی پتوه کردن بگه یه نیټ، ده بیټ به هزی برین و نه مانی! به لأم چی بکه م؟ ناچارم باسی بکه م:

یه کهم: ئەم شەش مانگه ی رابوردوو، سی و شەش کولیره سه روزیادم بوون که له یه ک "کیلە Kile"^(۱) گه نم دروست کرابوون. تائینتاش لهو نانه ماوه و، نازاتم که ی تهواو ده بیټ؟^(۲)

دووهمه میان: له م مانگه پیروژه ی رهمه زاندا، تهنه له دوو مالهوه خواردم بۆ هات. که چی ههردوو کیان نهخوشیان خستم! له مهوه تیگه یستم که خوارده مهنی کهسانی تر له من قهده غه یه! ئنجا یه ک "هۆقه"^(۳) برنج و سی دانه کولیره سه روزیادی پوژه کانی تری رهمه زاتم بوو. هاورپنی راستگۆ "عبداللأ چاوش" ی^(۴) خاوه نی ئەو ماله موباره که ی که خواردم تیندا بۆ ئاماده ده کهن، شایه ته له سه ر ئەمه. تهنانه ت برنج که تا پازده پوژی دوا ی رهمه زانیش به شی کردم!

(۱) کیله Kile: یه که یه کی پتوانه ی گه نه و یه کسانه به (چل لیتر گه م). (وه رگیپ)

(۲) یه ک سالی ره بقی خایاند. (دانهر)

(۳) یه ک هۆقه ی ئەموی ده کاته (۱۲۸۲ گرام). پروانه فره هنگی تورکیسی: (Yeni

Lugat). (وه رگیپ)

(۴) "عبداللأ چاوش" یه که م پوسته چیی په یامه کانی نوره، ره شنووسی په یامه کانی نووری له ماموستا نووری وه رده گرت و دوور له چاودیرنی کار به دهستان به درێژیایی شهو له ناو دۆل و چیاکاندا له م گوندهوه بۆ ئەو گوند ده رۆپشت تا کو به دهستی شه هید "حافظ عه لی" ی ده گه یاندن. پاشان پاکتووسه کانی لی و هه رده گرتن و به هه مان شیوه و له هه مان رینگاهوه ده یگه یاندنمه وه دهستی ماموستا نووری! سالی ۱۹۶۰ ز له ته مهنی شهست و پینج سالیدا کۆچی دوا یی کرد، خوا لیی خۆش بیټ. (وه رگیپ)

سێ هه‌میان: خۆم و میوانه به‌رپێزه کانم ماوه‌ی سێ مانگی ره‌به‌ق له‌سه‌ر چیا که یه‌ک ئۆقیه "که‌ره" به‌شی کردین، هه‌ر چه‌نده‌ش رۆژانه به‌ نانه‌وه لێمان ده‌خوارد! تا جارێکیان میوانیکی موباره‌ کم له‌ لا بوو که ناوی "سوله‌یمان"ه، له‌و دهمه‌شدا نانه‌ که‌مان له‌وه‌ دا‌بوو ته‌واو بییت و رۆژیش چوار شه‌مه‌ بوو..

پێم وت: برۆ بۆ ئاوا‌یی نان به‌ینه، چونکه‌ ماوه‌ی دوو سه‌عات پێ له‌م لا و له‌و لاماندا که‌سی لێ نی‌یه‌ نانی لێ بک‌رین.

وتی: ده‌مه‌وێ ئهم شه‌وی جومه‌ پیرۆزه‌ی داها‌توو له‌سه‌ر ئهم چیا‌یه له‌ گه‌ل تۆدا بمینمه‌وه، تا‌کو له‌ پارانه‌وه و نزا‌کاندا هاوبه‌ش و هاو‌پازت بم. وتم: که‌واته‌ باشه، پشت به‌ خوا بمینره‌وه.

پاشان پێکه‌وه بۆ سه‌ر لووتکه‌ی چیا که سه‌ر که‌وتین، هه‌ر چه‌نده‌ش هه‌یج داخوازی و پێویستی به‌ک نه‌بوو بۆ سه‌ر که‌وتنمان. له‌ گه‌ل خۆشماندا هه‌ندیک ئاومان له‌ گه‌ل که‌می‌ک شه‌کر و چادا برد. پێم وت: برام! چیا‌یه کمان بۆ لێنین.

ئه‌ویش ده‌ستی به‌ لێنانی چا کرد و، منیش له‌ ژێر دره‌ختیکی قه‌تراندا دانیشتم و به‌ تێرمانه‌وه سه‌یری شیویکی قوولم ده‌کرد و به‌ خه‌مه‌وه بیرم ده‌کرده‌وه و، له‌به‌ر خۆمه‌وه به‌ خۆم ده‌وت: له‌ته‌ نانیکی که‌روایی کۆن نه‌بێ هه‌یجی ترمان له‌ لانی‌یه و، له‌وانه‌شه هه‌ر ته‌نها به‌شی ئهم تێواره‌یه‌ی هه‌ردوو کمان بکات. ئه‌ی ئایا بۆ دوو رۆژه‌ که‌ی تر چی بکه‌م؟ چی به‌م پیاوه‌ دلپاک و ده‌روون خا‌وینه بلێم!

له‌م کاته‌دا که‌ من نوقمی ئهم ته‌ندیشه‌یه بووبوم، وه‌ک بلێی سه‌رم بۆ‌لای دره‌خته‌ که‌ وه‌ر چه‌ر خه‌یترت ئاوا هه‌ستم ده‌کرد. منیش که‌ ئاو‌رم بۆ‌لای دره‌خته‌ که‌ دایه‌وه، کولێره‌یه‌کی گه‌وره‌م له‌ ناو‌لق و په‌له‌کانی دره‌خته‌ قه‌ترانه‌ که‌دا بینی که‌ بۆ ئیمه‌ی ده‌روانی! یه‌ کسه‌ر وتم:

سوله‌یمان! مژده بین، و اخوای گه‌وره رۆزی‌یه کی پین به‌خشیین!
 پاشان نانه که‌مان له‌سه‌ر دره‌خته که داگرت و به جوانی پشک‌نیمان تا‌کو
 بزاینن ئایا شوینه‌واری ئازهل و بالتنده‌ی له‌سه‌ر هه‌یه؟ که سه‌رنج‌مان دا هه‌ج
 شوینه‌واریکی ئازهل‌مان پیوه نه‌بینی. سه‌ره‌پای ته‌وش که ماوه‌ی سی رۆژ
 ده‌بوو هه‌ج که‌سیک به‌و چیا‌به‌دا سه‌رنه‌که‌وتبوو. ئیتر ته‌و کولیره‌یه به‌شی دوو
 رۆژی کردین. ئنجا هه‌ر که نانه که‌مان له‌وه‌دا بوو ته‌واو بیست، ته‌و مرۆفه
 راست‌گۆیه که ناوی "سوله‌یمان"ه^(۱) هاو‌رپی‌یه‌کی راستی ماوه‌ی چوار سالم
 بوو، سه‌ر که‌وته سه‌ر چیا که بۆ لامان و، نانی له‌گه‌ل خۆیدا بۆ هیناین.
 چواره‌میان: ته‌م چا‌که‌ته‌ی به‌رم جه‌وت سال له‌مه‌و پینش به‌ کۆنی ک‌رپومه‌!
 ئنجا چوار لیره و نیویش به‌شی خه‌رجی و مه‌سه‌ره‌فی پۆشاک و پینلاو و
 گۆره‌ویی پینچ سالی پ‌ابوردوی کردم!
 به‌م جۆره، به‌ره‌کت و.. ده‌ست پیوه‌گرتن و.. میه‌ره‌بان‌یی خواوه‌ند..
 سه‌روز یادم بوون.

گه‌لی نمونه‌ی تری وه‌ک ته‌مانه‌ هه‌ن، چونکه به‌ره‌کتی خوا‌یی لایه‌نی
 زۆری هه‌یه. خه‌لکی ته‌م گونده له‌گه‌لی نمونه‌ی به‌ره‌کت ئاگادارن.
 به‌لام وریا بن! وا گومان نه‌به‌ن که من ته‌م نمونانه بۆ شانازی کردن
 ده‌هینم. نه‌خیر.. من ناچار ک‌رام باسیان بکه‌م. هه‌روه‌ها ته‌وه‌شتان به‌ دلدا
 نه‌یه‌ت که ته‌مانه‌ چه‌ند نمونه‌یه‌ک بن به‌لگه‌ی سه‌لاحه‌ت و پیاو‌چاکیی من بن.
 نه‌خیر، ته‌و به‌ره‌که‌تانه چا‌که‌کاریی خوا‌ی گه‌وره‌ن به‌رامبه‌ر میوانه
 دل‌سۆزه‌کانم.. یاخود ریزلینانیکی خوا‌یین بۆ خزمه‌تگوزارانی قورئان.. یان

(۱) ته‌مه‌یان سوله‌یمان‌یکی تره و به "سوله‌یمان کاروانچی" به‌ناو‌بانگه و، له‌پیشه‌نگی
 کاروانی خزمه‌تگوزارانی ئیمان و نمونه‌ی به‌رجه‌سته‌ی راستی و وه‌فا و ئیخلاص بووه.
 سالی ۱۹۶۵ز کۆچی دوا‌یی کردوه. خوا‌لیی خۆش بیست. (وه‌رگێز)

چەند سوود و دەستکەوتییکی پیرۆزی دەست پێوە گرتن.. یان رۆزی ئەو چوار پشیلەین کە لێرەدا لە گەلمدان و لیم جیا نابنەو و هەمیشە لە مەرەپە کانیاندا "یارحیم.. یارحیم.. یارحیم" دەکەن. کەواتە رۆزی ئەوانە لە شیوەی بەرە کەتدا بۆیان دیت و، منیش لە لایەنی خۆمەوە سوودی لێ وەرەگرم.

بەلێ، ئەگەر گوێ لە مەرەپە خەمناکی پشیلەکان رابگریت بە جوانی هەست دەکەیت کە زیکری: "یارحیم.. یارحیم.. یارحیم" دەکەن!
بە بۆنەی باسی پشیلەو، مریشکیشم هاتەو یاد..

مریشکینکم هەبوو، جار جار نەبێ، دەنالەم زستانەدا هەرچی رۆژە هیلکەیه کی لە گەنجینهی میهرەبانی خوای گەرۆهە بۆ دەهینام! تەنانەت رۆژنیکیان دوو هیلکە ی دانا! منیش گەلێ سەرم سوورما و لە هاوڕێ خۆشەویستە کاتم پرسى: ئایا لە زستاندا شتی وا پروو دەدات؟ وتیان: ئەوانەیه ئەمە چاکەیه کی خوایی بێت.

هەر ئەم مریشکە، هاوین جووجەلەیه کی هەبوو، ئەم جووجەلەیه سەرەتای مانگی رەمەزان دەستی بە هیلکە دانان کرد و تا چل رۆزیش لە سەری بەر دەوام بوو. ئیتر چ من و چ ئەو برایانەم خزمەتیان دەکردم، گومانمان لەو هەدا نەما کە هیلکە دانانی ئەم جووجەلە بچوو کە لەم زستان و مانگی رەمەزانەدا جگە لە رێزلینانیکی خوایی هیچی تر نییە. پاشان هەر ئەو نەدی دایکە کە لە هیلکە چوو، ئەم جووجەلەیه دەستی بە هیلکە دانان کردەو و، سوپاس بۆ خوا، هیلکە ی لێ نەبریم!

سه عیادی نوورسی کئییه؟

• گهورهترین کهسایهتی کوردی نهم سهردهمه و، مهزترین زانایه که له دواى (مهولانا خالیدى نهقشبهندی) لهناو نهتهوهی کورددا هاتووته دنیاوه.

• له گوندی (نوورس)ی سهر به پاریزگای (بهدلیس)ی کوردستانی ژیر دهستهلاتی عوسمانی له دایک بووه و، له نیوان ساله کانی (۱۸۷۶- ۱۹۶۰ز)دا ژیاوه.

• تنها کهسایهتی نهو رۆزگاره بووه که هموو زهبر و زهنگیکی رژی می مستهفا کهمال و، دام و دهزگا چهوسینهره کانی و، سی و پینج سالی بهندی و زیندانی تاکه کهسی و نهفی و دهست بهسهری و، دهیان دادگای تو قینهر نهیانوانیوه چۆکی پی دابدهن و له خهباتی رهواى خوی کۆلی پی بدهن. تهنانهت نهو توانیویهتی سهر کهوتیشیان به سهردا به دهست بهینیت.

• زیاتر له سهه و سی کتیب و پهیامی پینشکهشی هموو گهلان و نهتهوه کانی سهر رووی زهوی کردووه و، به زۆربهی زمانه زیندووه کانی جیهان - که یه کیکیان زمانی کوردی یه - بلاو بوونهتهوه.

• تا ئیستا زیاتر له پازده کۆنگرهی جیهانی و، دهیان سیمینار و کۆری زانستی و پیشبر کئی رۆشنبریی له ناستی جیهاندا بۆ گهراوه و، دهیان کتیب و سهدان لیکۆلینهوهی لهسهر نووسراوه و، چه ندين بهلگه نامه ی زانکۆریشی له خویندنی بالادا لهسهر وهر گهراوه.

پیرستی بابەتەکان

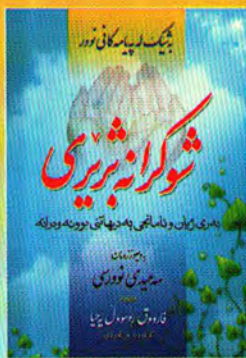
بابەت

لاپەرە

- تییینی بەك ٤
- پەيامی رەمەزان ٥
- (لە نۆ دانە سەرنجدا حیکمەتەکانی رۆژوو روون دەکاتەوه):
- سەرنجی یەكەم: پەرورەدگارنیتی خوا لە رۆژوودا دەردەکەوێت ٥-٦
- سەرنجی دووھەم: رۆژوو کلیلی شوکرانەییە ٦-٨
- سەرنجی سێھەم: حیکمەتینکی کۆمەلایەتییی رۆژوو ٨-٩
- سەرنجی چوارەم: رۆژوو نەفس پەرورەدە دەکات ٩-١٠
- سەرنجی پێنجەم: رۆژوو نەفسی یاخی پوختە دەکات ١٠-١٢
- سەرنجی شەشەم: رەمەزان مانگی قورئانە ١٢-١٣
- سەرنجی حەوتەم: کشتو کال و بازرگانی یەکی ھەمیشەیی
- بۆ دوا رۆژ ١٣-١٧
- سەرنجی ھەشتەم: رۆژوو چارەسەرینکی کاریگەرە ١٧-١٩
- سەرنجی نۆھەم: برستی پستی فیرعەونیتی نەفس دەشکینیت ٢٠-٢١
- پەيامی (دەستپۆھ گرتن - ئیقتیصاد) ٢٢
- (حەوت سەرنجی لەخۆ گرتووه):

- سهرنجی یه کهم: "دهستپوه گرتن" شو کرینکی معنه وی به،
 "ئیسراف" یش ناشکوری و گالته کردنه
 ۲۳-۲۲ به نیعمه ته کان
- سهرنجی دووهم: "دهستپوه گرتن" و "قناعهت" له گه ل
 دانستی خوای گوره دا ته بان، به لام
 ۲۶-۲۳ "ئیسراف" پیچه وانهی ئه و دانسته یه
- سهرنجی سنی هم: به دهسته یانی تام و چیژه کان به مه بهستی
 نرخ شناسیی نیعمه ته کان و ئه بنجامدانی
 ۲۸-۲۶ "شو کرانه بژی ری"
- سهرنجی چوارهم: "دهستپوه گرتن" هوی عزیزهت و مایه ی
 که مالی مرزفه
 ۳۳-۲۹
- سهرنجی پینجه م: دهستپوه گرتن هؤ کارینکی بیگومانی به ره که ته و
 بناغه یه کی پته ویشه بؤ ژبان و گوزه رانی باشتر،
 هر که سیک دهست پیوه نه گرتن نزیکه له وه ی
 به ره و هه لدی ری زه لیلی به ربیته وه و، به ره و سوالی
 ۳۵-۳۳ معنه وی پی بخلیسکی ت! ا
- سهرنجی شه شه م: دهستپوه گرتن هیچ په یوه ندی یه کی به "دهروون
 نزمی" یه وه نی یه
 ۳۷-۳۵
- سهرنجی حه و ته م: "ئیسراف" هه لپه کاری به ره هم ده هیئت، هه لپه ش
 سنی ئه بنجامی لنی ده بیته وه:
 ۴۴-۳۷
- یه که میان: قناعهت نه کردنه
 ۳۸
- دووهم میان: نا ئومیدی و زهره رهنندی یه!
 ۴۰-۳۸
- سنی هم میان: ئه وه یه که هه لپه کردن "ئینخلاس" ده فوه تینیت و
 کاری دواروژ ده شیوتینیت
 ۴۴-۴۱
- تیبینی:
 ۴۵-۴۴

- مرۆفی هه‌له‌په‌کار ناو می‌د وزه‌ره‌مه‌نده ۵۳-۴۶
 نه‌و دوو وشه‌یه‌ی که سه‌رچاره‌ی هه‌موو نزمی و
- دواکه‌وتینیکی گروزی مرۆفن ۵۶-۵۴
- "ئه‌جه‌ل" و "رۆزی"ی زینده‌وه‌ره‌ ده‌ستیشان گراون ۵۹-۵۷
- نه‌و شارستانی‌یه‌ی که مرۆفایه‌تی هه‌زار خست ۶۵-۶۰
- په‌یامی شوکر ۷۵-۶۶
 "شوکرانه‌بژیری" مه‌ز نترین خواسته‌کانی خوای
- گه‌وره‌یه‌ له‌ بنده‌کانی ۶۷-۶۶
- رۆزی په‌یوه‌ستی شوکرانه‌یه ۶۸
- شوکرانه‌کردن پست به‌رۆزی ده‌به‌خشیت ۷۰-۶۹
- ئه‌رکی سه‌رشانی "تام چه‌شتن" چی‌یه؟ ۷۱-۷۰
- په‌وه‌ری "شوکر" و، نیشانه‌ی "ناشکوری" چی‌یه؟ ۷۲-۷۱
- سوودی "شوکرانه‌و، زیانی "ناشکوری" ۷۵-۷۲
- سوپاسگوزاری نیه‌مه‌تی ئیمان ۹۲-۷۶
- تۆی مرۆف ملوانکه‌ی هه‌موو نیه‌مه‌ته‌کانیت ۹۴-۹۳
- گه‌وه‌ری هه‌موو به‌دیپه‌تر اوێک غوونه‌ی توانستی به‌دیپه‌ته‌ره ۹۹-۹۵
- یاسای "دادگه‌ری"ی خواوه‌ند داخوازی "ده‌ستپه‌وه‌گرتن" ه ۱۰۰
- به‌ "ده‌ستپه‌وه‌گرتن" و "به‌ره‌که‌ت" ده‌زیم! ۱۰۶-۱۰۱
- سه‌عیدی نوورسی کی‌یه؟ ۱۰۸-۱۰۷

ئەگەر دەتەوینت بزانیت:

- ❁ پێوهری "شوکرانە" و، نیشانهی "ناشکوری" چیه؟
- ❁ "دەستپێوهگرتن" چەندە پیت و بەرەکەتی لەخۆ گرتووه، بە پێچهوانەی "هەڵخەرجی" کە هەر تەنھا زیانی لێدەکەوێتەو؟
- ❁ "قەناعەت" گەنجینەیهکی چەندە نەپراوێه و، "هەلبە" ش چۆن دەبێتە هۆی بێ بەشی؟
- ❁ "شارستانیستی سەردەم" چۆن مەوقایەتی گرفتاری هەژاری کردووه؟
- ❁ "فەلسەفەی ماددی" جگە لە چاویلکەیهکی ڕەش چیی تر نییه.
- بە پێچهوانەی "ئیمان" کە چاویکی تیزی پووناکە و هەموو شتی ک بە "جوان" دەبینیت!

ئەگەر پیت خوێشە وەلامی ئەم پرسیارانه و هاوشیوهیان بزانیت،

فەرموو بە شینەیی ئەم کتێبه بخوێنەرەوه.

